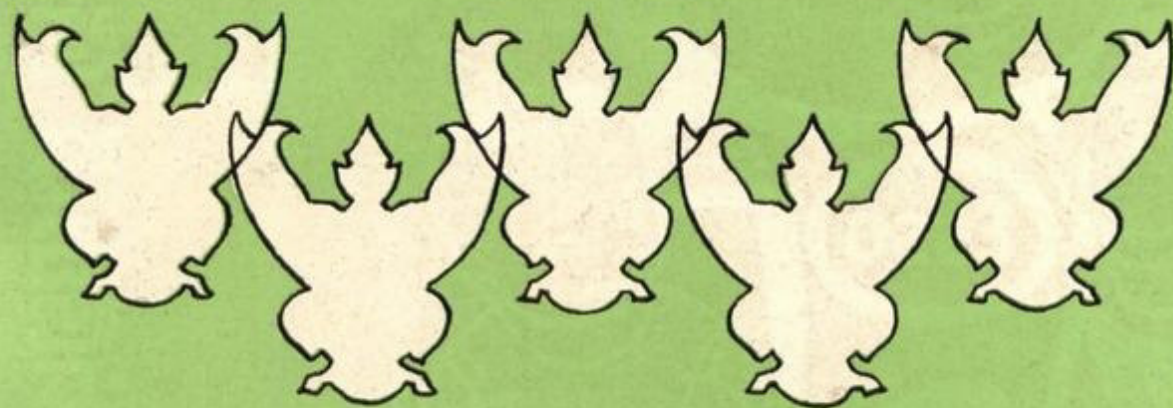

วารสารข้าราชการ

2508

มิถุนายน

6

ฉบับที่

10

ปีที่

วารสารข้าราชการ

ปีที่ 10 ฉบับที่ 6 มิถุนายน 2508

เจ้าของ

บริการสวัสดิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ.

คณะกรรมการดำเนินงาน

พันเอก จินดา ณ สงขลา	เลขาธิการ ก.พ.	ประธาน
นายประวิณ ณ นคร	รองเลขาธิการ ก.พ.	รองประธาน
นายไสรจ สุจริตกุล	รองเลขาธิการ ก.พ.	รองประธาน
ผู้อำนวยการกอง และหัวหน้ากอง	สำนักงาน ก.พ.	กรรมการ

วารสารข้าราชการ

ที่ปรึกษา	นายประวิณ ณ นคร
	นายไสรจ สุจริตกุล
ผู้จัดการ	พันตรี อรรถ วิชัยกุล
ผู้ช่วยผู้จัดการ	นายพิศล ณ ถลาง
บรรณาธิการ	นายสมดี เจริญกุล
กองบรรณาธิการ	นายสาขบวิ พุ่มแดง
	น.ส. นิตยา สุตะบุตร
	นายพิศล ณ ถลาง

สารบัญ

ข่าว	หน้า
อะไรใหม่ในเดือนนี้	3
สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก	9
ข่าวสอบข้าราชการ	10

วิชาการ

หลักการแบ่งส่วนราชการ	12
การบริหารงานบุคคลในออสเตรเลีย	28
คำอธิบายกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ	41
ปัญหา พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน	48
ปัญหาคลัง	52

ภาษาอังกฤษ

Basic English	23
----------------------	----

ความรู้ในการสอบ

กลวิธีและข้อเท็จจริงปลักย่อย	18
การออกข้อสอบ ฯ	35
จุดหนึ่งของการสอบสัมภาษณ์	42
เฉลยข้อสอบชั้นตรี	56

กฎหมาย ระเบียบ

พ.ร.ฎ. คำใช้จ้ะในการเดินทางไปราชการ (๑)	
กฎ ก.พ.	(๕)
ระเบียบและ น.ว. ต่าง ๆ	(๒๐)

ปกิณกะ

ถ่านฝอย	33
ความเห็นสมาชิก	59
เฉลยสอบเขาวนและความรู้รอบตัว	63
สอบเขาวนและความรู้รอบตัว	64

ระเบียบการบอกรับ

วารสารข้าราชการกำหนดออกเดือนละฉบับ คำนารุงรวมค่าส่งปีละ ๓๕ บาท บอกรับพร้อมกับส่งเงินล่วงหน้าไปยัง "ผู้จัดการวารสารข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ในพระบรมมหาราชวัง พระนคร" ไปรษณีย์เงินที่ ป.ณ. หน้าพระลาน สำหรับส่วนราชการในพระนครส่งทางโทรศัพท์ ๒๖๖๓๒ ได้

พิมพ์ที่ ไทยพิมพ์—ร.พ. อักษรสารการพิมพ์ ๓๒ ถนนบำรุงเมือง ถนนวัดสระเกษ พระนคร โทร. ๒๑๔๑๕
นายสิทธิชัย ปรีกัมสกล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๐๘

ตัวอย่าง

เวลาได้ผ่านพ้นไปครึ่งปีแล้วที่คณะบรรณาธิการและฝ่ายจัดการชุดนี้ได้มีโอกาสเข้ามารับช่วงงานเพื่อรับใช้ท่านสมาชิกวารสารข้าราชการ ตลอดระยะเวลา ๖ เดือนนี้ เราได้พยายามทุกวิถีทางในการที่จะทำให้วารสารนี้มีประโยชน์ต่อท่านสมาชิกกลุ่มค่ามากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจตลอดจนตีพิมพ์ผลงานของเราทั้งทางจดหมายและโทรศัพท์ แต่อย่างไรก็ดี หากมีสิ่งใดขาดตกบกพร่องไปบ้างก็หวังในความกรุณาของท่านสมาชิกอยู่เสมอว่าคงจะให้โอกาสแก่ผู้เข้ามารับงานใหม่

ในเดือนที่แล้วปรากฏว่าได้มีกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนที่สำคัญ ๆ ประกาศออกใช้หลายฉบับ เช่น กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) และกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ กฎ ก.พ. ๒ ฉบับนี้มีสาระสำคัญแตกต่างไปจากฉบับเก่าหลายประการ ท่านอาจทราบแนวทางพิจารณาและทางปฏิบัติบางอย่างของ ก.พ. เกี่ยวกับเรื่องนี้จากหนังสือเวียนของสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๔/ว ๗ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๐๘ ซึ่งเราได้เสนอไว้ในหมวดกฎหมายและระเบียบของฉบับนี้แล้ว สำหรับสมาชิกใหม่โปรดทราบด้วยว่าหมวดกฎหมายและระเบียบที่เริ่มต้นด้วยหน้า (๑) อยู่กลางฉบับนั้น ท่านอาจดึงออกมาเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ และตอนปลายปีเรามีการจัดพิมพ์สารบัญของหมวดนี้โดยเฉพาะแจกให้เพื่อสะดวกในการค้นหา

คำอธิบายกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญใกล้จะจบลงแล้ว และผู้เขียนจะได้รวบรวมเรียบเรียงใหม่เพื่อมอบให้บริการสวัสดิการ ก.พ. พิจารณาจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม ซึ่งเราจะเสนอรายละเอียดให้ทราบต่อไป สำหรับ *Basic English* ที่ใกล้จะจบลงเช่นกัน และโดยที่มีสมาชิกหลายท่านได้ขอให้เราจัดบทความสนทนาภาษาอังกฤษ ที่จะเป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติงานมาลงต่อไป เรื่องนี้เรากำลังพิจารณาจัดให้ตามคำเรียกร้องนั้นอยู่แล้ว

บรรณาธิการ

อะไรใหม่ ในเดือนนี้

กฎหมาย

มีกฎหมายที่น่าสนใจประกาศใช้ ดังนี้ :—

๑. พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ไปราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๘

๒. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นในสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม, กรมวิชา-
ศาสตร์, สำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติ
เกี่ยวแก่ภาษีอากร, สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ, สำนักงาน
สภาการศึกษาแห่งชาติ

๓. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบ-
ัตรเปรียญธรรมเข้ารับราชการ

๔. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้ารับราชการ โดยให้ยกเลิกกฎ
ก.พ. ฉบับที่ ๓๘ (พ.ศ. ๒๔๘๗) และกฎ ก.พ. ฉบับ
ที่ ๒๖๒ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเดิม

(รายละเอียดอยู่บนหน้าพิเศษกลางเล่ม)

ระเบียบ

มีระเบียบและน.ว. ต่างๆ ประกาศใช้ดังนี้ :—

๑. คณะรัฐมนตรีได้วางแนวทางการไปศึกษาและ
ดูงานของข้าราชการและพนักงานขององค์การ ให้กระทรวง
ทบวงกรมต่าง ๆ ถือเป็นหลักปฏิบัติ

๒. ก.พ. ได้วางแนวทางเกี่ยวกับการปฏิบัติ ตาม
กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ว่าด้วยการบรรจุ
ผู้ได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ เข้ารับราชการ
ให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ถือปฏิบัติ

(รายละเอียดอยู่บนหน้าพิเศษกลางเล่ม)

บุคคล

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงาน คณะกรรมการตรวจสอบการ
ปฏิบัติเกี่ยวแก่ภาษีอากร

^๕
เลื่อน นายกุลพล คงโชเงิน นิติกรตรี สำนักงาน
เลขานุการ ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร
โท สำนักงานเลขานุการ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มี.ค. ๐๘

สำนักงาน ก.พ.

^๕
รับโอน พันเอกวิเชียร บุณศิริ ข้าราชการทหาร
สังกัดกระทรวงกลาโหม มาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งผู้ดูแลนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่วันที่ ๑
พ.ค. ๐๘

^๕
แต่งตั้ง นายเฉลิม ประทุมรัตน์ ดำรงตำแหน่ง
วิทยาการโท กองวิชาการและสอบได้ ตั้งแต่วันที่ ๒๔
มี.ค. ๐๘

กระทรวงการคลัง

กรมสรรพากร

^๕
แต่งตั้ง
นายวินิจ สารชนะ สรรพากร จ.ว. เอก จ.ว.
สุรินทร์ ดำรงตำแหน่งสรรพากร จ.ว. เอก จ.ว. แพร่
นายประสิทธิ์ สิทธิบุษย์ สรรพากร จ.ว. เอก
จ.ว. แพร่ ดำรงตำแหน่งสรรพากร จ.ว. เอก จ.ว. พิจิตร
นายประสาน ศรีพินคำ สรรพากร จ.ว. เอก จ.ว.
พิจิตร ดำรงตำแหน่งสรรพากร จ.ว. เอก จ.ว. สุรินทร์
ตั้งแต่วันที่ ๑๕ เม.ย. ๐๘

กระทรวงเกษตร

กรมป่าไม้

แต่งตั้ง

นายอุดม ตระกูลอินทร์ ป่าไม้ จ.ว. โท จ.ว.ชลบุรี
ดำรงตำแหน่งป่าไม้ จ.ว. โท จ.ว. พิจิตร

นายอุดม หิรัญพุกษ์ ป่าไม้ จ.ว. โท จ.ว. พิจิตร
ดำรงตำแหน่งป่าไม้ จ.ว. โท จ.ว. ชลบุรี

ตั้งแต่วันที่ ๑ มิ.ย. ๐๘

นายเอนกชัย หิสาวณิชย์ ผู้ช่วยป่าไม้เขตนคร-
สวรรค์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยป่าไม้เขตศรีราชา

นายพิศาล สมรรถบุตร พนักงานป่าไม้โท ประจำ
ป่าไม้เขตศรีราชา ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยป่าไม้เขตนครสวรรค์

ตั้งแต่วันที่ ๖ พ.ค. ๐๘

นายมงคลไชย ศรีสวัสดิ์ ป่าไม้ จ.ว. เอก จ.ว.
พิษณุโลก ดำรงตำแหน่งพนักงานป่าไม้เอก ประจำกรม
ป่าไม้ ตั้งแต่วันที่ ๗ พ.ค. ๐๘

กระทรวงคมนาคม

กรมการขนส่งทางบก

เลื่อน

นายอัมพร อุทังกร ขึ้นเป็นชั้นพิเศษ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมขนส่งทางบก ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ก.พ. ๐๘

ม.ล. ไพเราะ ฉัตรกุล หัวหน้าแผนกควบคุมการ
ขนส่งทางบก ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกบริหารขนส่ง
ทางบก

นายสุจินต์ สุขะนันท์ หัวหน้าแผนกสถานีขนส่ง
ทางบก ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกตรวจการ
ทางบก

ว.ต. ปวิทัศน์ ชัชวาลย์ปรีชา พนักงานขนส่งทาง
บกโท กองโรงเรียนการขนส่ง ให้ประจำกองสวัสดิภาพการ

ขนส่ง รับผิดชอบงานในหน้าที่ผู้ช่วยหัวหน้ากองสวัสดิภาพ
การขนส่ง

นายอำพร ตรุณสาสน์ หัวหน้าแผนกคันคิวและ
ส่งเสริมสวัสดิภาพ สำนักงานเลขานุการกรม ให้ประจำ
กองสวัสดิภาพการขนส่ง รับผิดชอบงานในหน้าที่พนักงาน
โสตทัศนศึกษาโท กองสวัสดิภาพการขนส่ง

นายสว่าง ศรีนิลทา ผู้ตรวจการขนส่งทางบกโท
กองขนส่งทางบก ให้ประจำกองวิชาการและวางแผน รับ
ผิดชอบงานในหน้าที่เศรษฐกรโท กองวิชาการและวางแผน

นายชูศักดิ์ สุทธสุวรรณ หัวหน้าแผนกสนเทศ
และสถิติ สำนักงานเลขานุการกรม ให้ประจำกองวิชาการ
และวางแผน รับผิดชอบงานในหน้าที่ผู้ช่วยหัวหน้ากอง
วิชาการและวางแผน

นายสุพรรณ อุดตะโมท พนักงานขนส่งทางบกโท
กองขนส่งทางบก ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกคณะกรรมการ
ควบคุมการขนส่ง กองควบคุมกิจการขนส่ง

ม.ล. พจน์ ฉัตรกุล พนักงานขนส่งทางบกโท
กองขนส่งทางบก ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกใบอนุญาต
กองควบคุมกิจการขนส่ง

นายสมบัติ อุทัยสาธิต นิติกรโท สำนักงานเลขานุการกรม
ดำรงตำแหน่งนิติกรโท กองวิชาการและวางแผน

ตั้งแต่วันที่ ๒๐ เม.ย. ๐๘

กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

สำนักงานปลัดกระทรวง

รับโอน นายสว่าง เจริญชัย พนักงานสหกรณ์โท

ประจำกรมสหกรณ์พาณิชย์และธนกิจ มาบรรจุและแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกได้ตอบ กองกลาง ตั้งแต่วันที่
๑ เม.ย. ๐๘

เลื่อน

น.ส. วัฒนา ศรีศักดิ์ศรี ประจำกองควบคุมพัสดุ
ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ประจำกองควบคุมพัสดุ

นายใหม่ ชื่นอารมณ์ ผู้ช่วยสหกรณ์ จ.ว. ตวี
จ.ว. ปราจีนบุรี ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
พนักงานสหกรณ์โท (ทำหน้าที่ช่วยปฏิบัติราชการภายใต้
บังคับบัญชาของผู้ตรวจราชการสหกรณ์ เขต ๕)

นายอุดม โกมลนุก พนักงานสหกรณ์ตรี ประจำ
ที่ทำการสหกรณ์ อำเภอชุมแสง จ.ว. นครสวรรค์ ขึ้นเป็น
ชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานสหกรณ์โท
(ทำหน้าที่ช่วยปฏิบัติราชการภายในบังคับบัญชาของผู้ตรวจ
ราชการสหกรณ์ เขต ๘)

นายบุญ รัตนาศิ ผู้ช่วยสหกรณ์ จ.ว. ตวี จ.ว.
เทพสถิต ขึ้นเป็นชั้นโท และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
สหกรณ์อำเภอโท อำเภอจะหังพระ จ.ว. สงขลา

นายพุด เทสประทีป พนักงานสหกรณ์โท (ทำ
หน้าที่ช่วยปฏิบัติราชการภายใต้บังคับบัญชาของผู้ตรวจ
ราชการสหกรณ์ เขต ๘) ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งสหกรณ์ จ.ว. เอก จ.ว. อุบลราชธานี

นายอ่วม สุระเกียรติ สหกรณ์ จ.ว. โท จ.ว.
สงขลา ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
สหกรณ์ จ.ว. เอก จ.ว. ขอนแก่น

น.ร.ว. มนัสปริดี ชมขุนทด หัวหน้าแผนกโต้ตอบ
กองกลาง และรักษาการในตำแหน่งผู้ตรวจราชการสหกรณ์
เขต ๒ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
สหกรณ์ จ.ว. เอก จ.ว. สุพรรณบุรี

นายธนา สุวรรณโกศล หัวหน้าแผนกกฎหมาย
กองทะเบียนสหกรณ์ ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ประจำ
สำนักงานปลัดกระทรวง

ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มี.ค. ๐๘

แต่งตั้ง

นายสนอง เมตติขวลิต ผู้ช่วยสหกรณ์ จ.ว. โท
จ.ว. อุบลราชธานี ดำรงตำแหน่งสหกรณ์อำเภอโท อำเภอ
คอยสะเก็ด จ.ว. เชียงใหม่

นายประสงค์ แสวานี สหกรณ์อำเภอโท อำเภอ
บางบ่อ จ.ว. สมุทรปราการ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยสหกรณ์
จ.ว. โท จ.ว. อุบลราชธานี

นายดุสิต นพแก้ว สหกรณ์อำเภอโท อำเภอดอย
สะเก็ด จ.ว. เชียงใหม่ ดำรงตำแหน่งสหกรณ์อำเภอโท
อำเภอบางบ่อ จ.ว. สมุทรปราการ

ตั้งแต่วันที่ ๑ เม.ย. ๐๘

นายสุรทัต บุรกลิงพงษ์ สหกรณ์ จ.ว. เอก จ.ว.
เชียงใหม่ ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการสหกรณ์ (เขต ๗)

นายสุภา พลขันธ์ สหกรณ์ จ.ว. เอก จ.ว.
สุพรรณบุรี ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการสหกรณ์ (เขต ๒)

นายสว่าง ภูมิระกาญจนะ สหกรณ์ จ.ว. เอก
จ.ว. ขอนแก่น ดำรงตำแหน่งสหกรณ์ จ.ว. เอก จ.ว.
เชียงใหม่

นายอัมตัย ดิษฐแก้ว สหกรณ์อำเภอโท อำเภอ
จะหังพระ จ.ว. สงขลา ดำรงตำแหน่งสหกรณ์ จ.ว. โท
จ.ว. สงขลา

นายเจริญ สวัสดิพงษ์ พนักงานสหกรณ์โท ทำ
หน้าที่ช่วยปฏิบัติราชการภายใต้บังคับบัญชาของผู้ตรวจ
ราชการสหกรณ์ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกกฎหมาย กอง
ทะเบียนสหกรณ์

ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มี.ค. ๐๘

นายสมาน กระจำมกล สหกรณ์อำเภอโท อำเภอ
ไชยา จ.ว. สุราษฎร์ธานี ดำรงตำแหน่งสหกรณ์อำเภอโท
อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จ.ว. ฉะเชิงเทรา

นายเกียรติ พุกภัยประมุข สหกรณ์อำเภอโท
อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จ.ว. ฉะเชิงเทรา ดำรงตำแหน่งสหกรณ์
อำเภอโท อำเภอไชยา จ.ว. สุราษฎร์ธานี

นายประดเม ชื่นภิรมย์ สหกรณ์อำเภอโท อำเภอ
เมืองหนองคาย จ.ว. หนองคาย ดำรงตำแหน่งสหกรณ์
อำเภอโท อำเภอคำชะอี จ.ว. นครพนม

ร.ต. ประเสริฐ บัวงาม สหกรณ์อำเภอโท อำเภอ
คำชะอี จ.ว. นครพนม ดำรงตำแหน่งสหกรณ์อำเภอโท
อำเภอเมืองหนองคาย จ.ว. หนองคาย

ตั้งแต่วันที่ ๑ พ.ค. ๐๘

กระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

๓ เลื่อน

นางสมศรี กันธมาลา ประจำ จ.ว. เชียงใหม่ ขึ้น
เป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ประจำกรมการปกครอง

นายพน โพธิ์หน่อทอง เสมียนตรา จ.ว. โท
จ.ว. ชลบุรี ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ประจำ จ.ว.
ชลบุรี

ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มี.ค. ๐๘

๕ แต่งตั้ง

นายไสว เอมวิวัฒน์ ปลัดอำเภอโท อำเภอท่าวัง
จ.ว. ลพบุรี ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอบ้านหมี่
จ.ว. ลพบุรี

ร.ต. ประเสริฐ สุคนธมาน ปลัดอำเภอโท อำเภอ
บ้านหมี่ จ.ว. ลพบุรี ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อำเภอ
ท่าวัง จ.ว. ลพบุรี

ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มี.ค. ๐๘

นายพิชัย ภูริพงษ์ จำ จ.ว. โท จ.ว. อุบลราชธานี
ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการส่วนท้องถิ่นโท จ.ว. สกลนคร

ร.ต. วิชัย ภูทอง ประจำ จ.ว. อุบลราชธานี ดำรง
ตำแหน่ง จำ จ.ว. โท จ.ว. อุบลราชธานี

ตั้งแต่วันที่ ๒ เม.ย. ๐๘

นายพน โพธิ์หน่อทอง ประจำ จ.ว. ชลบุรี ดำรง
ตำแหน่งนายอำเภอศักดิ์ทับ จ.ว. ชลบุรี

นายชุ่ม ลาภอนันต์ นายอำเภอศักดิ์ทับ จ.ว.
ชลบุรี ไปประจำ จ.ว. ชลบุรี

ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มี.ค. ๐๘

นายมานิต ศัสมา รักษาการในตำแหน่งนายอำเภอ
สะเมิง จ.ว. เชียงใหม่ ไปประจำ จ.ว. เชียงใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๒ เม.ย. ๐๘

นางกริช สุวรรณสมบูรณ์ นายอำเภอแม่สะเรียง
จ.ว. แม่ฮ่องสอน ไปประจำ จ.ว. แม่ฮ่องสอน

ร.ต.ต. เอิบ สโรบล ปลัด จ.ว. เลย ดำรง
ตำแหน่งนายอำเภอแม่สะเรียง จ.ว. แม่ฮ่องสอน

นายอรุณ ปุสเทพ ปลัด จ.ว. นครพนม ดำรง
ตำแหน่งปลัด จ.ว. เลย

นายสวัสดิ์ ชะสารวรรณ นายอำเภอเมืองชลบุรี —
ดำรงตำแหน่งปลัด จ.ว. นครพนม

นายชุ่ม ลาภอนันต์ ประจำ จ.ว. ชลบุรี ดำรง
ตำแหน่งนายอำเภอเมืองชลบุรี จ.ว. ชลบุรี

ตั้งแต่วันที่ ๗ เม.ย. ๐๘

นายเฉลิม สวัสดิ์ทิศา นายอำเภอหันคา จ.ว. ชัยนาท
ดำรงตำแหน่งนายอำเภอไชยบาล จ.ว. ลพบุรี

นายสำรวย พึ่งประสิทธิ์ นายอำเภอไชยบาล
จ.ว. ลพบุรี ดำรงตำแหน่งนายอำเภอหันคา จ.ว. ชัยนาท

นายเอนก สิงห์โตไวจน์ นายอำเภอบ้านแพ้ว
จ.ว. สมุทรสาคร ดำรงตำแหน่งนายอำเภอบางปะอิน จ.ว.
พระนครศรีอยุธยา

นายवासนา วงศ์สุวรรณ นายอำเภอเมืองสมุทร-
สงคราม จ.ว. สมุทรสงคราม ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ
บ้านแพ้ว จ.ว. สมุทรสาคร

นายกิตติ อภิบาล นายอำเภอบ่อปราชญ์พัช
จ.ว. พระนคร ดำรงตำแหน่งนายอำเภอเมืองสมุทรสงคราม
จ.ว. สมุทรสงคราม

นายบุรี กิตติสิน นายอำเภอเมืองจันทบุรี จ.ว.
จันทบุรี ดำรงตำแหน่งนายอำเภอบ่อปราชญ์พัช จ.ว.
พระนคร

นายสมบุญชัย โอชานนท์ นายอำเภออมลาลัย
จ.ว. กาฬสินธุ์ ดำรงตำแหน่งนายอำเภอเมืองจันทบุรี จ.ว.
จันทบุรี

ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เม.ย. ๐๘

ออก นายอาทิตย์ สุภาไชยกิจ นายอำเภอปาก
หม้าง จ.ว. นครศรีธรรมราช ลาออกจากราชการเพื่อรับ
บำเหน็จบำนาญ เหตุบรรลุนิติภาวะ ตั้งแต่วันที่ ๕ เม.ย. ๐๘

กรมประชาสัมพันธ์

แต่งตั้ง

นายประวิทย์ หาญณรงค์ หัวหน้าแผนกสงเคราะห์
คนพิการและทุพพลภาพ กองสวัสดิการสงเคราะห์ ดำรง
ตำแหน่งหัวหน้าแผนกสาธารณสุข กองบรรเทาและ
สงเคราะห์ผู้ประสบภัย

น.ส. พยอม สิริวิทย์ หัวหน้าแผนกสาธารณสุข
กองบรรเทาและสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ดำรงตำแหน่ง
หัวหน้าแผนกสงเคราะห์คนพิการและทุพพลภาพ กอง
สวัสดิการขนส่ง

ตั้งแต่วันที่ ๑ มี.ค. ๐๘

กรมอัยการ

แต่งตั้ง

นายเพ็ญ รัชตพันธุ์ อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ
ดำรงตำแหน่งอัยการพิเศษฝ่ายคดี

นายเสถียร สัตยเสนา อัยการพิเศษประจำเขต ๕
ดำรงตำแหน่งอัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ

๕ นายสงวน ชูปัญญา อัยการพิเศษประจำเขต ๗
ดำรงตำแหน่งอัยการพิเศษประจำเขต ๑

นายอมร อินทรกำแหง อัยการพิเศษประจำเขต ๕
ดำรงตำแหน่งอัยการพิเศษประจำเขต ๒

นายปรีชา วัฏฏะสิงห์ อัยการพิเศษประจำเขต ๔
ดำรงตำแหน่งอัยการพิเศษประจำเขต ๗

นายวิชัย วานิช อัยการประจำกรม กองคดี ดำรง
ตำแหน่งอัยการพิเศษประจำเขต ๔

นายเฉลิม โกสยภานนท์ อัยการประจำกรม กอง
วิชาการ ดำรงตำแหน่งอัยการพิเศษประจำเขต ๕

นายประชุม อมมาน อัยการประจำกรม กองคดี
ดำรงตำแหน่งอัยการพิเศษประจำเขต ๕

นายสวัสดิ์ ไสภเวสุ อัยการ จ.ว. พิษณุโลก
ดำรงตำแหน่งอัยการประจำกรม กองคดี

นายศิริ เข้มเพ็ชร อัยการ จ.ว. แพร่ ดำรง
ตำแหน่งอัยการ จ.ว. พิษณุโลก

นายดำรง ไกรฤทธิ อัยการ จ.ว. กำแพงเพชร
ดำรงตำแหน่งอัยการ จ.ว. แพร่

นายเอื้อ จารุจินดา อัยการ จ.ว. จันทบุรี ดำรง
ตำแหน่งอัยการประจำกรม กองวิชาการ

นายอวบ สุภลักษ์ณ์ อัยการ จ.ว. สุโขทัย ดำรง
ตำแหน่งอัยการ จ.ว. จันทบุรี

นายสง่า ไชยพรรค อัยการ จ.ว. ประจำศาล
จังหวัดสวรงค์โลก จ.ว. สุโขทัย ดำรงตำแหน่งอัยการ
จ.ว. สุโขทัย

นายมาตร์ เจริญวัลย์ อัยการ จ.ว. ชัยนาท ดำรง
ตำแหน่งอัยการ จ.ว. ประจำศาล จ.ว. สวรงค์โลก จ.ว.
สุโขทัย

นายฉิม วงศ์แทนทอง อัยการ จ.ว. ลำพูน ดำรง
ตำแหน่งอัยการ จ.ว. ชัยนาท

นายเสงี่ยม เอ็มเอี่ยม อัยการ จ.ว. เพชรบูรณ์
ดำรงตำแหน่งอัยการ จ.ว. ลำพูน

นายสถิตย์ อมาตยกุล อัยการ จ.ว. นครพนม
ดำรงตำแหน่งอัยการ จ.ว. เพชรบูรณ์

นายผาด เสมอพงษ์ อัยการ จ.ว. สระบุรี ดำรง
ตำแหน่งอัยการประจำกรม กองคดี

นายสืบศักดิ์ ดอกไม้ทอง อัยการ จ.ว. สมุทร-
สงคราม ดำรงตำแหน่งอัยการ จ.ว. สระบุรี

นายประสิทธิ์ บุญอินทุ อัยการ จ.ว. ประจำศาล
จังหวัดแม่ฮ่องสอน จ.ว. แม่ฮ่องสอน ดำรงตำแหน่งอัยการ
จ.ว. สมุทรสงคราม

นายจุ้ย ประเสริฐวานิช อัยการ จ.ว. พระนครศรีอยุธยา
ดำรงตำแหน่งอัยการประจำกรม กองคดี

นายจิตต์ ทรัพย์ศิริ อัยการ จ.ว. ฉะเชิงเทรา
ดำรงตำแหน่งอัยการ จ.ว. พระนครศรีอยุธยา

นายสวัสดิ์ เสงี่ยมานนท์ อัยการ จ.ว. นนทบุรี
ดำรงตำแหน่งอัยการ จ.ว. ฉะเชิงเทรา

นายเทียบ ศรีนพนิคม อัยการ จ.ว. แม่ฮ่องสอน
ดำรงตำแหน่งอัยการ จ.ว. พระนครศรีอยุธยา

นายเสถียร สิงห์ อัยการ จ.ว. ผู้ช่วย จ.ว. นครปฐม
ดำรงตำแหน่งอัยการ จ.ว. นครพนม

นายชนะ อินทรานนท์ อัยการ จ.ว. ผู้ช่วย จ.ว.
ราชบุรี ดำรงตำแหน่งอัยการ จ.ว. ประจำศาล จ.ว.
แม่ฮ่องสอน จ.ว. แม่ฮ่องสอน

นายปรีดา ใจสงฆ์ อัยการ จ.ว. ผู้ช่วย สมุทร-
ปราการ ดำรงตำแหน่งอัยการ จ.ว. แม่ฮ่องสอน
ตั้งแต่วันที่ ๑ เม.ย. ๐๘

ออก นายธรรมบุญ นาควิสัย อัยการ จ.ว.
มหาสารคาม ลาออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เกตุรับราชการ
นาน ตั้งแต่วันที่ ๕ มี.ค. ๐๘

สำนักผังเมือง

เลื่อน นายชัยยา พูนศิริวงศ์ สถาปนิกโท
และนายช่างผังเมืองโท ขึ้นเป็นชั้นเอก และแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งนายช่างผังเมืองเอก ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มี.ค. ๐๘

กระทรวงศึกษาธิการ

กรมการศาสนา

แต่งตั้ง ร.อ. อุดลย์ รัตตานนท์ หัวหน้าแผนก
กฎหมาย สำนักงานเลขานุการกรม ไปดำรงตำแหน่ง

หัวหน้าแผนกจัดระเบียบชั้นกลาง กองศาสนสมบัติ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ เม.ย. ๐๘

กระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวง

แต่งตั้ง นางวรรณิ เทชะวิบูล หัวหน้าแผนก
ทะเบียนกองควบคุมประกอบโรคศิลปะ ดำรงตำแหน่ง
นายแพทย์โท แผนกป้องกันและบำบัดไข้มาลาเรีย กอง
กำจัดมาลาเรีย ตั้งแต่วันที่ ๑ มี.ค. ๐๘

กรมอนามัย

แต่งตั้ง
นายแพทย์สมควร จำเริญ นายแพทย์อำนวยการอำเภอ
โท อำเภอพุทไธสง จ.ว. บุรีรัมย์ ดำรงตำแหน่งนาย
แพทย์โท หัวหน้าสถานีอนามัยชั้น ๑ อำเภอกระสัง จ.ว.
บุรีรัมย์ และให้รักษาการในตำแหน่งอำนวยการอำเภอ อำเภอ
กระสัง จ.ว. บุรีรัมย์ อีกตำแหน่งหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๑
มี.ค. ๐๘

นายแพทย์โสภณ ภิระวิจิตร นายแพทย์โทแผนก
อนามัยเทศบาล กองสุขภาพ ส่วนส่งเสริมและอบรม
ดำรงตำแหน่งนายแพทย์โท หัวหน้าสถานีอนามัยชั้น ๑
อำเภอบางคนที จ.ว. สมุทรสงคราม และให้รักษาการใน
ตำแหน่งอำนวยการอำเภอ อำเภอบางคนที จ.ว. สมุทรสงคราม
ตั้งแต่วันที่ ๑ มี.ค. ๐๘

กระทรวงอุตสาหกรรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

แต่งตั้ง นายปริญ แกมนิล ประจำกรมโรงงาน
อุตสาหกรรม ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้ากอง กองควบคุม
การเงิน ตั้งแต่วันที่ ๓ เม.ย. ๐๘

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

โดย.....ชาติ เอี่ยมกระสุนธุ์

- ๒๕ เม.ย. — เกิดการปฏิวัตินองเลือดขึ้นที่นครซานโตโดมิโก นครหลวงของสาธารณรัฐโดมินิแกน เมื่อคณะปฏิวัติทหารบกได้ร่วมกันกำจัดรัฐบาลโดมินิแกน เพื่อเชิญประธานาธิบดีคนก่อนชื่อฮวนบอสกลั้มมาครองอำนาจอีก แต่กองทัพอากาศและทหารเรือได้ต่อต้านการปฏิวัติ จึงเกิดการสู้รบและล้มตายจำนวนมาก สหรัรัฐส่งทหารร่วมราว ๔,๐๐๐ คนขึ้นบกที่ ซานโตโดมิโก เพื่อคุ้มกันความปลอดภัยแก่ชาวอเมริกันและคนชาติอื่นด้วย
- ๑ พ.ค. — ประธานาธิบดี โซการ์โน แห่งอินโดนีเซีย ประกาศในวันกรรมกรสากลว่าจะไม่ไปพบตนกู อับดุลลาห์มาน นายกรัฐมนตรีมาเลเซียที่โตเกียว และฝ่ายอินโดนีเซียจะไม่เลิกนโยบายที่จะบดขยี้ทำลายมาเลเซีย
- ๔ พ.ค. — ที่ประชุมคณะมนตรีองค์การ สปอ. แถลงว่า พลโท เจซัส วาร์กัส แห่งฟิลิปปินส์ ได้รับเลือกเป็นเลขาธิการคนใหม่ของ สปอ. นายพลวาร์กัสจะเข้ารับตำแหน่งในวันที่ ๑ กรกฎาคม สกนี้ และจะอยู่ในตำแหน่งเป็นเวลา ๓ ปี
- ๕ พ.ค. — มีการเดินขบวนครั้งใหญ่ในเมืองศรีนคร แคว้นแคชเมียร์ เพื่อประท้วงที่อินเดียจับกุม เชก อับดุลลาห์ ผู้เคยเป็นนายกรัฐมนตรีแคว้นแคชเมียร์ เจ้าหน้าที่ตำรวจอินเดียใช้ปืนยิงเข้าไปในกลุ่มประชาชน ยังผลให้มีผู้เสียชีวิต ๔ คน
- ๑๐ พ.ค. — นายพันวันตง นายกรัฐมนตรีเวียดนามเหนือตอบโต้ข้อเสนอมของประธานาธิบดีจอห์นสันที่ให้มีการเจรจาในปัญหาเวียดนามเหนือโดยไม่มีเงื่อนไข
- ๑๑ พ.ค. — ผู้แทนสหรัรัฐ อังกฤษ และฝรั่งเศส ตกลงเกี่ยวกับการประกาศแถลงร่วม กำหนดให้มีการรวมเยอรมัน โดยยึดหลักว่า จะต้องให้ประชากรเยอรมัน ตัดสินใจในอนาคตของตนเอง เพื่ออิสรภาพ และ เสรีภาพเป็นมาตรฐาน
- ๑๔ พ.ค. — สหสาธารณรัฐอาหรับ ซีเรีย จอร์แดน ซาอุดีอาระเบีย คูเวต อัลจีเรีย และอิรัก ตัดสัมพันธ์ทางการทูตกับเยอรมันตะวันตก เนื่องจากเยอรมันตะวันตกเปิดสัมพันธ์ภาพทางการทูตกับอิสราเอล
- จีนคอมมิวนิสต์ทดลองระเบิดปรมาณูเป็นครั้งที่ ๒ ในมณฑลซินเกียง
- ๑๕ พ.ค. — ประธานาธิบดีจอห์นสัน แต่งตั้งให้สตรีนิโกร ชอนางแพร์เซีย โรเบิร์ต แฮร์ริส เป็นเอกอัครราชทูตอเมริกันคนใหม่ประจำลักเซมเบิร์ก เป็นครั้งแรกที่สหรัฐมีสตรีนิโกรเป็นทูตประจำในต่างประเทศ
- บุคคลคณะหนึ่งวางแผนจะก่อรัฐประหารล้มรัฐบาลชุดปัจจุบันของเวียดนามใต้ แต่ก็ถูกฝ่ายรัฐบาลลาวเทล้างทำลายไปจนหมดสิ้น
- ๒๓ พ.ค. — การต่อสู้ระหว่างฝ่ายรัฐบาล กับฝ่ายกบฏในนครหลวงของสาธารณรัฐโดมินิแกนนั้นได้เริ่มขึ้นอีกครั้งหลังจากพักรบกันครบ ๒๔ ชั่วโมงแล้ว นายพลอิมแบร์ต หัวหน้าฝ่ายรัฐบาลไม่ยอมขยายเวลาหยุดยิงตามคำขอของของสหรัฐ องค์การสหประชาชาติ องค์การกาชาดและองค์การระหว่างประเทศในทวีปอเมริกา

ข่าวสอบข้าราชการ

ข่าวสอบคัดเลือก

ทราบว่า กรมต่อไปนี้ จะเปิดสอบคัดเลือกบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง-
 - ก. ปริญญาทางวิทยาศาสตร์ (พยาบาล) และประกาศนียบัตรวิชาศัลยกรรม
ชั้นตรี อันดับ ๒ ขึ้นไป ๑ อัตรา
 - ข. อนุปริญญาพยาบาลศัลยกรรมและอนามัย ชั้นตรี อันดับ ๑ ขึ้นไป ๑ อัตรา
 - ค. ปริญญาทางเภสัชศาสตร์ ชั้นตรี อันดับ ๒ ขึ้นไป ๖ อัตรา
๒. กรมวิชาการ
 - ก. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกวิชาช่างไฟฟ้า หรือ
แผนกวิชาช่างวิทยุ ชั้นตรี อันดับ ๑ ขึ้นไป ๑ อัตรา
๓. กรมบัญชีกลาง
 - ก. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกพาณิชยการ ชั้นจิตวา
อันดับ ๒ ขึ้นไป ๑๕ อัตรา
 - ข. ปริญญาทางนิติศาสตร์ หรือธรรมศาสตร์บัณฑิต ชั้นตรี อันดับ ๑
ขึ้นไป ๑ อัตรา
๔. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
 - ก. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกพาณิชยการ ชั้นจิตวา
อันดับ ๒ ขึ้นไป ๑ อัตรา
 - ข. ปริญญาทางวิทยาศาสตร์ สาขาเคมี ชั้นตรี อันดับ ๒ ขึ้นไป ๒ อัตรา
 - ค. ปริญญาทางวิศวกรรมศาสตร์ แผนกวิศวกรรมอุตสาหกรรม ชั้นตรี
อันดับ ๑ ขึ้นไป ๑ อัตรา
 - ง. ปริญญาทางเศรษฐศาสตร์ ชั้นตรี อันดับ ๑ ขึ้นไป ๑ อัตรา
๕. กรมการขนส่งทางบก
 - ก. ปริญญาทางวิศวกรรมศาสตร์ แผนกวิศวกรรมเครื่องกล ชั้นตรี อันดับ ๑
ขึ้นไป ๖ อัตรา
 - ข. ประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาช่างยนต์ ชั้นตรี
อันดับ ๑ ขึ้นไป ๖ อัตรา
 - ค. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกช่างกล ชั้นจิตวา
อันดับ ๒ ขึ้นไป ๑๔ อัตรา
 - ง. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกพาณิชยการ ชั้นจิตวา
อันดับ ๒ ขึ้นไป ๖ อัตรา
๖. สำนักงานสภาการศึกษา
 - ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกพาณิชยการ แผนก
เลขานุการ หรือแผนกภาษาต่างประเทศ ชั้นจิตวา อันดับ ๒ ขึ้นไป
๒ อัตรา

๑. กรมทรัพยากรธรณี อนุปริญาทางเคมีปฏิบัติ, อนุปริญาทางวิทยาศาสตร์ หรือประกาศนียบัตรทางเคมีปฏิบัติ ชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นต่ำ ๑ อัตรา
๘. กรมการข้าว ก. ปริญาทางกลกรรมและสัตวบาล ชั้นตรี อันดับ ๒ ขั้นสูง ๘ อัตรา
ข. ปริญาทางศิลป (จิตรกรรม) ชั้นตรี อันดับ ๒ ขั้นสูง ๑ อัตรา
ค. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกเกษตรกรรม หรือประกาศนียบัตรพนักงานข้าวจ้าวา ชั้นจ้าวา อันดับ ๒ ขั้นสูง ๓ อัตรา
ง. ประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาช่างยนต์, แผนกวิชาช่างไฟฟ้า, แผนกวิชาช่างโลหะ ชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นต่ำ ๖ อัตรา
จ. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกช่างกล ชั้นจ้าวา อันดับ ๒ ขั้นสูง ๑ อัตรา
๙. กรมไปรษณีย์โทรเลข ก. ปริญาทางวิศวกรรมศาสตร์ แผนกวิศวกรรมไฟฟ้า ชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นสูง ๒ อัตรา
ข. ประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาช่างไฟฟ้า, แผนกวิชาช่างวิทยุ ชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นต่ำ ๑๒ อัตรา
๑๐. กรมศุลกากร ก. ปริญาทางอักษรศาสตร์, ปริญาทางรัฐศาสตร์ แผนกวิชาการปกครอง สาขาการคลัง, ปริญาทางพาณิชย์ศาสตร์, ปริญาทางนิติศาสตร์ หรือธรรมศาสตร์บัณฑิต, ปริญาทางสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, ปริญาทางเศรษฐศาสตร์ ชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นสูง ๘ อัตรา
ข. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกพาณิชยการ แผนกเลขานุการ หรือแผนกภาษาต่างประเทศ ชั้นจ้าวา อันดับ ๒ ขั้นสูง ๒๓ อัตรา
๑๑. สำนักงานปลัด
กระทรวงเกษตร ก. ปริญาทางการบัญชี หรือประกาศนียบัตรชั้นสูงทางการบัญชี จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นสูง ๑ อัตรา
ข. ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกพาณิชยการ ชั้นจ้าวา อันดับ ๒ ขั้นสูง ๒ อัตรา
๑๒. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ก. อนุปริญาทางการบัญชี หรือประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาการบัญชี ชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นสูง ๑ อัตรา
ข. ปริญาทางเภสัชศาสตร์ ชั้นตรี อันดับ ๒ ขั้นสูง ๘ อัตรา
ค. ปริญาทางอักษรศาสตร์ ชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นสูง ๑ อัตรา
ง. อนุปริญาทางพยาบาล อนามัย และผดุงครรภ์ ชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นต่ำ ๒ อัตรา
จ. ปริญาทางแพทยศาสตร์ ชั้นโท อันดับ ๒ ขั้นต่ำ ๑ อัตรา

หลักการแบ่งส่วนราชการ

โดย

สำราญ การราษฎร์

(ต่อจากฉบับก่อน)

๔. การจัดแบ่งส่วนราชการต้องพิจารณาปริมาณงานว่าควรจะเป็นกองหรือแผนกหรือหน่วย ถ้ากลุ่มงานใดมีปริมาณงานน้อยไม่สมควรจะเป็นส่วนราชการใหญ่ ก็จัดให้เป็นส่วนราชการเล็กลงไป เป็นต้นว่า กลุ่มงานหนึ่งมีปริมาณงานไม่ถึงที่จะเป็นแผนกได้ก็จัดเป็น “หน่วย” ในแผนกหรือกองที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกันมากที่สุด^{๕๕} ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดมาตรฐานใกล้เคียงกัน ซึ่งมีผลต่อมาตรฐานการกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือน

๕. การแบ่งส่วนราชการ ควรจะได้กำหนดหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้อย่างชัดเจน เพื่อจะได้เป็นแนวสำหรับข้าราชการในส่วนราชการนั้นยึดถือปฏิบัติเพื่อให้เจ้าหน้าที่ทุกคนรู้หน้าที่ความรับผิดชอบ ความมุ่งหมายของส่วนราชการ การปฏิบัติงานจะได้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เป็นที่ยอมรับในวงบริหารว่าเจ้าหน้าที่นอกจากควรจะทำหน้าที่ของตน ยังต้องทราบหน้าที่ ความรับผิดชอบของหน่วยราชการที่ตนสังกัดอยู่อีกด้วยเพื่อให้ได้ประสานงานให้เป็นไปตามความมุ่งหมาย

พ.อ. จินดา ณ สงขลา^(๑) ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง การจัดอัตรากำลังข้าราชการ ว่าการไม่กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่ส่วนราชการเป็นทางการนั้นเกิดผลเสีย ๓ ประการ คือ

๕.๑ เกิดงานซ้อนงาน หน้าที่ความรับผิดชอบของกองและแผนกที่กระทรวงทบวงกรมหนึ่งอาจกำหนดซ้อนกับหน้าที่ความรับผิดชอบของกองและแผนกในกระทรวงทบวงกรมอื่น ซึ่งทำให้การปฏิบัติงานสับสนเปลืองมาก นอกจากนั้นแล้วยังทำให้เกิดขัดแย้งในเรื่องการปฏิบัติงานระหว่างกระทรวงทบวงกรมอยู่เสมอ เพราะแต่ละกองแต่ละแผนกก็ถือว่าหน้าที่จะต้องปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

(๑) พ.อ. จินดา ณ สงขลา, การจัดอัตรากำลัง, หน้า ๔๖

๕.๒ เกิดแย่งงานกันระหว่างกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ เนื่องจากมิได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของกรม กอง แผนก ไว้ในที่ใด จึงเป็นโอกาสที่เจ้ากระทรวง เจ้ากรม ที่มีอิทธิพลสร้างกอง สร้างแผนก หรือส่วนราชการนั้นขึ้น เพื่อสนับสนุนประโยชน์ของตนเอง แล้วตั้งงานบางอย่างซึ่งกระทรวงทบวงกรมอื่นปฏิบัติอยู่แล้วมาดำเนินการ และมีการแย่งงานดังกล่าวกันกลับไปกลับมาเช่นนั้น แล้วแต่เจ้ากระทรวงเจ้ากรมใดจะมีอำนาจพฤติกรรมเช่นนั้น นอกจากจะทำให้เสียการประสานงาน สิ้นเปลืองมาก และมีส่วนราชการเพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็นแล้ว ยังทำให้การปฏิบัติงานไม่ได้ผลดีเท่าที่ควรอีกด้วย

๕.๓ เกิดละเลยงานบางอย่างที่ทางราชการควรจะดำเนินการ จะพบอยู่เสมอว่ากิจการอีกหลายอย่างซึ่งทางราชการควรจะได้เข้าไปดำเนินการ แต่ยังไม่ปรากฏว่ากระทรวงทบวงกรมใดเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ เนื่องจากกระทรวงทบวงกรมหนึ่งคิดว่าควรจะเป็นหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมอื่น จึงมิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบแก่กองหรือแผนกในสังกัดของตน

๖. การแบ่งส่วนราชการ ควรจะให้จำนวนผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือผู้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาเหมาะสม กล่าวคือ ผู้บังคับบัญชาคนหนึ่งไม่ควรจะมีผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามากเกินไป เพราะจะทำให้งานบังคับบัญชาหรือนิเทศก์(supervise) ไม่ได้ผล อาจทำให้งานล่าช้า แต่ก็ไม่ควรให้มีผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาน้อยเกินไป เพราะจะทำให้สิ้นเปลืองมาก (คำว่า "บังคับบัญชา" ในที่นี้ตรงกับความหมายของคำภาษาอังกฤษว่า "supervision" หมายถึงการควบคุมแนะนำ direction control and guidance มีความหมายกว้างกว่าคำ "บังคับบัญชา" ในกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายข้าราชการพลเรือน ซึ่งไม่ได้อำนาจวิชาการหรือประจำแผนกที่มีเจ้าหน้าที่อยู่ภายใต้การควบคุมแนะนำเป็นผู้บังคับบัญชา)

การที่ผู้บังคับบัญชคนหนึ่ง จะสมควรมีผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาคนนั้น ขึ้นอยู่กับความยากง่ายและลักษณะของงาน งานที่ปฏิบัติเป็นประจำวัน (routine type) หรืองานที่สามารถวางมาตรฐานได้ (standard type) อาจจะมีผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้มาก แต่งานที่มีลักษณะยุ่งยากซับซ้อน (complex) และงานที่มีลักษณะแตกต่างกันและไม่เกี่ยวข้องกัน (diverse and unrelated type) ซึ่งยากแก่การปฏิบัติและแนะนำ ย่อมต้องมีผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาน้อยลง สรุปได้ว่า ผู้บังคับบัญชา ๓ คน มีผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาประมาณ ๔-๑๐ คน (๒)

) Hodges, Management, ๑๙๔๖, p., ๑๒๔.

๗. การแบ่งส่วนราชการ ควรไม่ให้เกิดงานซ้อนงาน (duplication or overlapping function) ระหว่างส่วนราชการ เพราะจะทำให้เกิดผลเสียหลายประการ ดังนี้

๗.๑ ทำให้เกิดแย่งงานในส่วนงานที่ซ้อนกัน ถ้างานนั้นมีลักษณะน่าสนใจหรือเป็นทางที่จะได้ประโยชน์บางอย่าง

๗.๒ ทำให้เกิดเกี่ยงกันหรือละเลยงานในส่วนที่ซ้อนกัน ถ้าเป็นลักษณะงานที่ยุ่งยากไม่น่าสนใจและต้องเสียสละ เพราะถือว่าส่วนราชการอื่นรับผิดชอบอยู่แล้ว สำหรับพฤติกรรมในข้อ ๗.๑ และข้อ ๗.๒ นี้ จะเห็นได้ทั่วไปในวงราชการไทย

๗.๓ นอกจากนั้นยังทำให้เกิดผลเสียอื่น ๆ คือ เกิดความสับสนเปลี่ยนแปลงมาก เกิดทะเลาะเบาะแว้งไม่ลงรอยกันระหว่างส่วนราชการ เป็นผลทำให้เกิดการแตกแยกความสามัคคีและเสียการประสานงาน เกิดความไม่รับผิดชอบในส่วนงานที่ซ้อนกัน และทำให้ผู้ปฏิบัติคือข้าราชการเกิดสับสน ไม่ทราบว่าตนมีหน้าที่อะไร และส่วนราชการที่ตนสังกัดอยู่มีหน้าที่และขอบข่ายงานแค่ไหน

๘. การแบ่งส่วนราชการต้องไม่ให้เกิดสับสนในเรื่องการสั่งงานและรับคำสั่ง กล่าวคือ การแบ่งส่วนราชการที่ดี นั้น จะสร้างกลไกให้เจ้าหน้าที่หรือข้าราชการคนหนึ่งรับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว อย่างที่เรียกว่า “unity of command” มิฉะนั้น ข้าราชการหรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจะเกิดสับสนว่า ตนจะได้รับคำสั่งจากใคร และทำงานตามคำสั่งให้ผู้บังคับบัญชาคนไหนเสร็จก่อน และจะรายงานแก่ใคร การมี unity of command ช่วยให้การแนะนำตรวจสอบควบคุมมีประสิทธิภาพ ได้ผลงานและสำเร็จงานตามแผนกำหนดวางไว้

๙. การแบ่งส่วนราชการ ควรจะให้เกิดดุลยระหว่างส่วนราชการ คือ ส่วนราชการใดมีหน้าที่รับผิดชอบสำคัญก็ควรจะเป็นส่วนราชการใหญ่ หรือเป็นหน่วยงานใหญ่ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น ในการพิจารณาแบ่งส่วนราชการควรจะได้พิจารณาก่อนว่า งานและกิจกรรมใดสำคัญ เพื่อจะได้ส่งเสริมหรือจัดส่วนราชการที่ต้องรับผิดชอบหน้าที่สำคัญเป็นส่วนราชการใหญ่ตามควรแก่กรณี การที่ส่วนราชการไม่เกิดดุลยตามความสำคัญของหน้าที่ความรับผิดชอบ มักเกิดจากเหตุ ๒ ประการ คือ

๙.๑ เจ้าหน้าที่หรือผู้พิจารณาไม่ทราบว่าควรจะให้ความสำคัญแก่งานอะไรมากน้อยเพียงไร ทั้งนี้ เพราะขาดความรู้ความเข้าใจในความมุ่งหมายและในงานของส่วนราชการนั้น

๘.๒ ผู้บังคับบัญชาชั้น executive หรือ top management หรือผู้ที่มีอำนาจในการพิจารณาแบ่งส่วนราชการให้ความสำคัญแก่งานที่ตนถนัด หรือมีพื้นฐานความรู้อยู่มากเกินสมควร ทำให้ลดความสำคัญของงานด้านอื่นที่ควรจะสำคัญมากกว่า ทั้งนี้ เพราะมีแนวโน้มอยู่ว่าบุคคลมีความถนัดทางใด หรือมีความรู้ทางใดก็มักจะถนัดงานด้านนั้นสำคัญกว่างานแขนงอื่น ถ้าในหน่วยราชการใดแบ่งส่วนราชการไม่ได้ดุลย์ (balance) ตามความสำคัญของหน้าที่แล้ว จะทำให้สิ้นเปลืองแต่ได้ผลงานน้อย และการปฏิบัติงานจะไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ข. หลักรอง

นอกจากหลักสำคัญ ๘ ประการแล้ว ในการแบ่งส่วนราชการยังต้องคำนึงถึงผลที่จะตามมาภายหลังอีกด้วย กล่าวคือ จะต้องจัดแบ่งส่วนราชการโดย :-

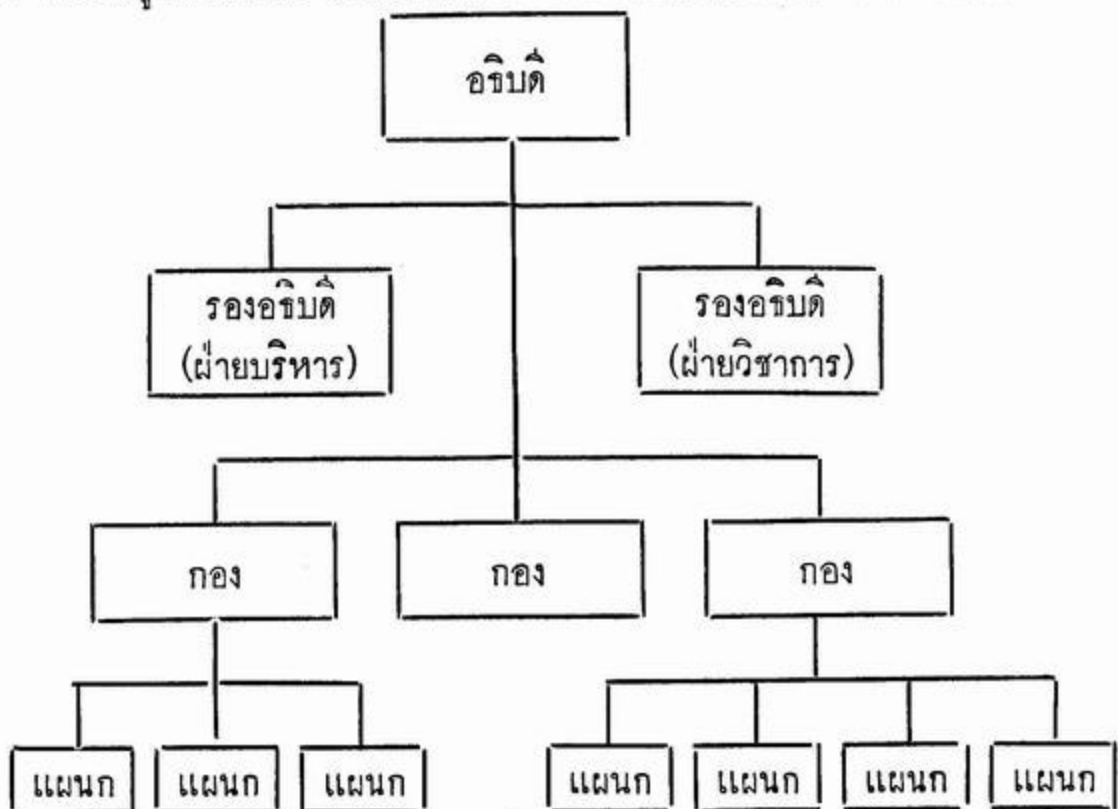
๑. มุ่งให้เกิดการประสานงานระหว่างหน่วยงาน และระหว่างส่วนราชการ ให้มากที่สุด
๒. ให้สามารถควบคุมบังคับบัญชา ตรวจสอบ เพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
๓. ให้ประหยัดที่สุดและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
๔. ไม่ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงต้องรับภาระงานประจำมากเกินไป จนไม่มีเวลาควบคุม วางแผน และตรวจงาน
๕. ผลงานที่ได้รับเพิ่มขึ้นคุ้มรายจ่ายที่เพิ่มขึ้น ในการพิจารณาควรเปรียบเทียบประสิทธิภาพ ปริมาณและคุณภาพของงานที่จะได้รับสูงขึ้นกับรายจ่ายที่จำเป็น ๒ ประการ คือ
 - ก) รายจ่ายที่จำเป็นในระยะแรกเพื่อใช้ในการปรับปรุงแบ่งส่วนราชการ เช่น ค่าสร้างอาคาร ค่าขนย้ายพัสดุครุภัณฑ์ ค่าจัดสถานที่ราชการใหม่และอื่น ๆ
 - ข) รายจ่ายที่ต้องผูกพันเพิ่มขึ้น เมื่อจัดแบ่งส่วนราชการใหม่แล้ว เป็นต้นว่า เงินเดือนเจ้าหน้าที่ ค่าใช้สอยอื่น ๆ ผลงานที่เพิ่มขึ้น ควรคุ้ม รายจ่ายที่ใช้ในการปรับปรุงวงรายจ่ายที่ผูกพันเพิ่มขึ้น

ค. รูปแบบส่วนราชการ

การที่จะเข้าใจหลักวิชาและทฤษฎีการแบ่งส่วนราชการดีขึ้น ควรจะเข้าใจรูปแบบของส่วนราชการด้วย จากการค้นคว้าการแบ่งส่วนราชการทั้งของไทยและเทศแล้ว อาจสรุปได้ว่ารูปแบบส่วนราชการที่นิยมอยู่ในปัจจุบันมีอยู่ ๔ ชนิด คือ

๑. แบบสามเหลี่ยม (the pyramidal type)

รูปแบบส่วนราชการชนิดนี้ฝรั่งเรียกชื่อหลายอย่าง บางแห่งเรียก "line type" บางแห่งเรียก "military type" รูปแบบส่วนราชการชนิดนี้เป็นแบบเก่าดั้งเดิมที่นักวิชาการจัดระบบงานได้ค้นพบ มีลักษณะเหมือนรูปสามเหลี่ยม หรือรูปปิรามิด ยอดเล็กแหลม ฐานกว้าง (ดูรูปที่ ๑) มีสายการบังคับบัญชาจากยอดสุด หรือจากผู้บังคับบัญชาสูงสุด (top executive) ตรงมายังผู้ดำรงตำแหน่งรอง หรือผู้ช่วย แล้วตรงมายังกอง จากกองลงมายังแผนก หรือหน่วยงาน และจากแผนกหรือหน่วยงานลงมายังข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่แต่ละคน และส่วนราชการแต่ละส่วนราชการ รับคำสั่ง รับคำแนะนำและรายงานต่อผู้บังคับบัญชาคนเดียว ไม่มีนักวิชาการหรือ staff เป็นผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการใหญ่ ซึ่งอยู่เหนือส่วนราชการเล็ก การจัดรูปแบบส่วนราชการชนิดนี้ใช้กันเป็นส่วนมากในวงบริหารราชการไทย

รูปที่ ๑

ตามรูปแบบส่วนราชการรูปที่ ๓ จะเห็นว่ามีลักษณะเป็นทรงรูปสามเหลี่ยม ปลาย (ระดับกรม) แห่ลมคล้ายยอดรูปสามเหลี่ยม และฐาน (ระดับแผนก) กว้างคล้ายฐานรูปสามเหลี่ยม

การจัดรูปแบบส่วนราชการตามแบบนี้มีข้อดีและข้อเสีย ดังนี้

ก. ข้อดี

๑) ง่ายแก่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าใจ เพราะเป็นแบบง่ายๆ ทำให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่รู้สายการบังคับบัญชาและรู้ว่าใครเป็นใคร ซึ่งเป็นผลทำให้การปฏิบัติงาน การร่วมมือประสานงานดีขึ้น และทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ระหว่างข้าราชการดีขึ้น

๒) ทำให้การวินิจฉัยสั่งการและปฏิบัติงานรวดเร็ว เพราะผู้ตัดสินใจมีเพียงคนเดียว คือผู้บังคับบัญชา เป็นผลทำให้งานไม่ค่อยค้างคั่ง และเป็นการฝึกและวัดสมรรถภาพของผู้บังคับบัญชาได้อย่างดี

๓) ทำให้สายการบังคับบัญชาชัดเจนและแน่นอนว่าใครบังคับบัญชาใคร ใครต้องรายงานและรับคำสั่งจากใคร ทำให้ง่ายแก่การบังคับบัญชาและปฏิบัติงาน

๔) ทำให้ง่ายแก่การควบคุม ตรวจสอบ และรักษาวินัย เพราะมีสายการบังคับบัญชาชัดเจน

ข. ผลเสีย

๑) ยากแก่การประสานงานและร่วมมือระหว่างส่วนราชการในระดับเดียวกัน เพราะในแต่ละส่วนราชการ หัวหน้าส่วนราชการเป็นใหญ่ทำให้มีความโน้มเอียงให้แต่ละส่วนราชการเป็นอิสระต่อกัน บุคคลที่จะประสานงานระหว่างส่วนราชการต้องมีลักษณะเป็นผู้นำอย่างสูง

๒) ทำให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาสูงสุดต้องรับภาระมาก เป็นต้นว่า ต้องตัดสินใจและปฏิบัติงานเล็กๆ น้อยๆ อาจไม่มีเวลาวางแผนควบคุมปรับปรุง และตรวจสอบผลงาน เพราะการจัดรูปแบบส่วนราชการแบบนี้ส่งเสริมความสำคัญของนายงานมาก (to place too much emphasis on the bosses)

๓) ยากแก่การปรับปรุง เพราะการจัดรูปแบบส่วนราชการแบบนี้ยืดหยุ่นได้ยาก

๔) ยากแก่การที่จะจัดให้เกิด specialization of work เพราะการจัดรูปแบบนี้ เจ้าหน้าที่ต้องทำงานหลายด้าน ผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติงานหลายอย่าง รู้หลายด้าน จึงจะให้คำแนะนำและวินิจฉัยสั่งการได้ถูกต้อง และเป็นผลให้เจ้าหน้าที่ต้องรู้หลายด้านด้วย

(ยังมีต่อ)

กลวิธีและข้อเท็จจริงปลีกย่อยบางประการ ที่เกี่ยวกับการสอบได้หรือไม่ได้

โดย เฉลิม สิงห์กุล

คิดจะยกสุภาษิตมา show อีกสักบท แต่ดูมันจะฟุ่มเฟือยมากไปก็เลยต้องระงับ
ว่ากันเนื้อๆ ไปเลยดีกว่า

ตาย

ลาออก

๒ อย่างนี้ ผม clear ไว้อย่างแจ่มแจ้งแล้ว ส่วนให้ออก ปลดออกและไล่ออกนั้นก็ได้
ว่ากันต่อไป เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น ขอสรุปไว้ก่อนดังนี้

ให้ออก — เป็นการออกที่ยังไม่ถือว่ามีความผิดหรือมีความผิดสถานเบา

ปลดออก { เป็นการออกโดยมีความผิดสถานหนัก ทั้งความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งและ
ไล่ออก { ไม่ชัดแจ้ง

กรณีผมหรือคุณจะถูกสั่งให้ออก นั้น มีอยู่หลายกรณีด้วยกัน คือ

๑. หย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือ
ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่

๒. ต้องหาว่าผิดวินัยอย่างร้ายแรงและการสอบสวนไม่ได้ความเป็นสัจจะว่ากระทำผิดที่
จะถูกไล่ออก หรือปลดออก แต่มีมลทินหรือมีวามองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้รับ
ราชการต่อไปอาจเป็นการเสียหายแก่ราชการ

๓. ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดสำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่
มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออก
หรือปลดออก

๔. ผู้สอบแข่งขัน ผู้สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือกบรรจุเข้ารับราชการแล้ว
หากภายหลังปรากฏว่า ขาดคุณสมบัติและไม่ได้รับการยกเว้นหรือขาดพันความรู้ก่อนได้รับ
บรรจุก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนภายหลังขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้น

๕. ข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวเพื่อทดลองให้ปฏิบัติราชการก่อนเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี ถ้าปรากฏว่า มีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความสามารถพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่จะได้รับแต่งตั้ง

การสั่งให้ออกจากราชการตามกรณีดังกล่าว เป็นการสั่งให้ออกจากราชการไปเลย เหมือนคลื่นกระทบฝั่ง เว้นแต่การออกจากราชการตาม ๕ ประสงค์จะกลับเข้ารับราชการตามตำแหน่งเดิมก็พร้อมหวังตามตำแหน่งว่าง นอกนั้นไม่มีทางที่จะกลับเข้ามาได้อีกชนิดไปแล้วไปลับ แม้ว่าคุณจะอาศัยอาวรณ์ตำแหน่งนายอำเภอหรือสารวัตรใหญ่ที่เคยครองอยู่เพียงใดก็ตาม นอกจากคุณจะขอยกเว้นในเหตุที่ขาดคุณสมบัติ ซึ่งออกจะมีพิธีต้องเอาการอยู่ ไม่ใช่คุณถูกสั่งให้ออกไปแล้วอยากจะได้กลับเข้ามาใหม่เมื่อใดก็ตามที่ขอยกเว้นกันได้ง่ายๆ

ส่วนการที่คุณถูกสั่งให้ออกแต่ยังไม่ถึงกับให้ออกไปเลยชนิดตัดขาดนั้นก็น่าเหมือนกัน คือให้คุณออกเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง การสั่งให้ออกในกรณีนี้ไม่ใช่ว่าคุณอยู่เฉยๆ เขาก็สั่งให้คุณออก เปล่า หามิได้ คุณต้องกระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ถูกฟ้องคดีอาญาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือมีกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกต้องกรรมการสอบสวน เห็นว่ามีมลทินหรือมีหมองจะให้อยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างพิจารณาหรือสอบสวนจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ โดยคุณอาจจะใช้อิทธิพลมืดหรืออิทธิพลแจ่มทำให้ยุ่งยากแก่การพิจารณา เขาก็สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ ต่อเมื่อสอบสวนแล้วคุณไม่มีความผิดก็อาจสั่งให้คุณเข้ามาใหม่ได้

อย่างไรก็ดี ผู้ใหญ่ดี ผมหรือคุณโดนเข้าไม่ว่าจะไม้ออกไปเลยก็อย่างว่า พึงง่าย ๆ ก็ว่าลูกมีลูกคนนั้นแหละ

มีอยู่อีกนิด ถ้าความผิดของคุณยังไม่สมควรให้ออกจากราชการไว้ก่อน แต่ก็เอาคุณไว้ไม่ได้ มันอิหลักอิเหลื่อ เขาก็อาจจะสั่ง “พัก” ราชการคุณได้ ความจริง “ให้ออกไว้ก่อน” กับ “พัก” ก็เหมือนกันแหละ ออกเหมือนกัน ผิดกันนิดเดียว สั่งให้ออกไว้ก่อนมีผลทำให้ผู้นั้นขาดจากอัตราเงินเดือน จะบรรจุคนอื่นแทนในอัตรานั้นก็ได้ ส่วนให้พัก ผู้ถูกสั่งพักยังไม่ขาดจากอัตราเงินเดือน ยังบรรจุคนอื่นแทนไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ทั้ง ๒ กรณี ความหวังที่จะพ้นมลทินหรือกลับเข้ารับราชการก็อย่างบริสุทธิ์ผุดผ่องจะเลื่อนกลางเดี๋ยวนั้น เพราะการที่เขาจะสั่งให้คุณออกไว้ก่อนหรือ พัก นั้น เขาก็ได้ไตร่ตรองโดยละเอียดรอบคอบแล้ว ว่าคุณดูจะแย่งจริง ๆ

ข้อ การสั่งให้ออกจากราชการนี้ขอแถมอีกนิด ไม่เกี่ยวกับกฎหมายพลเรือน แต่เกี่ยวกับกฎหมายบำเหน็จบำนาญซึ่งคุณก็ควรจะได้ คือว่า คุณทำงานมาครบ ๓๐ ปี อยู่ดี ๆ เขาก็อาจจะสั่งให้คุณออกฐานรับราชการนานได้ เพราะฉะนั้นคุณจะต้องเข้มแข็งอยู่เสมอ

ส่วนการลงโทษ ปลดออกนั้น กรณีความผิดคงเช่นเดียวกับกรณีความผิดที่ลงโทษไล่ออก คือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออก หรือมีเหตุผลอันควรลดหย่อน แล้วก็มีกรณีใดบ้างนั้น กฎหมายบัญญัติไว้ดังนี้

๓. ทำความผิดต้องรับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่กำหนดโทษขั้นต่ำโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เสียหายแก่ราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

๔. ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหนี้สินด้วยความทุจริต หรือต้องคำพิพากษาในคดีแพ่งอันแสดงว่าเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่อย่างร้ายแรง

๕. ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ (เช่นมีหน้าที่เก็บรักษาเงินราชการ กลับยกยอกเงินนั้นเอาเข้ากระเป๋ารับเงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ แล้วนำไปหมุนชะก่อน หรือทำให้ข้อสอบรว)

๖. ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาโดยชอบด้วยราชการ และการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ (เช่น ขัดขึ้น ไม่ไปรับหน้าที่ใหม่ตามคำสั่งแต่งตั้ง)

๗. เบียดเบียนความลับของทางราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (เช่น เอาความลับเกี่ยวกับการที่รัฐบาลดำเนินการเพื่อเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินหรือฟักัดอัตราภาษีอากรไปเปิดเผยเสียก่อน ทำให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ยิ่ง ไล่ออกเด็ด)

๘. ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ถ้าไม่ร้ายแรงก็ให้ออกฐานหย่อนความสามารถ คุณเป็นผู้ถือกุญแจตู้เงินเก็บเงินหลวงแล้วไปเฟลิดเฟลีนกับสุรายาต้องจนแค้นไปแค้นมา กุญแจตู้เงินหายโดยไม่รู้ว่ายหายไปไหน ยิ่ง ไล่ออกเด็ด หรือไม่เมาแต่ชั่งหลังขมิ้นหมัดทำผิดอย่างเดียวกันนั้นมาก่อนด้วย ก็ให้ออกฐานหย่อนความสามารถ แต่ถ้าคุณเป็นเจ้าหน้าที่เผ่าเร่ร่อนค้า ละเลยต่อหน้าที่เป็นเหตุให้มีผู้ลักลอบนำสินค้าซึ่งเป็นของต้องห้ามขนบรรทุกเรือลักลอบนำออกนอกประเทศ ยิ่ง ไล่ออก)

๙. ดุหมั่นเหี้ยมหยามหรือกดขี่ข่มเหงราษฎร (เช่นไม่ต้อนรับและให้ความสะดวกแก่ประชาชน ไม่สุภาพเรียบร้อยต่อประชาชน พุดจากระโชกโฮกฮาก... คนอย่างนั้นเอาไว้ไม่ได้)

๘. ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง (ข้อนี้ร้ายกว่าเพื่อน เข้าข้อไหนไม่ได้เข้าข้อนี้ได้ กระทำผิดอาญา เสพเครื่องทองของเมา เล่นการพนัน กระทำชั่วสั่ว หนี้สินรุงรัง เสพของเสพติดให้โทษ โฉ้ย จีปาณะ)

อย่างไรก็ดี การที่จะลงโทษในกรณีใดกรณีหนึ่งดังกล่าว เพื่อความยุติธรรมตามหลักที่ว่า “ลงโทษคนผิดสืบคน ดีกว่าลงโทษคนไม่ผิดหนึ่งคน” จึงต้องมีการสอบสวนโดยคณะกรรมการสอบสวนให้แน่ชัดว่าผิดหรือไม่แค่ไหน มิใช่ว่าผู้บังคับบัญชาคนเดียวสั่งได้เลย แต่ถ้าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้บังคับบัญชาคนเดียวก็จะสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกโดยไม่ต้องตั้งกรรมการสอบสวนก็ยิ่งได้ ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๕๗) กำหนดความผิดไว้ดังนี้

๑. ทำความผิดต้องรับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาดังที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เสียหายแก่ราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

๒. ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลายเพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

๓. ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อคณะกรรมการสอบสวน

๔. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร

การพ้นจากราชการที่ผมได้อธิบายมาเป็นการพ้นจากราชการของข้าราชการประเภทอื่นที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ส่วน ข้าราชการการเมือง นั้นยังมีวิธีการ พ้นแตกต่างออกไปอีก

ข้าราชการการเมืองตำแหน่งรัฐมนตรี (รวมถึงนายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี) การออกจากตำแหน่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้อย่างไรก็ต้องเป็นไปตามนั้น ขณะนี้รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร ได้บัญญัติการพ้นจากตำแหน่งของรัฐมนตรีไว้ว่า นอกจากจะพ้นไปในกรณีปกติ เช่น ตาย ลาออก แล้ว พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะให้รัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่งได้

ส่วนข้าราชการการเมืองในตำแหน่งที่ต่ำกว่ารัฐมนตรีนั้นออกจากตำแหน่งเมื่อ
ตาย ลาออก

รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมีคำสั่งให้ออกโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี จะเป็นการออกโดย
มีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม

คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่งทั้งคณะหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดออก
จากตำแหน่ง

ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) หรือ (๑๒) (โปรดกรุณาดูเอา
เองนะครับ เห็นจะไม่ต้องอธิบาย)

ผมฝอยเรื่อยเรื่อยมานานแล้ว มากกว่านั้นก็จะไปแย่ง “ลานฝอย” ของ “ตียา” เขา
จึงขอแถมอีกนิดเกี่ยวกับการพ้นจากราชการ คือมีบางคนสงสัยถามผมว่า ตั้งให้ออกก็ออก ปลด
ออกก็ออก ไล่ออกก็ออก มันออกทั้งนั้นไม่ว่าทางไหน เมื่อมีผลทำให้ออกกันทั้ง ๓ อย่างแล้ว จะ
ไปแยกแยะกันให้มันงงงเงา เอามันซะอย่างเดียวไม่ได้ไรเงิ เอ..ซัน เห็นจะไม่ได้ เพราะอะไร
เพราะเกี่ยวกับสิทธิหรือประโยชน์และชื่อเสียงของคุณเองไม่ใช่ผมและไม่ใช่ใครทั้งนั้น

มันอาจจะ “ออก” เหมือนกัน คือเป็นเหตุให้ออกจากจากราชการและขาดคุณสมบัติ
ในการที่จะกลับเข้ารับราชการอีก แต่มันก็แตกต่างกันอยู่มากมาย

ให้ออก ยังได้รับบำเหน็จบำนาญเลี้ยงใครต่อใครได้ ส่วนปลดออก ไล่ออก ออกกันทั้ง
ครอบครัว

ถ้าอยากจะเข้ารับราชการใหม่อีก ถูกไล่ออกอาจจะขอให้ ก.พ. ยกเว้นในเหตุที่ขาด
คุณสมบัติได้เมื่อถูกไล่ออกมาเกินกว่า ๓ ปี ส่วนผู้ถูกปลดออกและให้ออกอาจจะขอยกเว้นในเหตุ
ที่ขาดคุณสมบัติได้เมื่อถูกปลดออกให้ออกมาเกินกว่า ๒ ปี (ผิดกันตั้งปี) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผล
ในทางจิตใจ ใครถูกไล่ออก คนนั้นแย่มาก ๆ นอกจากบำเหน็จบำนาญจะหมดแล้ว ชื่อเสียงวงศ์
ตระกูลป่นหมด ยิ่งถูกไล่ออกเพราะทุจริตละก็ อย่าว่าแต่จะกลับเข้ารับราชการอีกเลย บริษัท
ห้างร้านไหนก็ไม่อยากได้ เดียวจะไปแว้งเขาเข้า

If you stand straight

Do not fear a crooked shadow.

เหแรกว่าจะไม่แปล เพียงแต่ยกมาให้ดูเล่นนั่นแหละ แต่คิดแล้วมันโหวง ๆ พิกล
เหมือนกินข้าวต้มก๊วย ทั้ง ๆ ที่ชด้นาข้าวเข้าไปโสก้อ ๆ ดัดท้องดังปุง ๆ ก็ยังอดกินน้ำหยอดคอ
หอย เอ๊ย..คอกคนไม่ได้ จึงขอแปลให้สั้นกึ่งชา อันสุภาษิตจีนกว้างขวางหรือแค่ว่า ชกเกยนกัสดู
ที่ผมยกมาไว้คบท่ายรายการทมิช้อยยยาวของผมนั้นฉบับก่อนนั้น เขาแปลเป็นร้อยกรองกัว่า “ถ้า
แม้ท่านยืนยงตรงตัวมัน ไม่ต้องหวั่นว่าเงาจะเว้าคด” แปลเป็นร้อยแก้วจะว่ายังไงให้วากันเอง
บางที่ผมอาจจะนำออกเป็นข้อสอบเรียงความให้ผู้ใหญ่ดู..เอ๊ย..ไม่ใช่..ตัวคุณเองนะแหละเหงอ
แตกสั๊กพลั๊กยังได้ คอยดู.....

BASIC ENGLISH

ประวิณ สุจริตกุล M.A. (Oxon)

(ต่อจากฉบับก่อน)

อักษร V

VALUE

คำนี้เป็นคำที่นักศึกษาจะเจ็ดพอสมควร เพราะมีที่ใช้มาก ดังจะเห็นได้ดังต่อไปนี้

1. value ['vælju:], values ['vælju:z] ใช้เป็นคำนามซึ่งโดยทั่วไป ๆ ถือว่านับไม่ได้

(1) คุณสมบัติที่ทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดมีประโยชน์ หรือพึงปรารถนา

He did not realize the value of fresh water until he found himself in a place which is like a desert.

Educationists do appreciate the value of good teachers.

(2) ค่าของเมื่อมีการเปรียบเทียบกันดู หรือยังดู

Her work does not seem to have any value whatever.

Their ideas have great value.

ในตอนนั้น ขอให้ดูจำนวนที่มีคำนี้ด้วย ซึ่งมักจะใช้กันอยู่เสมอ และควรฝึกใช้ด้วย
ด้วยเสียเลย of (no, not much, little, some, any, great, etc.) value (to somebody)

Do you really think this is of value?

I hope that these English lessons will be of some value to you.

We are going to write a series of simple dialogues that will be of considerable to serious students of English.

Her father's advice has not been of much value to her.

Is this of any value, Bhu Yai Lee?

(3) การประเมิน หรือประมาณราคาค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

The cost of laying the pipes was about 1,000 million baht, but their value to the people is far greater.

The value of your services has been so great I have decided to treble your salary.

This may be just a little thing, but its value to me is beyond measure because my very dear friend gave it to me.

set (a high, low etc.) value on.... the indefinite article

This man always set rather a high value on his own work.

Now, my dear brother, you should not set such a low value on your own abilities.

(4) ค่างวดในลักษณะที่คิดเป็นเงิน

The value of pictures by certain Thai painters is getting higher and higher.

What is the value of a 100 baht note in English money.

นอกจากนี้^๕ก็ควรหัดใช้จำนวนข้างล่างนี้ด้วย

get (give, receive, pay) full (good) value for something

Don't look miserable. You got good value for your money just now.

Did he pay you full value for what you gave him?

We received full value for the goods.

คำ valueless ['vælju:lis] ใช้เป็นคุณศัพท์ และนามได้บ้าง

2. value ['vælju:], values ['vælju:z], valued ['vælju:d], valuing ['vælju:ɪŋ] ใช้เป็นกริยา ขอให้ดูวิธีเข้าประโยคให้ดี

(1) ประเมินค่าของ กะหรือกำหนดราคา

value something at.....

How much do you value this at?

I value the house and all the furniture at 400,000 baht.

The famous art gallery valued his painting at 2,000,000 baht.

(๒) เคารพ ถือว่า เห็นคุณค่า

With all my sincerity, I value your friendship more than anything else.

This girl does not seem to value her own life at all.

Honestly Sir, I have always valued your advice.

That is one of my most valued works.

3. valuable ['væljuəbl] ใช้เป็นคุณศัพท์

The land you just bought is quite valuable.

Her information was valuable to the police.

Your help will be valuable to me and my family.

Although it cost very little, it is immensely valuable to me.

คำ valuables ['væljuəblz] ซึ่งเป็นคำนาม ท่านจะพบบ่อยๆ เหมือนกัน มีความหมาย
ว่า gold, jewels and other valuables สรุปแล้วได้แก่ของมีค่าทั้งหลาย

Whatever you do, don't leave your valuables about.

During her stay at the hotel all her valuables were stolen.

ส่วนคำ invaluable [in'væljuəbl] ซึ่งเป็นคุณศัพท์นี้ มิได้แปลว่า ไม่มีค่า แต่กลับ
หมายความว่า of value too great to estimate. มีค่ามากจนมิอาจประเมินค่าลงได้

Your help was invaluable.

อักษร พ

WAIT คำนี้เป็นอีกคำหนึ่งที่ควรศึกษาให้เข้าใจความหมายและวิธีใช้ให้ได้

1. wait [weit], waits [weits], waited [waitid], waiting [waitiŋ] ใช้เป็นคำ
กริยา มีความหมายดังนี้ คือ

(1) อยู่ ณ ที่แห่งใดแห่งหนึ่ง จนกว่าใคร หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะมา หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
จะเกิดขึ้น

Can you wait a minute?

These people have been waiting for a long time.

How long have you been waiting for me?

Let's wait in the dining hall, shall we?

I think you are too young to get married, you should wait at least a year.

I'll wait for you until you change your mind and say 'Yes'.

We can't go right now; we must wait.

keep somebody waiting เป็นล้านวนทควรฝึกใช้ให้คล่อง มีความหมายว่าทำให้
ผู้หนึ่งผู้ใดนั้นต้องคอยเรา

You should not keep anybody waiting too long.

I hope I didn't keep you waiting long.

This fellow is in the habit of keeping people waiting.

นอกจากคำเดี่ยว ๆ แล้วยังควรระบุจกหน้าจกตามคำสลับไว้บ้าง

waiting-room (ร) หมายถึงห้องสำหรับคอย นั่นคือห้องพักชั่วคราวนั่นเอง แต่ไม่ใช่
ห้องสำหรับการชั่วคราวในลักษณะที่บางท่านอาจนึกไปถึง

Actually I was the only person in the doctor's waiting-room.

I brought you here because I didn't think this waiting-room would be
this crowded.

(2) บริการหรือเสิร์ฟอาหารที่โต๊ะอาหาร

wait at table ^๒ เป็นจำนวน และควรสังเกตด้วยว่า ^๓ ไม่ article

This girl is too proud to learn to wait at table.

To wait at table in a proper manner is quite an art.

waiter (s) ['weɪtə (z)] เป็นคำนาม หมายถึงผู้เสิร์ฟอาหาร หรือผู้รับใช้เกี่ยวกับการเสิร์ฟอาหาร หรือบริการทำนองเดียวกัน

Waiter ! Some wine, please.

These waiters are not at all efficient.

waitress (es) ['weɪtrɪs (ɪz)] ความหมายเหมือนคำเมือกนี้ แต่เป็นหญิง

Aren't there any waitresses here at this place.

- (3) ทำหน้าที่เป็นผู้รับใช้หรือบริการโดยทั่วไป ไม่จำกัดเฉพาะเรื่องอาหารการกิน
wait on (upon) somebody เฝ้าปรนนิบัติ

My sister is terribly spoiled. She likes to have servants waiting on her all the time.

My boss enjoys being waited on by his subordinates wherever he goes.

2. wait [weɪt], waits [weɪts] ใช้เป็นคำนาม หมายถึงการคอย การรอ

To tell you the truth, I don't like these long waits.

We went to see a friend off to the States, and we had a long wait for the plane.

นอกจากนั้น มีสำนวนที่ว่า

lie in wait (for) ซึ่งแปลว่า คอยลุ่มดักรออยู่

It is not absolutely safe to travel anywhere these days, for the robbers are always lying in wait for travellers.

(ยังมีต่อ)

Riches add to the house

Virtues to the man.

ทรัพย์สิ้นเสริม	เพิ่มเคหา	ค่ามากมี
คุณความดี	เพิ่มคน	ค่าล้นเหลือ

การบริหารงานบุคคลในออสเตรเลีย

โดย

ประสิทธิ์ กิตติสิทโธ

(ต่อจากฉบับก่อน)

การประยุกต์คำถามต่าง ๆ

(Application of questions)

- อะไร (๑) การตรวจสอบความมุ่งหมายของกรรมวิธี อาจนำความสว่างไปสู่ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ซึ่งหมายถึงบางส่วนของกรรมวิธี ไม่มีความหมายเหลืออยู่เลย
- (๒) พิจารณาตัดสินกรรมวิธีบางอย่าง ซึ่งมีความมุ่งหมายเพียงแต่โอนเงินจากกระเป๋าขององค์การหนึ่งไปสู่องค์การอื่น
- ทำไม (๓) ใช้เอกสารที่มีอยู่ หรือที่เก็บรักษาไว้เพื่อประกอบการพิจารณางานที่เกี่ยวข้อง
- (๔) ตำแหน่งที่อยู่หลายชั้นของแบบฟอร์มต่าง ๆ อาจไม่จำเป็น
- ใคร (๕) เขียนเขียนถึงบ้านของเสมียนที่ได้รับการโยกย้าย ฯลฯ
- ที่ไหน (๖) จัดห้องสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ทำงานเหมือนกัน หรือมีความสัมพันธ์กันทางงานให้อยู่รวมกันในห้องเดียว เพื่อลดทอนเวลาการติดต่อประสานงานให้รวดเร็วประหยัดเวลา ที่เรียกว่า The pooling in one room of staff.
- เมื่อไร (๗) รวบรวมบันทึกหรือประวัติของเจ้าหน้าที่ที่จัดกระจายอยู่ ซึ่งใช้ต่างกรรมต่างวาระ เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมบันทึกที่สมบูรณ์ในการปฏิบัติงานเพียงครั้งเดียว เพื่อความสะดวกในการค้นหาและติดตามบันทึกที่ถูกต้อง
- (๘) การปฏิบัติงานโดยใช้เครื่องจักรที่อาศัยการตรวจสอบทางจักรกล อาจเลิกใช้ระบบการเปรียบเทียบที่เคยปฏิบัติมาก่อนได้ และตรวจสอบในกรรมวิธี
- อย่างไร (๙) เมื่อต้องดำเนินงานอย่างเดียวกันซ้ำแล้วซ้ำอีก ตามปกติใช้เครื่องจักรทำงาน เช่น เจ้าหน้าที่ของหนังสือเวียนประจำเดือนโดยใช้เครื่องจักร ทำบัญชีหรือคิดเลข โดยใช้เครื่องจักร ใช้เครื่องจักรพับกระดาษ ตัดกระดาษ เปิดซอง ตัดซอง หนังสือ เป็นอาทิ ถ่ายภาพเอกสาร ฯลฯ

- (๓๐) การตรวจสอบความแม่นยำอย่างสมบูรณ์ เป็นการเตือนใจเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ดีรับผิดชอบ ความบกพร่อง อาจเป็นแต่เพียงตัวอย่าง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ระมัดระวัง
- (๓๑) ควบคุมปริมาณอาจสำเร็จตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุดของการดำเนินการ
- (๓๒) เมื่อเจ้าหน้าที่เลือกงานทำเอง การเปลี่ยนแปลง หรือแบ่งงานโดยผู้บังคับบัญชา อาจเพิ่มผลผลิต
- (๓๓) ความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน เกิดจากการติดต่อทางจดหมาย หรือสัมภาษณ์ ตัวอย่างการควบคุมที่ดี อาจหลีกเลี่ยงการกล่าวหาจากประชาชน และรักษามาตรฐานอันสูงส่ง
- (๓๔) ผลงานที่ไม่ดีอาจเกิดจากกรณีที่ยากแก่การแก้ไข ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้องวางแผนการหรือโครงการ ใช้เวลาเยี่ยมเจ้าหน้าที่ของตนและควบคุมงานของแต่ละคน

ปัญหาบางอย่างเกี่ยวกับการวิเคราะห์งานขององค์การ

(Some questions for an organization analysis)

ความมีประสิทธิภาพทั่วทุกหนทุกแห่ง (Overall effectiveness)

- ๓. ได้ปฏิบัติงานหน้าที่สำคัญ ๆ เรียบร้อยหรือไม่
- ๒. ทำบัญชีเรื่องที่ลดการพิจารณา หรือได้ดำเนินการไปแล้วบางส่วนไว้

ความมีประสิทธิภาพในการจัดการ (Managerial effectiveness)

- ๓. การดำเนินงานทั้งหมดภายใต้การควบคุมทั้งด้านการคลัง ด้านธุรการและด้านวิชาการ รวมทั้งดำเนินงานตามนโยบาย ตลอดถึงการควบคุมทางด้านสถิติ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยหรือไม่ ถ้ามีอะไรบกพร่อง ก็ทำบัญชีไว้ เพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป
- ๔. การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพที่สุด คือ ศิลปการควบคุม หรืออย่างไร? วางมาตรฐานในทางปฏิบัติเพื่อวัดผลงาน รายงานการทำงานและส่งเสริมการดีเพื่อก่อ
- ๕. การตรวจสอบและการพิจารณาคุณค่า ได้ทำไปด้วยการควบคุมรายงานและเอกสารต่าง ๆ จากความคิดเห็นต่อไปนี้หรือไม่ คือ

(ก) คุณค่า (value) ความเพียงพอ (adequacy) และระยะเวลาแห่งข่าวสาร (timeliness of the information)

(ข) ค่าใช้จ่ายในการเตรียมงาน (cost of preparation)

(ค) คำนึงถึงเวลาแห่งการบริหารในระหว่างการตรวจสอบ (call made upon time of administration)

การกระจายอำนาจ (decentralization of power)

๖. มีการมอบอำนาจให้ตัดสินใจเกี่ยวกับงานประจำวัน (routine work) แก่ผู้ที่มีความรู้ในการดำเนินงานเท่าที่จำเป็นหรือไม่
๗. ขอบเขตจำกัดในการตัดสินใจจะต้องกระทำเป็นเรื่องเป็นรายๆ ต่างกรรมต่างวาระหรือไม่ เจ้าหน้าที่แสดงความคิดเห็นเริ่มภายในขอบเขตหรืออย่างไร
๘. การตัดสินใจทั้งหมดต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ที่รู้เรื่องเกี่ยวกับนโยบายหรือไม่ กล่าวคือ ต้องอาศัยการตัดสินใจ หรือความเปลี่ยนแปลงในนโยบายหรืออย่างไร การตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวเท่านั้นจึงจะขอให้มีความ หรือไม่ เพียงใด

การมอบอำนาจ (delegation of authority)

๙. เจ้าหน้าที่บางระดับชั้นจะได้รับมอบอำนาจให้พิจารณาตัดสินใจชี้ขาดหรืออย่างไร
๑๐. เจ้าหน้าที่แต่ละคนรู้หรือเปล่าว่า เขาต้องรายงานใคร และใครต้องรายงานเขา เขามีความสามารถรู้แผนภูมิการแบ่งส่วนงานในองค์การ เพื่อเข้าใจความสัมพันธ์ซึ่งนอนราบ (horizontal relationship)

การรักษาระเบียบของอำนาจ (observance of authority)

๑๑. อนุญาตให้อำนาจโดยปราศจากปรึกษาผู้บังคับบัญชาที่สูงขึ้นไปตามลำดับชั้น หรือไม่
๑๒. การสั่งงานเกี่ยวกับเรื่องเดียวกัน หรือมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาจากผู้มีอำนาจสั่งหลายคน หรือมาจากผู้มีอำนาจมากกว่าหนึ่งคน

การบังคับบัญชาตามหน้าที่และตามทางปฏิบัติ (functional and operational command)

๑๓. เจ้าหน้าที่รับคำสั่งต่าง ๆ ตามทางปฏิบัติจากที่มาก่อนเดียวหรือแห่งเดียว และรับคำสั่งต่าง ๆ ตามหน้าที่จากที่หลายแห่ง หรือรับคำสั่งทั้งตามทางปฏิบัติและตามหน้าที่จากที่หลายแห่งเดียวกัน หรือไม่

ดุลยแห่งอำนาจ (checks and balances)

๑๔. หน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนราชการ การปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย หรือเหตุผลอย่างอื่น ได้แบ่งหน้าที่ให้ทำงานซ้อนงานหรืออย่างไร มีความจำเป็นและไม่จำเป็นเพียงใดหรือไม่

โครงสร้างที่มีระเบียบ (formal structure)

๑๕. จุดประสงค์อันสำคัญคืออะไร ความมุ่งหมายในการดำเนินงาน วัตถุประสงค์เป็นอย่างไร
๑๖. หน้าที่ของตนได้เลือกสรรดีพอที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายหรือไม่
๑๗. หน้าที่ต่อไปที่เรียกว่า subsidiary ประสานกับหน้าที่ของตนหรือไม่ มีการก้าวก้าวหรือผลักดันกับกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งไม่บรรลุวัตถุประสงค์
๑๘. การแบ่งงานแต่ละระดับของผู้มีอำนาจหน้าที่เป็นอย่างไร เช่น เกี่ยวกับนโยบาย การจัดการทั่วไป การจัดการดำเนินงาน และการควบคุมบังคับบัญชา การแบ่งงานเป็นไปตามปกติธรรมดาหรืออย่างไร
๑๙. การแบ่งงานทำให้การดำเนินงานตามสายเข้ากันได้ หรือแยกจากกัน
๒๐. เจ้าหน้าที่มีความเห็นชอบหรืออย่างไร ?
๒๑. การประสานงานทำให้ลดจำนวนของการจัดองค์การใหม่ หรือไม่

หน้าที่ต่าง ๆ (duties)

๒๒. หน้าที่ต่าง ๆ ได้แบ่งแยกก่อน หรือไม่
๒๓. รวมกลุ่มเป็นพวกในชั้นต่าง ๆ หรือไม่
๒๔. ได้เขียนไว้ชัดแจ้งหรือไม่
๒๕. ผู้ที่ครองตำแหน่งต่าง ๆ เข้าใจดีหรือไม่
๒๖. หน้าที่ต่าง ๆ เข้ากันหรือไม่

ตำแหน่ง (posts)

๒๗. การปฏิบัติงานตามหน้าที่เรียกร้องการควบคุมบังคับบัญชาเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่มีความสัมพันธ์กันมากกว่าความสามารถทางสมองของผู้ครองตำแหน่ง ซึ่งเกินขอบเขตความสนใจของเขาหรือไม่
๒๘. นักบริหารมีงานที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันมากเกินไปที่จะควบคุมดูแล มีความสัมพันธ์ภายในที่จะตัดสินใจหรือไม่สามารถขยายการควบคุมให้ทั่วถึงได้

หน้าที่ของหน่วย O & M ประจำกระทรวง (Functions of Departmental O & M Units)

๑. การตรวจสอบ ตรวจสอบกิจการของกระทรวงอย่างมีระบบตามโครงการตรวจสอบของ O & M คือ

- (ก) จัดหน้าที่ (allocation of functions)
 - (ข) โครงสร้างขององค์การ (structure or pattern of organization)
 - (ค) ศิลปะในการจัดการ (Management techniques)
 - (ง) กรรมวิธี บันทึกประวัติ และเอกสารต่าง ๆ (procedures, records and documents)
 - (จ) การมอบอำนาจ (Delegations)
๒. ทำหน้าที่ปรึกษาแนะนำ ให้คำแนะนำและผลิตเอกสารเกี่ยวกับการจัดองค์การและการดำเนินงาน แก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ส่งให้ช่วยเหลือ
 ๓. เสนอให้เปลี่ยนแปลงหน้าที่ในองค์การ หรือเปลี่ยนแปลงองค์การ รวมทั้งวางแผนและพัฒนากิจกรรมของกระทรวงให้ดียิ่งขึ้น
 ๔. ออกแบบฟอร์มต่าง ๆ (form design) ตรวจสอบ แก้ไขแบบฟอร์มเพื่อให้ทันสมัย เหมาะสมกับเหตุการณ์ และความต้องการ
 ๕. ศึกษา ตรวจสอบ แนะนำ เกี่ยวกับเครื่องจักรกลที่ใช้ในสำนักงานก่อนที่จะซื้อ
 ๖. ตรวจสอบ และจัดที่ทำงาน โต๊ะ ตู้ ฯลฯ (office layout) ตามความเหมาะสม และสะดวก สะอาด ฯลฯ
 ๗. ออกหนังสือแนะนำที่เกี่ยวกับการจัดองค์การและวิธีปฏิบัติงานของกระทรวง
 ๘. การวัดผลงาน (work measurement) โดยตรวจสอบว่างานมากน้อยเพียงใด ใช้ศิลปะที่มีแต่ละกระทรวง และพัฒนาศิลปะการวัดผลงานใหม่ๆ ขึ้น
 ๙. วางโครงการ พังความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ (staff suggestions scheme) มองเห็นการณ์ไกล นำสิ่งใหม่ และวิธีปฏิบัติแบบใหม่มาใช้ และรับความคิดเห็นที่ได้จากการเสนอแนะ
 ๑๐. ทำการค้นคว้าและพัฒนาการ (research and development) เพื่อเสริมสร้างความก้าวหน้าทางการจัดองค์การและวิธีปฏิบัติงาน ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกอบรมประจำกระทรวง และเจ้าหน้าที่สวัสดิการ เกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์ร่วมกัน
 ๑๑. ดำเนินการตามข้อเสนอแนะ โดยมองเห็นการณ์ไกล และให้คำปรึกษาตามที่จำเป็น
 ๑๒. เป็นกรรมการปฏิบัติงานที่จะนำไปสู่การพิจารณาเรื่องที่กระทบกระเทือนถึงการจัดองค์การ และวิธีปฏิบัติงานของกระทรวง
 ๑๓. เป็นเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ O & M ในกระทรวงอื่น และมีอำนาจตามสมควรแห่งความเหมาะสม

(ยังมีต่อ)

กฎหมาย

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๐๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ผู้ไปช่วยราชการ หรือรักษาราชการแทน ณ สถานที่ใดซึ่งอยู่ในลักษณะไม่สะดวกที่จะเดินทางไปมาระหว่างสถานที่นั้นกับสถานที่อยู่เดิม ให้เบิกค่าเบี่ยงเบนเดินทางในระหว่างที่อยู่สำนักงานนั้นได้ตามอัตราในบัญชี ๑ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ และให้นับมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ผู้ที่ได้รับเบี่ยงเบนประจำ เช่น ทหารและตำรวจประจำการ ถ้าไปราชการและจะเบิกค่าเบี่ยงเบนเดินทาง ให้งดเบิกค่าเบี่ยงเบนประจำ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ผู้ไปราชการเกิดเจ็บป่วยขึ้นในระหว่างเดินทาง และจำเป็นต้องหยุดพัก ให้เบิกค่าเบี่ยงเบนเดินทางและค่าเช่าที่พักสำหรับวันที่หยุดนั้นได้ไม่เกินสิบวัน

ในกรณีที่หยุดเกินสิบวัน จะเบิกค่าเบี่ยงเบนเดินทางและค่าเช่าที่พักสำหรับวันที่เกินได้เท่าที่ผู้บังคับบัญชาในตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีขึ้นไปสำหรับส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัด หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไปสำหรับส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณี รับรองว่าสมควรให้เบิกได้

การเจ็บป่วยตามมาตรฐาน ต้องมีใบตรวจของแพทย์ที่ทางราชการรับรองด้วย ในกรณีที่ไม่มีใบตรวจของแพทย์ เพราะไม่มีแพทย์ที่ทางราชการรับรองอยู่ในท้องที่ที่เกิดเจ็บป่วย ให้ผู้ไปราชการชี้แจงประกอบ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐ การเบิกค่าพาหนะ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงและให้ใช้ยานพาหนะประจำทาง

ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทาง หรือมี แต่ต้องการความรวดเร็วเพื่อประโยชน์ในทางราชการ ให้ใช้ยานพาหนะอื่นได้ โดยให้ผู้บังคับบัญชาในตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าสำหรับส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีราชการบริหารส่วนกลางแต่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาค หรือมีสำนักงานแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวงกรม ผู้บังคับบัญชาในตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าจะมอบอำนาจให้ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าเป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้ใช้ยานพาหนะอื่นก็ได้

ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นโทขึ้นไปหรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่าเดินทางไปราชการภายในเขตจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้ใช้รถนั่งรับจ้างได้ ทั้งนี้ ยกเว้นการเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับสำนักงาน

ในกรณีที่ใช้ยานพาหนะประจำตำแหน่งหรือส่วนตัวเดินทางไปราชการ ให้เบิกค่าพาหนะได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมีอัตราหลายชั้น ให้เบิกค่าพาหนะได้ดังนี้

(๑) ชั้นหนึ่ง สำหรับนายทหาร นายตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่ พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรีและพันตำรวจตรี ขึ้นไป หรือผู้ซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างตั้งแต่เดือนละ ๑,๑๕๐ บาท ขึ้นไป แล้วแต่กรณี

(๒) ชั้นสอง สำหรับนายทหาร นายตำรวจ ซึ่งมียศ ชั้นนายร้อย นายเรือ นายเรืออากาศ และนายร้อยตำรวจ หรือผู้ซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างตั้งแต่เดือนละ ๑๕๐ บาท ขึ้นไป แล้วแต่กรณี แต่ถ้ายานพาหนะในชั้นที่ต่ำกว่าชั้นสองเป็นชั้นต่ำสุด ก็ให้เลื่อนชั้นโดยสารเป็นชั้นหนึ่งได้

(๓) ชั้นสามหรือชั้นต่ำสุด สำหรับนายทหารชั้นประทวน หรือนายตำรวจชั้นประทวน พลทหาร และพลตำรวจ หรือผู้ซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเดือนละ ๑๕๐ บาท แล้วแต่กรณี และคนใช้ส่วนตัวผู้เดินทางไปราชการนำไปด้วย

สำหรับข้าราชการหรือลูกจ้างสังกัดกระทรวงกลาโหม หรือกรมตำรวจ ซึ่งเป็นพลเรือน ให้เบิกตามชั้นเงินเดือนในยศของข้าราชการทหารหรือตำรวจ

การเบิก ค่าพาหนะในชั้นที่สูงขึ้นกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างต้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

การเดินทางไปโดยรถไฟประเภทเร็ว รถด่วน รถนอน หรือรถปรับอากาศ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่เลขานุการในระหว่างเดินทางไปราชการกับผู้บังคับบัญชาในตำแหน่งตั้งแต่องค์มนตรีขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ให้เบิกค่าพาหนะในชั้นเดียวกับผู้บังคับบัญชาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการเดินทางได้ไม่เกินหนึ่งคน

ผู้มีหน้าที่นำแขกเมืองเดินทาง หรือผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ชาวต่างประเทศในการเดินทาง ให้เบิกค่าพาหนะได้ชั้นเดียวกับแขกเมืองหรือเจ้าหน้าที่ชาวต่างประเทศนั้น แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ การเดินทางไปราชการต่างสำนักงาน ผู้เดินทางจะเบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักเฉพาะที่เป็นโรงแรม หรือที่เช่าพักแรมสำหรับบุคคลในครอบครัวซึ่งอยู่ในความอุปการะได้ดังนี้

- (๑) คู่สมรส
- (๒) บุตร
- (๓) บิดามารดาของผู้เดินทาง
- (๔) บิดามารดาของคู่สมรส
- (๕) คนใช้ส่วนตัวตามจำนวนในบัญชี ๓ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ครอบครัวของผู้เดินทางที่กล่าวข้างต้น ให้เบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักได้ชั้นเดียวกับผู้เดินทาง เว้นแต่คนใช้ส่วนตัวให้เบิกค่าพาหนะได้ในอัตราขั้นต่ำที่สุด ส่วนค่าเช่าที่พักให้เป็นไปตามมาตรา ๑๘ วรรคท้าย”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ให้เบิกได้ตามบัญชี ๕ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ แต่ถ้าเป็นการเดินทางไปกับเรือรบหลวง ให้เบิกได้ทั้งอัตรา

ลูกจ้างที่ส่วนราชการในต่างประเทศจ้างให้ ปฏิบัติราชการในต่างประเทศเดินทางไปราชการ ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ตามอัตราประเทศและสถานแห่งท้องถิ่นซึ่งหัวหน้าส่วนราชการในต่างประเทศจะกำหนดตามควรแก่ฐานะของลูกจ้าง แต่ต้องไม่เกินอัตราต่ำสุดในบัญชี ๕ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ หรืออัตราที่สูงกว่านั้น ตามที่จะได้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางซึ่งรวมทั้งค่าเช่าที่พักด้วยนั้น ให้เบิกได้โดยรวมเหมาจ่ายเป็นรายวัน”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ ค่าพาหนะให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง เว้นแต่การเดินทางภายในต่างประเทศ ถ้าจะเบิกค่าพาหนะเป็นการเหมา ก็ให้เบิกได้ตามที่กระทรวงเจ้าสังกัดและสำนักงานประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี จะได้ตกลงกำหนดเป็นรายๆ”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔

“มาตรา ๓๗ ทวิ ค่ารับรองและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดให้เบิกได้ตามที่กระทรวงเจ้าสังกัดและสำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี จะได้ตกลงกำหนดเป็นราย ๆ โดยให้จ่ายเป็นการเหมา”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๔๕ การโดยสารเครื่องบินในการไปราชการต่างประเทศ ให้ถือหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ชั้นหนึ่ง สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ข้าราชการอื่น หรือลูกจ้าง ที่เทียบเท่านายทหาร นายตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก และพันตำรวจเอก ซึ่งได้รับเงินเดือนอัตรา พันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ และพันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป ข้าราชการหรือลูกจ้างสังกัดกระทรวงกลาโหม หรือกรมตำรวจซึ่งเป็นพลเรือน และได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ต่ำกว่านายทหารหรือนายตำรวจซึ่งมียศดังกล่าว คู่สมรสและบุตรของข้าราชการหรือลูกจ้างดังกล่าว

(๒) ชั้นสอง สำหรับบุคคลนอกจากที่กล่าวใน (๑)”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ พ.ร.ฎ. นี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๕ วันที่ ๑๑ พ.ค. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๔๘๖ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงคมนาคม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงคมนาคม

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

พนักงานบัญชีตัว

นักบัญชีตรี

เศรษฐกรโท

นิติกรโท

ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม

เทียบกับตำแหน่ง

เสมียนพนักงาน

ประจำแผนก

หัวหน้าแผนก

”

หัวหน้ากอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๒ วันที่ ๒๐ เม.ย. ๒๕๐๘

กฏ ก.พ.

ฉบับที่ ๔๘๗ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมวิทยาศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๔) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฏ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฏ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฏ ก.พ. ฉบับที่ ๓๕๖ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
พนักงานวิทยาศาสตร์จัตวา	เสมียนพนักงาน	
ช่างจัตวา	„	
พนักงานวิทยาศาสตร์ตรี	ประจำแผนก	
ช่างตรี	„	
นายช่างตรี	„	
นักสถิติตรี	„	
นักวิทยาศาสตร์ตรี	„	
พนักงานวิทยาศาสตร์โท	หัวหน้าแผนก	
นายช่างโท	„	
นักวิทยาศาสตร์โท	„	
บรรณาธิการเอก	หัวหน้ากอง	
นักวิทยาศาสตร์เอก	„	
เลขานุการกรม	„	สำนักงานเลขานุการ ในฐานะหัวหน้ากอง
นักวิทยาศาสตร์พิเศษ	ผู้อำนวยการกอง	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฏนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๕ วันที่ ๓๐ เม.ย. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๔๘๘ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ในสำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวแก่ภาษีอากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่สำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวแก่ภาษีอากร สำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๓๕ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
พนักงานวิเทศทูต	เสมียนพนักงาน	
พนักงานบัญชีทูต	„	
ช่างวิเทศ	ประจำแผนก	
นิติกรตรี	„	
ผู้ตรวจสอบภาษีอากรตรี	„	
นิติกรโท	หัวหน้าแผนก	
นักวิจัยโท	„	
ผู้ตรวจสอบภาษีอากรโท	„	
นิติกรเอก	หัวหน้ากอง	
ผู้ตรวจสอบภาษีอากรเอก	„	
เลขานุการกรม	„	สำนักงานเลขานุการกรม ในฐานะหัวหน้ากอง

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ผู้ตรวจสอบภาษีอากรเขต ที่ปรึกษา	ผู้อำนวยการกอง รองอธิบดี	สำนักงานเขตตรวจสอบภาษีอากร ในฐานะผู้อำนวยการกอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๕ วันที่ ๓๐ เม.ย. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๔๘๘ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๔๒ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
นักวิทยาศาสตร์ตรี	ประจำแผนก	
นักวิจัยตรี	”	
นักวิจัยโท	หัวหน้าแผนก	
นักสถิติโท	”	

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
นักวิจัยเอก	หัวหน้ากอง	
วิทยาการเอก	„	
เลขานุการกรม	„	สำนักงานเลขานุการกรม ในฐานะ หัวหน้ากอง
วิทยาการพิเศษ	ผู้อำนวยการกอง	
ผู้อำนวยการส่วน	„	ส่วน ในฐานะผู้อำนวยการกอง
ผู้เชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์	รองอธิบดี	
รองเลขาธิการสภาวิจัยแห่งชาติ	„	
เลขาธิการสภาวิจัยแห่งชาติ	อธิบดี	สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ ในฐานะอธิบดี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๕ วันที่ ๓๐ เม.ย. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๔๘๐ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรเปรียญธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือน

ข้อ ๒ ประกาศนียบัตรเปรียญธรรมตามที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้ จะใช้สำหรับราชการส่วนใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. จะได้พิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๓ การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรเปรียญธรรมที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. นี้ เข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นใด โดยจะให้ได้รับเงินเดือนในอันดับและชั้นใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรเปรียญธรรมประโยค ๖ ประโยค ๗ หรือประโยค ๘ ตามหลักสูตรการศึกษาของคณะสงฆ์ จะบรรจุเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอนุศาสนาจารย์จัตวา หรือตำแหน่งอื่นที่ต้องใช้วิชาภาษาบาลีได้ไม่สูงกว่าชั้นจัตวา อันดับ ๒ ขึ้น ๕๕๐ บาท

(๒) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรเปรียญธรรมประโยค ๕ ตามหลักสูตรการศึกษาของคณะสงฆ์ จะบรรจุเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอนุศาสนาจารย์ตรี หรือตำแหน่งอื่นที่ต้องใช้วิชาภาษาบาลีได้ไม่สูงกว่าชั้นตรี อันดับ ๑ ขึ้น ๗๕๐ บาท

(๓) ผู้ได้รับประกาศนียบัตรดังกล่าวใน (๑) ถ้าได้รับการฝึกอบรมในวิชาการและระเบียบปฏิบัติตามหลักสูตรและวิธีการฝึกอบรมที่ ก.พ. รับรองแล้ว และเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในตำแหน่งอนุศาสนาจารย์จัตวา หรือตำแหน่งอื่นที่ต้องใช้วิชาภาษาบาลีมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี และดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ จะบรรจุเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอนุศาสนาจารย์ตรี หรือตำแหน่งอื่นที่ต้องใช้วิชาภาษาบาลีได้ไม่สูงกว่าชั้นตรี อันดับ ๑ ขึ้น ๗๕๐ บาท

ข้อ ๔ การบรรจุให้ดำเนินการโดยวิธีสอบคัดเลือก การสอบคัดเลือก การตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือก ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๖๒ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ หรือกฎ ก.พ. ฉบับที่จะประกาศใช้แทนต่อไป เว้นแต่การสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุตามข้อ ๓ (๓) ให้เป็นไปตามหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกซึ่ง ก.พ. ได้อนุมัติแล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๕ วันที่ ๓๐ เม.ย. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๔๘๑ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๖๓ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
วิทยาการตรี	ประจำแผนก	
วิทยาการโท	หัวหน้าแผนก	
วิทยาการเอก	หัวหน้ากอง	
เลขานุการกรม	”	สำนักงานเลขานุการกรม ในฐานะหัวหน้ากอง
รองเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ	รองอธิบดี	
เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ	อธิบดี	สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ ในฐานะอธิบดี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๕ วันที่ ๓๐ เม.ย. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๔๘๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือน

แต่ถ้ามีกฎ ก.พ. ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพใด ในส่วนราชการใดไว้โดย เฉพาะ ก็ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. นั้น และถ้าในกฎ ก.พ. นั้นมิได้ระบุข้อความไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้ใช้กฎ ก.พ. นี้บังคับ

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๘ (พ.ศ. ๒๔๘๗) และกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๖๒ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออก ตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพใด จะเป็นปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นใดตามกฎหมาย ก.พ. นี้หรือไม่ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. จะได้รับรอง

ข้อ ๔ ส่วนราชการใดจะใช้ผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพใด ชั้นใด บรรจุในตำแหน่งใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. จะได้อนุมัติ

ข้อ ๕ การบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเทศเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยจะให้ได้รับเงินเดือนในชั้น อันดับ และชั้นใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าสามปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ ๑ ชั้น ๘๕๐ บาท

(๒) ผู้ได้รับปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าสี่ปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้น ๑,๐๕๐ บาท

(๓) ผู้ได้รับปริญญาตรีทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าห้าปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ ๒ ชั้น ๑,๒๐๐ บาท

(๔) (ก) ผู้ได้รับปริญญาตรีทางแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ หรือสัตวแพทยศาสตร์ ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าหกปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๑ ชั้น ๑,๔๐๐ บาท

(ข) ผู้ได้รับปริญญาตรีทางแพทยศาสตร์ดังกล่าวใน (ก) ซึ่งได้ฝึกหัดงานในวิชาชีพตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเป็นผลดีมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๒ ชั้น ๑,๖๐๐ บาท

(๕) ผู้ได้รับปริญญาโทซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาต่อจากปริญญาตรีไม่น้อยกว่าสองปี และรวมทั้งปริญญาตรีไม่น้อยกว่าหกปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๒ ชั้น ๑,๖๐๐ บาท

(๖) ผู้ได้รับปริญญาโททางสถาปัตยกรรมศาสตร์ ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษารวมทั้งปริญญาตรีไม่น้อยกว่าเจ็ดปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๒ ชั้น ๑,๗๕๐ บาท

(๗) ผู้ได้รับปริญญาโททางสาธารณสุขศาสตร์ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษารวมทั้งปริญญาตรีไม่น้อยกว่าเจ็ดปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๒ ชั้น ๑,๗๕๐ บาท

(๘) ผู้ได้รับปริญญาโททางแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษารวมทั้งปริญญาตรีไม่น้อยกว่าแปดปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๒ ชั้น ๑,๘๐๐ บาท

(๙) ผู้ได้รับปริญญาโท ทางวิทยาศาสตร์คลินิก ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษา รวมทั้งปริญญาตรีไม่น้อยกว่าเก้าปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๒ ชั้น ๒,๐๕๐ บาท

(๑๐) ผู้ได้รับปริญญาเอก จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๓ ชั้น ๒,๒๐๐ บาท

ข้อ ๖ ผู้ได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในประเทศนอกจากที่กล่าวในข้อ ๕ จะบรรจุให้ได้รับเงินเดือนในชั้น อันดับ และชั้นใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. จะได้อนุมัติเป็นราย ๆ ไป ทั้งนี้ ให้วางหลักเกณฑ์ไว้เป็นบรรทัดฐานในการกำหนด โดยใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ ๕ ประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๘ การบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพจากต่างประเทศเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยจะให้ได้รับเงินเดือนในขั้น อันดับ และขั้นใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. จะได้กำหนดเป็นราย ๆ ไป ทั้งนี้ ให้วางหลักเกณฑ์ไว้เป็นบรรทัดฐานในการกำหนดโดยใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ ๕ ประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๘ การบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้บรรจุจากผู้สอบคัดเลือกได้ เว้นแต่ผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งเป็นผู้ได้รับทุนรัฐบาลให้ศึกษาวิชาตามความต้องการของกระทรวง ทบวง กรม ใด จะคัดเลือกบรรจุเข้ารับราชการในกระทรวง ทบวง กรม นั้นก็ได้ สำหรับผู้ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญอยู่แล้วและได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาวิชาตามความต้องการของกระทรวงทบวงกรม หรือผู้ซึ่งได้รับการปรับอัตราเงินเดือนที่ครองอยู่ให้สูงขึ้นตามคุณวุฒิ จะคัดเลือกบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งที่ใช้วิชาชีพนั้นได้ต้องได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ก่อนเป็นราย ๆ ไป

ข้อ ๙ การสอบคัดเลือกให้เป็นไปตามหลักสูตรและวิธีการที่ ก.พ. กำหนด และให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวงหรืออธิบดี ผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี ตั้งกรรมการอย่างน้อยสามคนเป็นผู้ดำเนินการ ในการนี้จะตั้งตนเองเป็นกรรมการด้วยก็ได้

เมื่อได้สอบคัดเลือกเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการรายงานผลต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวงหรืออธิบดี ผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาส่งบรรจุ

ข้อ ๑๐ การคัดเลือกให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวงหรืออธิบดี ผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกเพื่อส่งบรรจุ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๑ การบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเทศเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ในกรณีต่อไปนี้ ถ้าเป็นการบรรจุภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ สำหรับเงินเดือนให้เป็นดังนี้

ก. สำหรับ (๑) จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญขั้นตรี อันดับ ๑ ขั้น ๑,๕๐๐ บาท

ข. สำหรับ (๒) ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาสี่ปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญขั้นตรี อันดับ ๑ ขั้น ๘๐๐ บาท

ค. สำหรับ (๓) จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญขั้นโท อันดับ ๒ ขั้น ๑,๑๐๐ บาท

ง. สำหรับ (๔) และ (๕) จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญขั้นโท อันดับ ๑ ขั้น ๑,๕๐๐ บาท

จ. สำหรับ (๑๐) จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญขั้นโท อันดับ ๒ ขั้น ๑,๕๐๐ บาท

ข้อ ๑๒ การบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเทศเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ในกรณีต่อไปนี้ ถ้าเป็นการบรรจุภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ สำหรับเงินเดือนให้เป็นดังนี้

ก. สำหรับ (๑) จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญขั้นตรี อันดับ ๑ ขั้น ๘๐๐ บาท

ข. สำหรับ (๒) ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาสี่ปี จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญขั้นตรี อันดับ ๒ ขั้น ๑,๐๐๐ บาท

ค. สำหรับ (๔) และ (๕) จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญขั้นโท อันดับ ๑ ขั้น ๑,๕๐๐ บาท

ง. สำหรับ (๑๐) จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๒ ชั้น ๒,๐๕๐ บาท
 ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับราชการแล้ว ถ้ายังไม่ได้รับเงินเดือนตามที่กล่าวใน ก. ข. ค. หรือ ง. ตามชั้น
 ปฏิบัติหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.พ. อนุมัติให้ใช้สำหรับตำแหน่งนั้น ๆ ก็ให้ได้รับเงินเดือนตามนี้ตั้งแต่วันที่ ๑
 ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๑๓ ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับราชการแล้ว ถ้าในบังคับประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๐ ยังไม่ได้รับเงินเดือนตามที่
 กล่าวในข้อ ๕ ตามชั้นปฏิบัติหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.พ. อนุมัติให้ใช้สำหรับตำแหน่งนั้น ๆ ก็ให้ได้รับเงินเดือน
 ตามนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. พิบิตจักร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ วันที่ ๑๕ พ.ค. ๒๕๐๘

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๔๘๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๔) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้แก้ไขถ้อยคำและตัวเลขในกฎ ก.พ. ออกตามความใน พระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนเสียใหม่ ดังปรากฏในบัญชีหมายเลข ๑ ท้าย กฎ ก.พ. นี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒ การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมาย ก.พ. ที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎ ก.พ. นี้ ถ้าเป็นการบรรจุภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ ก็ให้ได้รับเงินเดือนตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. เดิม ก่อนแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎ ก.พ. นี้

ข้อ ๓ การบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมาย ก.พ. ที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎ ก.พ. นี้ ถ้าเป็นการบรรจุภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ ก็ให้ได้รับเงินเดือนตามกฎหมาย ก.พ. ดังปรากฏในบัญชี หมายเลข ๒ ท้ายกฎ ก.พ. นี้

ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับราชการแล้ว ถ้ายังมิได้รับเงินเดือนตามบัญชีหมายเลข ๒ ตามชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพที่ ก.พ. อนุมัติให้ใช้สำหรับตำแหน่งนั้น ๆ ก็ให้ได้รับเงินเดือนตามนั้นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๔ ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับราชการแล้ว ถ้าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๐ ยังมิได้รับเงินเดือนตามที่ แก้ไขในบัญชีหมายเลข ๑ ตามชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.พ. อนุมัติให้ใช้สำหรับตำแหน่งนั้น ๆ ก็ให้ได้รับเงินเดือน ตามนั้นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. พิบิตสงคราม

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ วันที่ ๑๕ พ.ค. ๒๕๐๘

ระเบียบ

ควมมาก

ที่ สร ๐๕๐๑/ว. ๒๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๘ เมษายน ๒๕๐๘

เรื่อง การไปศึกษาและดูงานของข้าราชการและพนักงานขององค์การ
เวียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอตามรายงานสำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติว่า สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย สภาวิจัยแห่งชาติ ได้พิจารณารายงานการไปศึกษาและดูงานทางวิศวกรรมและอุตสาหกรรมของข้าราชการและพนักงานขององค์การหลายเรื่อง มีความเห็นว่า ในการไปศึกษา และหรือดูงานข้าราชการและพนักงานขององค์การบางคนได้เขียนรายงานแสดงว่าได้รับความรู้ ความชำนาญ และได้แสดงข้อคิดเห็นต่างๆ ที่น่าสนใจมาก แต่เป็นที่น่าเสียดายผู้ที่ไปศึกษาและดูงานไม่มีโอกาสได้ทำหรือใช้ความคิดเห็นให้เป็นประโยชน์แก่ราชการ หรือได้เผยแพร่ความรู้ให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน ดังนั้นในโอกาสต่อไปไม่ควรส่งผู้ใดไปอีก เว้นแต่จะส่งผู้ไปศึกษาและดูงานเพื่อกลับมาปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ไปศึกษาหรือดูงานนั้นจริง ๆ คณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติ ในคราวประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๗ ลงมติมอบให้สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ เชิญผู้แทนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี กรมวิเทศสหการ สำนักงาน ก.พ. และสำนักงานประมาณ มาร่วมประชุมปรึกษาและขอความคิดเห็น ที่ประชุมได้สรุปสาเหตุที่ข้าราชการและพนักงานขององค์การบางคนไปศึกษาและดูงาน ณ ต่างประเทศ แล้วไม่มีโอกาสได้ใช้ความคิดเห็นให้เป็นประโยชน์แก่ราชการ ดังนี้

(๑) ก่อนไปต่างประเทศ

การไปศึกษาและดูงานต่างประเทศนั้น ส่วนมากมักเริ่มมาจากความต้องการของผู้ไปศึกษาและดูงาน เพื่อประโยชน์ในการนำผลที่ได้มาช่วยในการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่และรายได้ ซึ่งเป็นไปในทำนองต้องการพัฒนาบุคคลมากกว่าพัฒนางาน มิใช่ตามความต้องการของหน่วยราชการเจ้าสังกัด

ในการส่งคนไปต่างประเทศนั้น หน่วยราชการเจ้าสังกัดมักไม่มีโครงการไว้ล่วงหน้า จึงไม่อาจจะระบุให้แน่ชัดถึงสาขาวิชาและระดับความรู้ที่ต้องการหรือสถานที่ดูงานได้ ผู้ไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ก็ไม่ทราบจุดประสงค์ของทางราชการว่าจะให้ตนกลับมาทำอะไร

สาเหตุประการอื่นๆ เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญในข้อ (๑) ทั้งสิ้น คือ

(๒) ระหว่างที่อยู่ในต่างประเทศ

ก. ผู้ไปศึกษาและดูงานไม่รับการอบรมให้ตรงตามสาขาวิชาที่กำหนดไว้เดิม พยายามหาวิชาอื่นที่จะเปิดช่องให้ขึ้นเงินเดือน หรือเปิดโอกาสให้แสวงหาความก้าวหน้าส่วนตัวได้

ข. หากวิชาที่ทางราชการกำหนดไว้นั้นไม่มีจุดประสงค์จะให้ได้รับ ปริญญา ก็มักค้นคว้าหาทางอยู่ในต่างประเทศต่อไป เพื่อศึกษาให้ได้รับปริญญา

ค. หากวิชาที่กำหนดเป็นวิชาที่ศึกษาให้สำเร็จได้ยาก ก็มักหาทางเข้าศึกษาในหลักสูตรง่าย ๆ เพราะกลับมาแล้วก็จะได้เงินเดือนเท่ากับผู้ที่ได้ศึกษาในหลักสูตรที่ยากกว่า

(๓) เมื่อกลับจากต่างประเทศ

เมื่อผู้ไปศึกษาและดูงานต่างประเทศกลับมายังประเทศไทยแล้ว สาเหตุที่มีได้ใช้วิชาให้เป็นประโยชน์แก่ราชการ คือ

ก. หน่วยราชการจัดสรรการใช้คนไม่ตรงกับวิชาที่ไปศึกษาและดูงานมักมีการโยกย้ายคนเพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้น หรือตำแหน่งโดยมิได้คำนึงถึงการใช้ความรู้ความชำนาญที่ได้มาจากต่างประเทศ

ข. ผู้ไปศึกษาและดูงานกลับมาไม่อาจปรับเปลี่ยนความรู้ความชำนาญที่ได้มาจากต่างประเทศให้เกิดผลทางใช้การในประเทศหรือปัญหาท้องถิ่นได้

สาเหตุในข้อ (๒) และ (๓) นั้น เป็นผลสืบเนื่องจากในข้อ (๑)

นอกจากนั้นที่ประชุมได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ซึ่งคณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติในคราวประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๐๘ ได้มีมติให้ปรับปรุงแก้ไขข้อความเพื่อให้ถ้อยคำชัดเจนดังนี้

๑. ให้หน่วยราชการเจ้าสังกัดกำหนดแผนและโครงการปฏิบัติงานของข้าราชการ และพนักงานผู้จะไปศึกษาและดูงานต่างประเทศไว้ให้ชัดเจนล่วงหน้าพร้อมทั้งระบุสาขาวิชาและระดับความรู้ หรือสถานที่ ที่จะไปดูงานที่เหมาะสมเพื่อนำความรู้ความชำนาญที่จำเป็นกลับมาปฏิบัติงานตามโครงการ

๒. ให้ผู้ที่ไปประกอบรวมในต่างประเทศปฏิบัติตามแผนการและเงื่อนไขที่ตกลงไว้แต่แรกโดยเคร่งครัด ห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ โดยให้มีสัญญาผูกมัดตลอดถึงการปฏิบัติงานตามโครงการภายหลังจากการศึกษาและดูงานด้วย

๓. ผู้ที่จะไปประกอบรวมในต่างประเทศต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม

๔. ผู้ไปรับการศึกษาในต่างประเทศจนได้รับปริญญาควร จะให้สำนักงานประมาณพิจารณาจัดสรรเงินสำหรับเป็นเงินเดือนให้ตามที่ ก.พ. อนุมัติ ส่วนผู้ไปรับการประกอบรวมในต่างประเทศควร จะได้รับการพิจารณาเช่นเดียวกัน แต่เงินเดือนที่จะได้รับเพิ่มเติมขึ้นนั้นควรจะน้อยกว่าผู้ที่ได้รับปริญญา โดยอาศัยรายงานของผู้ควบคุมงานในต่างประเทศเป็นหลักวินิจฉัย

๕. ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัด สำนักงาน ก.พ. และกรมวิเทศสหการมีหน้าที่สอดส่องดูแลให้เป็นไปตามสัญญาโดยเคร่งครัด ไม่ควรยอมให้โยกย้ายได้ง่าย เมื่อกลับมารับราชการแล้ว

๖. เมื่อกลับมารับราชการแล้วควรมีระเบียบให้ทำประโยชน์ทางวิชาการ เช่น เขียนตำรา เป็นต้น จึงขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๐๘ ลงมติให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงขอขึ้นย่นมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธี
(นายมนูญ บริสุทธี)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ สร ๑๐๐๔/ว ๗

สำนักงาน ก.พ.

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๐๘

เรื่อง การบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๘ (พ.ศ. ๒๔๘๗) และฉบับที่ ๒๖๒ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ว่าด้วยการบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพได้ยกเลิกไป เพราะได้มีกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๘๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกใช้แทนแล้ว (ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๐๘) และโดยที่กฎ ก.พ. ฉบับใหม่มีสาระสำคัญแตกต่างไปจากฉบับเก่าอยู่หลายประการ แนวทางพิจารณาและทางปฏิบัติบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้จึงต้องเปลี่ยนแปลงไป ก.พ. จึงมีมติให้เวียนชี้แจงมติของ ก.พ. และทางปฏิบัติในเรื่องนี้มา ดังนี้:-

๑. การบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ

การขอให้ส่วนราชการใดใช้บรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพในตำแหน่งใด ก.พ. ถืองานในหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งนั้นเป็นหลักในการพิจารณาว่า จะควรบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือไม่ ถ้าจำเป็นต้องใช้ จะควรใช้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพอย่างใด และชั้นใด จึงจะเหมาะสมกับคุณภาพและปริมาณของงานตามตำแหน่งหน้าที่ ฉะนั้น จึงขอให้แสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับงานตามตำแหน่งที่ขอบรรจุเหตุผล ประโยชน์และความจำเป็นที่จะต้องบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพอย่างใดและชั้นใด ตลอดจนอัตราค่าจ้างที่มีอยู่แล้วในหน่วยงานที่จะขอบรรจุไปให้ ก.พ. พิจารณาได้สะดวกและชัดเจน กล่าวคือ ต้องปฏิบัติตามความในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๔/ว ๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๗

๒. การบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหลายอย่าง

การขอให้ส่วนราชการใดใช้บรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหลายอย่างนั้น ก.พ. จะพิจารณาอนุมัติให้ใช้เฉพาะปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพอย่างหนึ่งอย่างใดที่จำเป็นต้องใช้โดยตรงสำหรับงานในตำแหน่งหน้าที่เท่านั้น ส่วนปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพอย่างอื่นที่เป็นส่วนประกอบ ปกติจะไม่พิจารณาให้

สำหรับตำแหน่งต่างๆ ที่ ก.พ. เคยกำหนดให้ใช้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหลายอย่างไว้ตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับก่อน ๆ ถ้าตำแหน่งเหล่านั้นว่างลงจะบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหลายอย่างตามที่เคยได้รับอนุมัติไว้เดิมไม่ได้ เป็นอันยกเลิก การบรรจุในตำแหน่งเหล่านั้นต่อไป ต้องขอทำความตกลงกับ ก.พ. ใหม่ก่อนว่า จะใช้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพอย่างใด

ส่วนตำแหน่งใดที่ ก.พ. ได้อนุมัติให้ใช้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหลายอย่างไปแล้ว แต่ยังมีได้บรรจุตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับเก่า เมื่อกฎ ก.พ. ฉบับใหม่ออกใช้แล้ว เช่นนี้ ก็เป็นอันยกเลิก จะบรรจุตามที่ได้รับอนุมัติไว้แล้วไม่ได้ จะต้องทำความตกลงกับ ก.พ. ใหม่เช่นเดียวกับกรณีตำแหน่งว่างลงดังกล่าวข้างต้น

๓. การบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเกียรตินิยม

เนื่องจากกฎ ก.พ. ฉบับใหม่ไม่ได้กำหนดถึงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเกียรตินิยมไว้ ฉะนั้น ถ้าตำแหน่งใดที่เคยได้รับอนุมัติให้บรรจุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเกียรตินิยมว่างลงหรือยังมีได้บรรจุตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับเก่า จะบรรจุบุคคลโดยให้ได้รับเงินเดือนเท่าที่เคยกำหนด

ไว้เดิมไม่ได้ และให้ถือว่าตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น ก.พ. อนุมัติให้บรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยไม่กำหนดเกียรตินิยมทุกตำแหน่ง สำหรับอัตราเงินเดือนต้องเป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับใหม่

๔. ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพบางอย่าง ซึ่งกฎ ก.พ. ฉบับใหม่กำหนดอัตราเงินเดือนไว้ต่ำกว่า กฎ ก.พ. ฉบับเก่า

ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพบางอย่าง กฎ ก.พ. ฉบับเก่ากำหนดให้ได้รับเงินเดือนในอัตราสูงกว่ากฎ ก.พ. ฉบับใหม่ ถ้าตำแหน่งใด ก.พ. อนุมัติให้บรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพดังกล่าวแล้วนั้นว่างลงก็ดี หรือยังไม่ได้บรรจุก็ดี อัตราเงินเดือนที่จะพึงบรรจุให้ได้รับต่อไปต้องเป็นไปตามอัตราที่กฎ ก.พ. ฉบับใหม่กำหนดไว้ จะบรรจุให้ได้รับตามอัตราเดิมที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับเก่าหาได้ไม่ ต้องถือกฎ ก.พ. ฉบับใหม่เป็นหลัก

๕. การขอปรับขึ้นหรืออัตราเงินเดือนให้ผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพสูงขึ้นกว่าเดิม

ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งที่ ก.พ. อนุมัติให้บรรจุตามปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับ แล้ว ภายหลังผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพสูงขึ้นกว่าเดิม ซึ่งเคยมีมติ ก.พ. วางแนวทางปฏิบัติตาม หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๒๒/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ ให้ปรับเข้ารับเงินเดือนตามคุณวุฒิได้นั้น ก.พ. มีมติให้ยกเลิกหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๒๒/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ เสีย กรณีเช่นนี้ ถ้าส่วนราชการเจ้าสังกัดได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว เห็นควรปรับขึ้นหรืออัตราเงินเดือนผู้นั้นให้ได้รับสูงขึ้นตามวุฒิ เพราะงานในหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบมีมากควรแก่ค่าของปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพนั้น ก็จะต้องขอให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติให้ใช้บรรจุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้สูงขึ้นนั้นเสียก่อน ในกรณีนี้ให้แสดงงานในตำแหน่งหน้าที่ไปให้ ก.พ. พิจารณาเช่นเดียวกับการขอให้บรรจุผู้ได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่กล่าวไว้ใน ข้อ ๑ และเมื่อ ก.พ. อนุมัติแล้ว จึงให้ดำเนินการปรับขึ้นหรืออัตราเงินเดือนตามวุฒิต่อไป

๖. หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือก

ข้อ ๘ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๘๒ (พ.ศ. ๒๕๐๔) กำหนดว่า การสอบคัดเลือกให้เป็นไปตามหลักสูตรและวิธีการที่ ก.พ. กำหนด มิใช่หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. กรม แล้วแต่กรณี กำหนดอย่างในกฎ ก.พ. ฉบับเก่า ฉะนั้น การบรรจุตามกฎ ก.พ. ฉบับใหม่นี้ จึงต้องเป็นไปตามหลักสูตรและวิธีการสอบ ซึ่ง ก.พ. จะได้กำหนดต่อไป

๗. การปฏิบัติตามบทเฉพาะกาล

เนื่องจากกฎ ก.พ. ฉบับใหม่ได้กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเภทให้สูงขึ้นกว่าเดิมเป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่ได้กำหนดให้ได้รับเงินเดือนสูงขึ้นทันที ให้ได้รับเงินเดือนสูงขึ้นเป็นปี ๆ ไป และได้กำหนดให้มีการปรับให้ผู้เป็นข้าราชการอยู่แล้วได้รับเงินเดือนตามวุฒิเป็นขั้น ๆ ไปด้วย จึงได้มีบทเฉพาะกาลไว้ ซึ่งเรื่องการปรับเงินเดือนสำหรับผู้ที่ได้รับบรรจุแล้วให้เข้าขั้นตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับใหม่นั้น ถ้าตำแหน่งใด ก.พ. ได้อนุมัติให้ใช้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพใดและขั้นใดไว้แล้ว ก็ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดมีอำนาจที่จะส่งปรับได้เองตามความในกฎ ก.พ. ฉบับใหม่ โดยไม่ต้องขอทำความตกลงกับ ก.พ. อย่างใดอีก และถ้าอัตราเงินเดือนที่ปรับตามกฎ ก.พ. นั้น เป็นอันดับสูงขึ้น ก็ให้ถือว่า ก.พ. ได้กำหนดอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งนั้นให้เป็นอันดับสูงขึ้นตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ แล้ว การปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวนี้

ไม่ถือว่าเป็นการเลื่อนอันดับและขึ้นเงินเดือนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ฉะนั้น ผู้ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้เลื่อนอันดับและขึ้นเงินเดือนก็อาจได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับดังกล่าวได้ด้วย ทำนองเดียวกันถ้าผู้ใดมีความผิดทางวินัย แต่โทษที่ได้รับไม่ถึงกับต้องให้ออกจากราชการ ก็ย่อมปรับอัตราเงินเดือนตามหลักเกณฑ์ในกฎ ก.พ. ฉบับใหม่ได้เช่นเดียวกัน สำหรับเรื่องเงินงบประมาณเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนที่จะต้องปรับให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. ฉบับใหม่นั้น ส่วนราชการเจ้าสังกัดจะต้องขอทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณด้วย จึงเวียนมาเพื่อขอได้โปรดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองระเบียบข้าราชการ

ที่ สร ๑๐๐๔/ว ๘

สำนักงาน ก.พ.

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๐๘

เรื่อง ทางปฏิบัติตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

เวียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๔/ว ๗ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๐๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง เวียนชี้แจงมติ ก.พ. และทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามความในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ มาเพื่อเป็นหลักปฏิบัติต่อไปนั้น

เนื่องจากได้มีกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกมาใช้บังคับอีกฉบับหนึ่ง ก.พ. จึงลงมติว่า สำหรับทางปฏิบัติเกี่ยวกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) นั้น ให้เป็นไปตามความในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๔/ว ๗ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๐๘ ที่อ้างถึงข้างต้นโดยอนุโลม

จึงเวียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองระเบียบข้าราชการ

ลานฟอย.....

พ.ศ. ๒๕๐๔

ผู้ใหญ่ลี้ตะเกาะเรียกประชุม

ชาวบ้านต่างมาชุมนุม

มาประชุมที่บ้านผู้ใหญ่

ต่อไปผู้ใหญ่จะขอกล่าว

เรื่องราวที่ได้ประชุมมา

ทางการเขาสั่งมาว่าๆ

ให้พวกเราชาวนาเลียงเปิดเลียงสุกร

ฝ่ายตาสีหัวดอน

ถามว่าสุกรนั้นคืออะไร

ผู้ใหญ่ลี้ลูกขนตอบทันใดๆ

สุกรนั้นไซ้หรือหมาน้อยธรรมดา

หมาน้อยๆ ธรรมดา

(ก๊ตจากลกับเมืองเหนือ)

ครับ ผมก็เหมือนกับคนอื่นๆ นะแหละ ไปๆ มาๆ ก็เห็นเพลง “ผู้ใหญ่ลี้” ไม่พ้น
ก็จะเห็นยังงี้ไหวละครับ ดันซึกได้ยินแต่เพลง “ผู้ใหญ่ลี้” เดินไปตามถนนก็ได้ยิน “ผู้ใหญ่ลี้”
ไปที่ร้านอาหารร้านไหน ก็ได้ยิน “ผู้ใหญ่ลี้” ผมไม่ชอบเป็นคนล้ำสมัย ผมก็เลยต้องคุย
เรื่อง “ผู้ใหญ่ลี้” กับเขาบ้าง

เพลงผู้ใหญ่ลี้ นั้น มีมันต์ล้ง ใครได้ฟังเป็นต้องชอบใจหัวร่อ เอ็กอัก ทุกคน ฟังดู
เฉินๆ ก็ารู้สึกว่าเป็นเพลงประเภทตลกขบขัน แต่ถ้าหยุดคิดสักนิด จะรู้สึกว่าเพลงนี้เป็นเพลง
เศร้า และถ้าคิดมากซึกจะหยุดหัวเราะเลยทีเดียว ถ้าเพลงนี้เป็นยา ก็เรียกได้ว่า เป็นประเภท
ยาขม ห่อด้วยขนมหวาน รับประทานครั้งแรกก็หวานอร่อยดี แต่ยังไม่ทันรู้เนื้อหรือตัวก็ต้องหยุด
ซึก เพราะรสขมที่ตามมาทีหลัง

ทำไมเราจึงรู้สึกว่าการนี้ตลก? คำตอบก็คือว่า คนเราชอบหัวเราะใน “ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์” หรือ “ความโง่” ของผู้อื่นและเพราะมันทำให้เรารู้สึกว่าเราฉลาด และภาคภูมิใจขึ้นอีกเป็นกอง สำหรับเพลงผู้ใหญ่ดีนี้ สถานการณ์มันตลก น่าหัวเราะจะตายไป ผู้ฟังจะมองเห็นภาพอันภาคภูมิใจของผู้ใหญ่รับคำสั่งจากเจ้านาย เพื่อนำมาตั้งตุงน่องอีกต่อหนึ่ง ความภาคภูมิใจมันอยู่ที่คำว่า “สุกร” นี่แหละ เพราะมันฟังดู ‘ใหญ่’ และ ‘โก้’ ดี จะหมายความว่าอะไรก็ช่าง ผู้ใหญ่ดีไม่สนใจ เจ้านายสั่งเป็นต้องต้องโก๊ ทนเสียใจมาเจอคำสั่งผู้ซึ่งนิสัยไม่เหมือนผู้ใหญ่ดีเข้า เพราะคำสั่งล้าที่จะรับความ “ไม่รู้” ของตนเอง เมื่อคำสั่งถาม ผู้ใหญ่ดีกลัวเสียเหลี่ยม ก็ต้องขี้ดอกตอบอย่างภาคภูมิใจว่า “สุกรนั้นไซ้ร คือหมาน้อยธรรมดา” นี่แหละครับ คือภาพที่ผู้ฟังเพลงผู้ใหญ่ดีจะต้องนึกเห็น แล้วมันจะไม่ตลกทันทวนหรือ?

แล้วทำไมเมื่อคิดต่อไปแล้วจึงรู้สึกว่าการนี้เศร้า? ความว่าเหตุที่เศร้าก็เพราะขณะที่เรากำลังหัวเราะคนอื่นอยู่นั้น เราเกิดนึกคิดขึ้นได้ว่าที่จริงเรากำลังหัวเราะตัวเราเองต่างหาก พลัดต่อนั้นเรื่องตลกก็ต้องกลายเป็นเรื่องเศร้า เพราะใครเล่าอยากจะหัวเราะเยาะตนเอง

ทำไมผมจึงว่า เราหัวเราะเยาะตัวเราเอง? ก็ลองมองไปรอบ ๆ เราสิครับ โลกของราชการเมืองเรานะ ไม่ได้แตกต่างจากโลกของ เพลงผู้ใหญ่ดี เท่าไรนักหรอก เรามี ผู้ออกคำสั่ง แบบ “ทางการ” ของผู้ใหญ่ดี เรามี ผู้รับคำสั่ง แบบผู้ใหญ่ดี แต่จะหา ผู้รับคำสั่งแบบคำสั่ง นั้นหายากแค่ไหน และ ผู้รับคำสั่ง แบบคำสั่งนี้แหละครับที่โลกของราชการเมืองเราต้องการ!

“ ดิยา ”

รักประเทศรักเพื่อนบ้านงานทุกสิ่ง
รักสัตย์จริงรักวิชาใจกล้าหาญ
สามัคคีไมตรีมิตรจิตซื่อมั่น
ตลอดกาลมรณะอย่าละกรรม

การออกข้อสอบ วิธีตรวจกระดาษคำตอบ และหลักเกณฑ์การพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนน

โดย

อมร มลิณทากร

ผู้อำนวยการกองวิชาการและสอบได้ สำนักงาน ก.พ.

ก่อนอื่นผมใคร่ขอให้ความเข้าใจว่าการที่เขียนเรื่องต่อไป
นี้ขึ้นก็เพื่อเป็นเครื่องช่วยให้ท่านที่มีหน้าที่ได้ทราบแนวทางปฏิบัติ
พอสมควรแก่กาลเทศะ ทั้งผู้สอบก็จะได้ทราบหลักเกณฑ์ด้วย
ที่ย่อมเกิดประโยชน์ทั้งสองฝ่ายโดยที่ผมได้เคยเรียนวิชาครู และ
ได้รับความรู้จากครูอาจารย์เกี่ยวกับเรื่องการออกข้อสอบ ตรวจ
กระดาษคำตอบ และการพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนนวิชาที่สอบ
ทุกวิชามาแต่สมัยเป็นนักเรียนฝึกหัดครู และยิ่งเมื่อสมัยที่ผม
เป็นครูใหญ่และศึกษาธิการจังหวัดด้วยแล้ว ก็ได้พยายามให้
บรรดาครูในบังคับบัญชาได้ยึดหลักการออกข้อสอบการตรวจ
กระดาษคำตอบให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ในทางวิชาการ และ
หลักเกณฑ์การปฏิบัติตามที่กระทรวง ศึกษาธิการได้วางไว้เสมอ
ตลอดมา

นับแต่ผมได้โอนมารับราชการในสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการสอบบุคคลเข้า
รับราชการหรือสอบเลื่อนชั้นข้าราชการอยู่เสมอตลอดมา ก็ได้พบข้อบกพร่องในการออกข้อสอบ
และตรวจกระดาษคำตอบตลอดจนการพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนนคำตอบนั้น ๆ อยู่เสมอ และ
ยิ่งกว่านั้นบางครั้งยังได้ยินบางท่านพูดว่า คุณเอาวิชานี้เอะตรวจได้ง่าย ๆ ตามใจชอบ ซึ่งความ
จริงแล้วเป็นการตรงกันข้าม เพราะในทางหลักวิชาแล้วก็เป็นวิชาที่ตรวจให้คะแนนยากที่สุด ซึ่ง

ผมได้เคยเขียนหลักเกณฑ์การตรวจวิชานี้ไว้ในวารสารข้าราชการครั้งหนึ่งแล้ว และทุกคราวที่ผมไปเป็นกรรมการก็ได้นำหลักเกณฑ์นั้น ๆ ซึ่งได้จัดพิมพ์โรเนียวไว้ไปมอบให้แก่กรรมการผู้ตรวจวิชานี้ พร้อมทั้งระเบียบเกี่ยวกับผู้เข้าสอบและผู้ควบคุมการสอบด้วยเสมอเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการเขียนคราวนั้น ผมจะขอแบ่งการให้ความเข้าใจแก่ผู้ที่ได้รับหน้าที่เป็นกรรมการดำเนินการสอบออกเป็น ๒ เรื่องด้วยกัน คือ—

๑. เรื่องการออกข้อสอบ

๒. เรื่องการตรวจกระดาษคำตอบและหลักเกณฑ์การพิจารณาวินิจฉัยให้คะแนน

๑. เรื่องการออกข้อสอบ ทุกวิชาที่ผู้ออกข้อสอบจะทำได้ดั้นด้นย่อมจะต้องทราบวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเสียก่อนว่าต้องการผู้สอบได้แค่ไหน เพียงไร และข้อสำคัญที่สุดก็คือการตั้งคำถาม ซึ่งตามหลักของทางวิชาครูแล้วก็มีแบบอย่างที่ถูกที่ห้ามบรรยายไว้มากมาย ผมจะขอสรุปพูดแต่เพียงว่าจะถามอะไรก็ให้ชัดเจน อย่าให้มีความหมายไปได้หลายนัย และต้องถามให้อยู่ในขอบเขตที่หลักสูตรได้วางไว้ ผู้ตั้งคำถามจะต้องยึดเวลาที่กำหนดให้ทำเป็นหลักว่าจะถามมากน้อยเพียงไร จึงจะสมมูลกัน ถ้าผู้ที่เคยเป็นครูอาจารย์ในสมัยที่ผมได้เคยกระทำกันมา ก็มักมีการทดสอบคือเมื่อเขียนคำถามคือออกข้อสอบแล้วก็ทดลองทำดูด้วยตนเอง ถ้าผู้ออกข้อสอบทำได้เสร็จเรียบร้อยภายในเวลา ๑ ชั่วโมงเศษ หรืออย่างมากที่สุดก็ไม่เกินสัก ๑ ชั่วโมงครึ่ง ก็ให้ผู้สอบทำนาน ๒ ชั่วโมง เท่าที่ผมไปพบจากกระทรวงทบวงกรมบางแห่งก็ใช้วิธีประชุมคิดออกข้อสอบกันเองเดี๋ยวนั้น แล้วก็พบว่าออกข้อมา ๕ ข้อถามว่าเป็นอะไร หรือเมืองหลวงของประเทศ (ออกข้อ ๕ ประเทศ) ต่อไปข้ออะไร ตั้งคำถามขง่ายๆ ตามแต่จะนึกได้ เพราะเท่าที่พบมาก็ทำจริงกินเวลาเพียงไม่ถึงชั่วโมงก็เสร็จ ๕ ข้อ ในขณะที่คิดออกข้อสอบมีกรรมการบางท่านเสนอ ผู้เป็นประธานก็มักจะโต้แย้งขัดขวางไม่เต็มด้วย ผลที่สุดก็มักจะเป็นคำถามของท่านประธานกรรมการเสียแทบทุกข้อ ดังนั้น ก็เคยมีบางแห่งทำกัน กรรมการผู้แทน ก.พ. ให้ความเห็นให้ปฏิบัติในทางที่ดีที่ควรก็มีค่อยจะยอมทำตาม บางทีก็มีการโต้แย้งขัดขวาง ถ้าจะถกเถียงกันมากเข้าก็อาจเกิดขัดใจกัน และพวกผู้น้อยก็ได้แต่ทนนิ่งดูการกระทำนั้นด้วยความสังเวชและไม่พอใจ และผลที่สุด

ก็คือข้อสอบที่ออกสอบไม่ได้มาตรฐานเลย คำถามคล้ายๆ กัน และง่ายเกินไป เพราะใช้เวลารวบรวมครั้งชั่วโมงก็เสร็จ แทนที่จะใช้เวลานาน ๓ ชั่วโมงตามที่กำหนดให้ทำคำตอบ บางแห่งท่านก็ออกข้อสอบเป็นแบบปรนัย (Objective Test) ซึ่งผมเข้าใจว่าท่านผู้ออกอาจไม่ทราบหลักการที่แท้จริงหรือว่าการออกข้อสอบแบบปรนัยนั้น เขาออกข้อสอบกันอย่างไร เพราะเท่าที่พบเห็นในคำถามที่ส่งไปให้กองวิชาการและสอบได้ ท่านก็ออกข้อสอบเพียง ๕ ข้อ ให้เติมคำที่กำหนดให้ไว้ ๕ คำ ให้เลือกคำที่ถูก ๓ คำเติมลงในที่ว่างไว้ในคำถามนั้น บางที่ตรงคำถาม ๕ ข้อแล้ว ให้ขีดข้อที่เห็นว่าถูก ๓ ข้อดังนั้นก็ เป็นต้น

ในกำหนดเวลาให้ทำ ๓ ชั่วโมง ที่จริงทำเพียง ๓๐ นาทีก็เสร็จ ผมคิดว่าท่านนั้นๆ อาจไปพบหรือเห็นข้อสอบที่เขาทำกันมาแล้วก็นำมาสอบบ้าง แต่หาได้ทราบหลักเกณฑ์หรือค้นหาหลักฐานให้ทราบแก่นแท้ของการออกข้อสอบแบบปรนัยนั้นไม่ว่า ถ้าจะออกข้อสอบแบบปรนัยเขามีหลักเกณฑ์การออกกันอย่างไร ที่ถูกเวลา ๓ ชั่วโมงนั้นเขาจะต้องให้ตอบอย่างน้อยๆ กันนับเป็นร้อยๆ ข้อ และก็ต้องระวังอย่าออกข้อสอบให้ผิดเป็นอันขาด เพราะการออกข้อสอบมากๆ ข้ออาจผิดได้ง่าย ไม่ใช่บอกให้ทำ ๓ ชั่วโมงเพียง ๕ ข้อดังที่ผมได้เล่าให้ฟังมาแล้ว ในโอกาสนี้ผมจึงขอถือโอกาสเล่าประวัติที่มาของการออกข้อสอบแบบปรนัยให้ทราบตามที่ผมได้เรียนรู้มาจากครูอาจารย์ มาแต่สมัยราว ๔๐ ปีเศษมาแล้ว คือในสมัยนั้นยุโรปกำลังค้นหรือนิยมหลักจัดการสอบนักศึกษาของ ดร. บิน (Dr. Binet)

ดร. บิน เป็นนักการศึกษาชาวฝรั่งเศส ท่านได้วางหลักการทดสอบสมองของเด็กนักศึกษาไว้โดยหลักเกณฑ์การสอบเขาวน (เรียกตามหลักจิตวิทยา) แต่ทางหลักการศึกษารเรียกว่าทดสอบปัญญา เป็นการทดสอบแบบวัดจิตใจและสมองของเด็กว่าจะเรียนได้เก่งหรือส่งไปได้แค่ไหน เพียงไร เพราะเด็กบางคนเวลาเรียนตอนแรกๆ ก็เก่งและเรียนได้ดี พอขึ้นชั้นสูงขึ้นไปสมองชักตก คือผลการเรียนสอบได้คะแนนต่ำลง บางคนถึงสอบตก หรือเรียนไม่สำเร็จ คนไทยเราก็มักพูดว่าบุญทำกรรมแต่งไว้แต่เพียงแค่นั้น ทางพุทธศาสนาเราก็มองว่า บุญพอกบุญพอกดา คือบุญกรรมที่ได้สั่งสมมาแต่ชาติปางก่อนมีไว้เพียงแค่นั้น ทางจิตวิทยาก็มองว่า พันธุกรรม (Heredity) วิชา เป็นต้น การศึกษาไม่ใช่ทุกคนจะเรียนได้สูงเหมือนกันหมด บางคนเวลาเป็นเด็กเรียน

ชั้นต่ำไม่ค่อยเก่ง พอเรียนชั้นสูงขึ้นก็เก่งขึ้นเป็นลำดับ ดังนั้ม บางคนก็เรียนเก่งตลอดตั้งแต่ต้นจนสูงสุด บางคนก็เรียนไม่ต่อเนื่องมาตั้งแต่เด็กจนถึงชั้นสูงสุด ดร. บิเน จึงได้คิดวางหลักเกณฑ์การทดสอบเพื่อวัดกำลังสมองของเด็กชน ท่านมีวิธีการมากอย่างซึ่งผมจะไม่ขอนำมากล่าวโดยละเอียด เพราะเป็นตำราหาหตุได้ และในการค้นคว้าของนักการศึกษาในสมัยเดียวกันนั้นก็ยังมียกมากท่านที่ได้ให้ทศนในการทดสอบเพื่อเป็นการวัดสมองของนักศึกษาดว้วิธีการต่าง ๆ กัน เช่น

ใน ค.ศ. ๑๘๘๓ เซอร์. แกลตัน (Sir Galton) นักการศึกษาชาวอังกฤษยังได้เคยปรารภในหมู่นักการศึกษาด้วยกันว่า เราอาจสามารถวัดจิตใจของมนุษย์ได้ด้วยการใช้เครื่องมือทดลองก็ได้ ในเมื่อได้สร้างเครื่องมือขึ้นให้ได้ผลแน่นอนเสียก่อน มั้่นักการศึกษาทมิชข้ออื่น ๆ เห็นด้วยมากท่าน แต่มิทันได้ทำสำเร็จให้เห็นประจักษ์ ผู้คิดก็ด่วนถึงแก่กรรมไปเสียก่อน

ต่อมาใน ค.ศ. ๑๘๙๗ ดร. บิเน ชาวฝรั่งเศสได้คิดวิธีวัดจิตใจของเด็กตามหลักจิตวิทยาด้วยวิธีอย่างี่เรียกว่า “สอบเชาว์น” เพื่อต้องการทราบว่าเด็กคนไหนจะสามารถเรียนได้เต็มตามหลักสูตรหรือไม่ โดยท่านทดลองด้วยวิธีการมากอย่างด้วยกัน ต่อมาตามโรงเรียน, วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็นำมาใช้เป็นหลักเกณฑ์การสอบด้วย

ใน ค.ศ. ๑๙๑๗ นั้นเอง เจ้าหน้าที่ทหารบกสหรัฐอเมริกา นำหลักการนี้ไปใช้สอบทหารอาสาสมัครนับจำนวนพัน ๆ คน เพื่อบรรจุตามกรมกองที่เหมะสม ปรากฏว่าได้ผลดี ภายหลังก็สอบทั้งกองทัพประมาณ ๒ ล้านคน ก็ทำได้เสร็จรวดเร็วทันความต้องการ

ต่อมามหาวิทยาโคลัมเบีย ในสหรัฐก็ใช้สอบในการรับสมัครเข้าเรียน ก็นับว่าได้ผลดี เพราะการตรวจข้อสอบง่าย และรู้ผลรวดเร็วโดยเอาผลการศึกษาจากโรงเรียนเดิมมารวมพิจารณาด้วย

ในยุโรปก็ฮือหรือที่เชื่อว่าฮิดใช้กันอยู่หลายปี แต่ต่อมาก็พบข้อบกพร่องบางประการ เช่น สอบเชาว์น หรือสอบแบบปรนัยนั้น ผู้สอบอาจตอบเดาส่ง ๆ ไปโดยไม่รู้จริงก็อาจทำถูก และได้คะแนนดีด้วยโดยกรรมการผู้ตรวจไม่มีทางที่จะจับข้อเท็จจริงได้เลย แต่ถ้าสอบแบบอัตนัยใครไม่รู้ก็ตอบผิด ก็จับได้อย่างโจ่งแจ้ง หรือเดาก็จับได้ว่าไม่รู้จริง ภายหลังในยุโรปก็เลื่อมความนิยมไป แต่ทางสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่ต้องสอบคนจำนวนมาก ก็คิดปรับปรุงดัดแปลงวิธีการ

ให้ดียิ่งขึ้นเสมอมา จึงยังคงใช้เรื่อยมาจนทุกวันนี้ การสอบแบบอัตนัยก็ดี หรือสอบแบบปรนัยก็ดี จะถือว่าอย่างไรหน่อกว่ากันนั้นหาได้ไม่ เพราะข้อสำคัญที่สุดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับหลักการและวิธีดำเนินการ ตลอดจนผู้ปฏิบัติว่าทำกันถูกต้องจริงจังกี่แค่ไหนเพียงไร ซึ่งตามหลักการแล้วข้อสอบแบบปรนัยนั้น พอสอบเสร็จแล้วเจ้าหน้าที่จะต้องเก็บคืนหมด จะให้ไปตกอยู่ในมือผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการสอบไม่ได้ อย่างในสหรัฐอเมริกาเขาก็จัดทำข้อสอบเพื่อสอบบุคคลเข้ารับราชการไว้ พอสอบเสร็จแล้วก็เก็บคืนหมด เพราะการสอบแบบปรนัยนั้นต้องแต่งข้อสอบให้สอบหลายร้อยข้อในเวลา ๒-๓ ชั่วโมง เพราะเขาให้คนที่มาประสาทม่อม. ประสาทในส่วนต่างๆ ของร่างกายต้องไวทำ ถ้าใครทำได้เร็วถูกมากก็เป็นการทดสอบว่ามีความฉลาดปราดเปรื่องดี ใครช้าก็อาจเป็นพวกปัญญาทึบ จึงทำได้น้อยไม่เท่ากับพวกเปรื่องปราด ข้อสอบเขาเก็บเอาไว้สอบซ้ำๆ หรือเปลี่ยนแปลงบ้างเล็กน้อยในเวลาต่อไปอีก เขาจึงต้องเก็บระวังรักษาคำถามนั้นเป็นของลับและสำคัญมาก ส่วนข้อสอบแบบอัตนัยนั้นให้ผู้สอบบรรยายความรู้ความเข้าใจและความจำของตนให้ผู้ถามตรวจ ใครเขียนผิดถูกหรือเดาก็จับได้จากการอธิบายนั้น และถามน้อยข้อ จึงไม่ต้องเก็บรักษาคำถาม แต่การออกข้อสอบแบบปรนัยนั้นถ้าจะนำมาใช้ในการสอบเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการในประเทศไทยเรา แต่ละวิชาที่ออกให้สอบชั้นจัดว่า ให้เวลาทำ ๒ ชั่วโมง ก็คงจะต้องตั้งคำถามไม่น้อยกว่า ๓๕๐ ข้อ หรือสอบเพื่อบรรจุข้าราชการพลเรือนชั้นตรี ให้เวลาคำตอบ ๓ ชั่วโมง ก็น่าจะต้องตั้งคำถามให้ตอบไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ข้อ เพราะการสอบแบบข้อสอบจะต้องไม่ยากเกินไป เพราะต้องการความว่องไวตัดสินใจได้รวดเร็ว คือใช้ประสาทตา, สมอง, ความตัดสินใจได้รวดเร็วและถูกด้วยเป็นสำคัญ

ประเทศไทยขณะนี้มีการสอบบุคคลเข้ารับราชการชั้นจัดว่า หรือ ชั้นตรี, โท กันบ้างหลายสิบหรือหลายร้อยครั้ง เพราะยังฝากให้กระทรวงทบวงกรมช่วยจัดการสอบอยู่ จึงดำเนินการสอบแบบปรนัยไม่สะดวก หรือคงไม่ได้ผล เพราะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งยังไม่ทราบข้อเท็จจริงหรือวัตถุประสงค์ของการออกข้อสอบดังกล่าวมาแล้ว บางท่านก็คงจะออกข้อสอบแบบปรนัย ๕ ข้อ ให้เวลาทำ ๒ ชั่วโมงหรือ ๓ ชั่วโมง ดังที่ผมได้เคยพบข้อสอบที่ส่งมาให้แล้วอีกเป็นแน่ ถ้าเรามีการแก้หลักการใหญ่ก่อนแล้วจะออกข้อสอบแบบปรนัยได้สะดวก ก็ต่อเมื่อมี

การสอบปีละ ๑-๒ ครั้ง โดย ก.พ. เอาการสอบมาดำเนินการเสียเอง คือให้ทุกกระทรวง ทบวงกรมสอบข้อสอบอย่างเดียวกัน เว้นแต่วิชาชีพพิเศษเฉพาะตำแหน่งจึงค่อยแยกข้อสอบกัน แต่ผมขอให้ข้อคิดว่าการออกข้อสอบแบบปรนัยนั้นหาทำได้หมดทุกวิชาไม่ เช่น วิชาเรียงความ ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ ฯลฯ เป็นต้น ก็ออกข้อสอบแบบปรนัยหาได้ไม่

ในสมัยหนึ่ง พระยาเมหาธิบดีท่านเป็นกรรมการสอบที่ ก.พ. ได้ออกข้อสอบเขาวนตามแบบของ ดร. บิเน ซึ่งท่านเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญโดยได้ศึกษาวิชาแบบนี้มาโดยตรง แต่สมัยที่ยุโรปกำลังนิยมอยู่ มาจัดการสอบ ท่านก็เพิ่มวิชาสอบเขาวนเข้าไปด้วย ผมเป็นครูอยู่ในขณะนั้นก็ยังได้เคยถูกเข้ารับการอบรมและสอบเขาวนกับท่านด้วย จึงได้รับความรู้และความเข้าใจเพิ่มขึ้นจากที่ได้เรียนมาในวิชาครูบ้าง จึงมีความรู้ในทางนี้บ้างพอสมควรก็นำมาเล่าสู่ท่านฟัง กระทั่งคำตอบข้อสอบเขาวนท่านก็เก็บของท่านคืนไปหมด ท่านที่เคยสอบราชบุรุษ หรือชั้นสัญญาบัตรในสมัยนั้น (ผมเคยเป็นอนุกรรมการควบคุมห้องสอบที่มณฑลราชบุรีในสมัยนั้น) ก็คงได้สอบเขาวนกันมาแล้ว สิ่งที่เรายังไม่รู้อยู่เห็นจริงแล้วอย่าเพิ่งคิดว่าเราทำไปจะถูกต้องเสมอไป เพราะอาจผิดพลาดได้ง่าย ผลงานก็เสียไป พระพุทธเจ้าได้ทรงสั่งสอนไว้ว่าสิ่งที่เรายังไม่รู้อยู่เห็นจริงแล้ว อย่ารับหรือปฏิเสธว่าเป็นไปได้หรือไม่ได้เป็นอันขาด ต้องทดลองให้เห็นจริงแน่นอนเสียก่อนจึงค่อยรับหรือปฏิเสธ คำสอนของพระพุทธเจ้าเข้าหลักวิทยาศาสตร์โดยแท้ ดังนั้น ฉะนั้น การสอบบุคคลเข้ารับราชการนั้นก็ควรให้ถูกต้องแน่นอน ไม่ควรเป็นการกระทำตามใจนึก เช่น ตั้งคำถามแบบปรนัย ๕ ข้อ ให้ทำ ๓ ชั่วโมงดังที่ได้พบเห็นมาแล้ว เป็นต้น

การสอบเข้ารับราชการในประเทศไทยเราขณะนี้ส่วนใหญ่ก็ออกข้อสอบตามแบบอัตนัย (Subjective Test) เพราะต้องการให้บรรยายความรู้ที่แท้จริงออกมา ผมยังมีความคิดเห็นว่าการสอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจตุตาและชั้นตรีนี้ เป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนที่เข้าหลักเกณฑ์มาสอบแข่งขันกัน พวกที่มีปัญญา, อนุปัญญา, ประกาศนียบัตร หรือไม่ก็ให้มาสู้กัน ตามหลักก็ว่าต้องการคนมีสมองดี คนฉลาดมีไหวพริบดี ฯลฯ ตามหลักการศึกษาแล้วก็น่าจะต้องทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ด้วย เพราะวิชานี้เป็นวิชาทดสอบความฉลาดปราดเปรื่องไหวพริบ ฯลฯ ของคนได้เป็นอย่างดี แต่ของเราในขณะนี้มิได้มีสอบกัน เข้าใจว่าใน

โอกาสต่อไปก็คงจะจัดให้มีการสอบวิชาอื่น และถ้าทางสำนักงาน ก.พ. จัดการสอบแข่งขันผู้เข้ารับราชการเอง ก็คงจะมีการออกข้อสอบทั้งแบบอัตนัยและปรนัยด้วย เพราะคนไทยเราชอบลัทธิเลียนแบบ (Imitation) เชาทั่วๆ ไป แต่ถ้าเอาลัทธิเลียนแบบอย่าง Idealistic Imitation มาใช้ ก็คงจะเจริญก้าวหน้าดี ไม่ใช่แบบ Voluntary Imitation

ขณะนี้ฝากให้กระทรวงทบวงกรมจัดการสอบก็เห็นได้ว่าระดับไม่ค่อยเสมอกัน บางแห่งออกข้อสอบยาก บางแห่งออกสายกลาง แต่บางแห่งก็ง่ายเกินไป เท่าที่ทราบก็ได้ความว่ากลัวผู้สอบจะสอบตก จุดประสงค์ก็อยากให้ได้คนใช้ หาได้คำนึงถึงคุณภาพของคนไม่ จึงเป็นเรื่องน่าเสียดายที่ทำให้วัตถุประสงค์ของการสอบหมดความหมายไป หวังว่าที่ได้ให้ความเข้าใจกันแล้วจะให้พยายามรักษาระดับสายกลาง แต่ก็สำเร็จได้ยาก มีผู้สอบหลายคนได้อาข้อสอบของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ไปเทียบกันดูแล้วมาเล่าให้ฟังก็มี และยังมีข้อบกพร่องที่ควรจะต้องแก้ไขอีกมากอย่าง ที่จะทำให้ได้คนดีมีความรู้ความสามารถเข้ารับราชการ และให้ผู้เข้าสอบได้รับความเป็นธรรมเสมอหน้ากัน

(ยังมีต่อ)

ข้าได้ยินคนบางคนพูดชอบพูดว่า ไม่ชอบมีเวลาว่าง มันต้องทำงานอยู่เสมอ จึงจะเป็นสุข ถึงกับฆ่าตัวเองด้วยงาน แต่ที่จริงเพศฆาตไม่ใช่งานเลย มักจะบรรันดีหรือความยุ่งในหัวเมื่อใช้เวลา จะยุ่งดังนี้เสียโดยมาก คนที่เกิดโรคภัยไข้เจ็บ เบียดเบียนนั้น ไม่เป็นด้วยทำงานหนักเกินไปในเวลาออฟฟิศ โดยมากเป็นด้วยทำมากเกินไปในเวลาว่างที่เลิกออฟฟิศแล้ว

จากจดหมายจากวางหว้า ของ น.ม.ส.

จุดหนึ่งของการสอบสัมภาษณ์

โดย ทิพย์สุดา ศรีลัมพ์

ข้อคิดเห็นนี้เป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งของเรื่อง “การเลือกคนเข้ารับราชการในราชการพลเรือนไทยปัจจุบัน” ซึ่งผู้เขียนได้เขียนขึ้นในฐานะนักศึกษาปริญญาโทคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บ.ก.

การสอบสัมภาษณ์ ถือเป็นวิชาหนึ่งในการสอบเข้าเป็นข้าราชการพลเรือน โดยปกติจะสอบหลังจากสอบข้อเขียนเสร็จแล้ว วัตถุประสงค์ของการสอบสัมภาษณ์นั้น ตามหลักสูตรการสอบเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งเสมียน หรือตำแหน่งประจำแผนก จะมีวิธีสอบแบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ สอบเชาว์ ความรอบตัว และท่วงทีวาจา มีปัญหาว่า การสอบสัมภาษณ์นั้นจะวัดความสามารถของคนได้หรือไม่? การสอบสัมภาษณ์จะสามารถเชื่อถือได้แค่ไหน? ทั้งนี้เพราะว่าการสอบสัมภาษณ์เป็นเพียงการสอบด้วยปาก ไม่ได้เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร ไม่มีหลักฐานใดๆ พุดออกไปแล้วก็แล้วกันไป คนอื่นๆ ไม่มีใครทราบว่าผู้ถามๆ ว่าอย่างไร และผู้ตอบๆ อย่างเป็นต้น ฉะนั้น การวัดมาตรฐานในการสอบสัมภาษณ์จึงทำได้ยาก เช่นผู้เข้าสอบ ๕๐๐ คน คำถามแต่ละคนก็แตกต่างกันไป คนที่พบกับคำถามง่ายๆ ก็อาจตอบได้ดี แต่บางคนพบคำถามยากๆ ย่อมตอบได้ยาก ฉะนั้น จะเปรียบเทียบและวัดความสามารถกันไม่ได้ ยิ่งกว่านั้นถ้าหากผู้สอบคนใดมีความรู้ก็มักคุ้นกับกรรมการเป็นการส่วนตัว หรือมีความเกี่ยวข้องในทางเป็นญาติกันด้วยแล้ว โอกาสที่จะใช้อำนาจในฐานะกรรมการเพื่อเพิ่มคะแนนก็ย่อมทำได้สะดวก เมื่อเป็นเช่นนั้น การสอบสัมภาษณ์จึงนับว่าเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้มีโอกาสช่วยเหลือพวกเดียวกันได้ง่าย เป็นเหตุให้ ระบบ Spoil System คือ ระบบพรรคพวกเจริญเติบโตยิ่งขึ้น ทางแก้ไขเรื่องนี้ก็อาจกระทำได้โดยลดคะแนนการสอบสัมภาษณ์ให้น้อยลง และควรมีกรรมการสอบหลายๆ คน คะแนนควรเฉลี่ยเท่าๆ กัน มิใช่สิทธิเด็ดขาดในการกำหนดคะแนนตกอยู่แก่กรรมการคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ

นอกจากนี้ปัญหาเรื่องการสอบสัมภาษณ์ ยังมีผู้ถกเถียงกันอยู่ว่า ควรจะมีหรือไม่? เพราะทำให้เสียเวลามาก ผู้สมัครสอบคนหนึ่งๆ ใช้เวลาสอบประมาณ ๒๐ นาที ถ้าคนสอบ ๕๐๐ คน ใช้เวลาสอบตั้งหลายชั่วโมง ฉะนั้น จึงเป็นการเสียเวลาอย่างยิ่ง

ตามความเห็นส่วนตัวของผู้เขียน เห็นว่า ในเมืองไทยเราขณะนี้ ยังนิยม “เล่นพวก” กันอยู่มาก แม้คนมีความรู้ดี หากไม่มีพวกก็เข้าทำงานที่ไหนได้ยาก คำว่า “พวก” ในที่นี้ หมายถึงการใช้อิทธิพลของความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัว หรือที่เรียกกันว่า ความสัมพันธ์นอกแบบ Informal Relation ปัจจุบันนี้ความสัมพันธ์หรือการติดต่อประเภทส่วนตัวหรือประเภทนอกแบบค่อนข้างจะมีดีกรีสูง ทั้งนี้โดยอาศัยความรู้กันมักคุ้น ความเป็นญาติ หรือคนโน้นคนนั้นแนะนำผู้มีอิทธิพลฝาก เป็นพวกลูกหลานเธอ อะไรทำนองนี้ เป็นส่วนมาก พวกที่มีความรู้ดีจริงๆ นั้นกว่าจะได้รับการคัดเลือกก็ต้องเพ่นพ่านอีกจนเป็นหวัะเหินจริงๆ จึงจะได้

ปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ เมืองไทยเรานี้มักจะมีการวิ่งเต้นกันมากที่สุด ทุกสิ่งทุกอย่างจะเต็มไปด้วยการวิ่ง คนไทยเป็นนักวิ่งชั้นยอด (การวิ่งในที่นี้หมายถึงการวิ่งเต้นติดต่อแบบ Informal Relation อย่างที่เรียกตามภาษาไทยๆ เราว่า เข้าหลังบ้าน หรือ เข้าท้ายครัว) และ อาจารย์ประเวศ ญ นคร ได้เคยกล่าวไว้ใน “ระเบียบข้าราชการพลเรือนในต่างประเทศ” (วารสารข้าราชการ ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๔) ว่า คนไทยมีนิสัยมากไปด้วยความเกรงใจเป็นคนขี้เกรงใจ บางทีเห็นแก่ตาตัวเอง บางทีก็ส่งสารตาแดงๆ บางทีก็เกรงตาเขี้ยวๆ

ฉะนั้น ถ้าในเมืองเรามีการช่วยเหลือกันที่ผิดแบบทำนองครองธรรมดังกล่าวแล้วมากเกินไปโด ย่อมเป็นหนทางบ่อนทำลาย ระบบคุณความดีหรือ Merit System ให้เสื่อมสลายไปโดยเร็วเพียงนั้น

ผู้เก่งจริงทำทุกสิ่งได้สำเร็จ
ต้องมีเคล็ดในงานการทั้งหลาย
สำหรับแก้ปัญหาก็ผ่อนคลาย
แล้วยักย้ายถ่ายทำตามใจตน
อันเคล็ดนี้คืออย่างไรบอกได้ยาก
ได้รู้มุกทำมากจึงเห็นผล
ความถนัดชำนาญในการกล
เกิดจากตนทำกิจพิจารณา

ศึกษาภาষิต

คำอธิบาย

กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ

โดย... วิเชียร ไม่เรียง

หัวหน้ากองงานวิชาการ กรมบัญชีกลาง

(ต่อจากฉบับก่อน)

เมื่อปรากฏความจริงดังนี้ ทายาทก็ควรได้รับบำเหน็จตกทอด

ตัวอย่างที่ ๒ ร.อ. น. เป็นสมุห์บัญชีของบริษัทจังหวัดฯ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของบริษัท
ทุจริตยกยอกบหรี่ และเงินค่าบหรี่ เงินสดของบริษัท ฯลฯ และพยายามที่จะทำลายหลักฐาน
โดยการวางเพลิงเผาบริษัทแต่ไม่สำเร็จ กรมการคลังภายในได้ตั้งกรรมการสอบสวน ร.อ. น. ได้
ใช้ปืนยิงตัวตาย เจ้าหลักเกณฑ์ต้องห้ามมิให้ทายาทได้รับบำเหน็จตกทอดตาม (๑)

ตัวอย่างที่ ๓ นาย ท. เมาสุราแล้วควักปืนยิง แล้วพูดกับผู้ที่ยืนรอรดโดยสารว่า
“พวกนี้อะไรอวยงมันกลัวไหม” จำเลยตอบว่า “ไม่ดีหรอก ยิ่งมันผิดกฎหมาย พลัดปลงไป
จะลำบาก เมาแล้วก็กลับไปนอนเสีย” นาย ท. ได้ถามจำเลยว่า “ลืมนั่นไหม” แล้วเดิน
เข้าไปใกล้ตัวจำเลยๆ ไม่ยอมให้กล่าวและพูดว่า “มันไม่มีให้ไปนอนเสียเถอะ” นาย ท. กลับ
พูดว่า “มันไม่สำคัญยิ่งอีกนั่นแหละ” แล้วควักปืนเพื่อจะยิงโดยหันปากกระบอกมาทางจำเลยๆ
ตรงเข้าผลกับนั่งลง ๓ นัด ต่อจากนั้นได้มีการชุลมุนปล้ำกัน จำเลยเอามือซ้ายจับบนของ
นาย ท. ส่วนมือขวาต่างคนต่างชกกันหกล้มลงไปทั้งสองคน จำเลยได้โอกาสจึงใช้มีดปลายแหลม
แทง นาย ท. ตาย กรณีเช่นนี้หาก นาย ท. ไม่ตายเสียก่อน ก็จะต้องถูกลงโทษทางวินัยถึง
ไล่ออกหรือปลดออก

มาตรา ๕๔ ผู้ซึ่งได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือได้รับ
บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ หรือทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด ผู้ใดกระทำความผิดอาญา
ซึ่งไม่ใช่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือ
ถูกฟ้องว่าเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ถ้าถึงแก่ความตายก่อนมีคดีหรือก่อนคดีถึงที่สุด
ให้กระทรวงเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นเคยสังกัดอยู่พิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้นั้นได้กระทำความผิดจริง

หรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นได้กระทำผิด ซึ่งกฎหมายกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงไว้เกินกว่าหนึ่งปีแล้ว ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำนาญตามมาตรา ๔๕

คำอธิบาย

มาตราบัญญัติขึ้นเพื่ออุดหนุนของมาตรา ๔๗, ๔๘ และมาตรา ๕๒

หลักเกณฑ์

๓. บุคคลที่อยู่ในบังคับของมาตรา ๕๑ คือ
 - ก. ผู้ที่ได้รับบำนาญปกติ หรือยังมิได้รับ แต่มีสิทธิที่จะได้รับบำนาญปกติ หมายถึงข้าราชการที่ออกจากราชการโดยมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ แต่ยังไม่ได้นับเรื่องราว หรือยังนับเรื่องราวแล้วกระทรวงการคลังยังมิได้ส่งจ่าย หรือแม้ส่งจ่ายแล้วแต่จะมิได้รับเงินบำนาญไป
 - ข. ข้าราชการที่ออกรับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ
 - ค. ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด
๒. ได้กระทำความผิด ดังที่กล่าวในมาตรานี้ซึ่งเป็นทำนองเดียวกับความผิดที่ได้กล่าวไว้ในมาตรา ๕๒ ซึ่งได้อธิบายโดยละเอียดมาแล้วในมาตรา ๕๒ นั้น
๓. ได้ถึงความตายเสียก่อน
 - ก. มีคดี
 - ข. คดีถึงที่สุด

ทั้งนี้หมายความว่าแม้ตายไปแล้ว แต่ภายหลังปรากฏว่าได้กระทำความผิดดังกล่าวแล้วมาก่อน แม้จะมีได้มีการฟ้องร้องหรือดำเนินคดีแต่อย่างใด
๔. กฎหมายมาตรานี้กำหนดให้เจ้าสังกัดสอบสวนให้ถึงที่สุด ว่าผู้นั้นมีความผิดจริงหรือไม่ ถ้าผิดทายาทก็ไม่มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จตกทอด

ตัวอย่าง ทำนองเดียวกับที่ยกตัวอย่างมาแล้วในมาตรา ๕๓ ผิดกันแต่ตัวผู้กระทำผิด

→ เป็นบุคคลดังกล่าวในข้อ ๓ มิได้เป็นข้าราชการประจำการ

มาตรา ๕๕ ทายาทดังต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำนาญตามมาตรา ๔๑

มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๕

(๑) ผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้เจ้าบ้านาญหรือผู้ที่ก่อให้เกิดสิทธิรับบ้านาญแก่ตนถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ทายาทตามมาตรา ๔๔ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้ทายาทด้วยกันถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๓) ผู้ใดที่ฟ้องเจ้าบ้านาญหรือผู้ที่ก่อให้เกิดสิทธิรับบ้านาญแก่ตน หาว่าทำความผิดโทษประหารชีวิต และตนเองกลับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ

คำอธิบาย

เจตนารมณ์ในการบัญญัติบทจำกัดสิทธิในมาตรานี้ ก็โดยมีหลักการอนุโลมเช่นเดียวกับบทจำกัดสิทธิรับมรดกในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จะผิดกันก็แต่ได้ลดหย่อนข้อกำหนดลงบ้าง

โดยหลักการแล้วย่อมเป็นที่ยอมรับกันว่า บุคคลดังกล่าวในมาตรานี้เป็นบุคคลซึ่งไม่ควรจะได้รับบ้านาญพิเศษและบำนาญจกททอดในฐานะเป็นทายาท

หลักเกณฑ์ สำหรับข้อ (๑) ผู้นั้นต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้เจ้าบ้านาญถึงตาย โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้จะต้องมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาหรือฐานพยายามฆ่าคน ถ้าต้องโทษฐานฆ่าคนตายโดยไม่เจตนาก็ไม่เข้าข้อบัญญัตินี้ คงมีสิทธิได้รับบ้านาญพิเศษหรือบำนาญจกททอด เพราะความผิดฐานไม่เจตนาเป็นเพียงตั้งใจทำร้าย ไม่ได้ตั้งใจทำให้ตาย

อนึ่ง การฆ่าคนหรือพยายามฆ่าคนโดยชอบด้วยกฎหมายนั้น ไม่ถูกตัดสิทธิตามมาตรา ๕ เช่น มีหน้าที่เป็นเพชรฆาตหรือการปราบปรามการจลาจล หรือตำรวจจับกับผู้ร้ายจนถึงเกิดต่อสู้กันถึงตาย เป็นต้น หรือในฐานะป้องกันสิทธิของตนเองหรือผู้อื่นโดยชอบด้วยกฎหมาย ถือว่าเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมไม่มีความผิดจึงไม่ถูกจำกัดสิทธิตามมาตรา ๕

ผู้ต้องคำพิพากษาในกรณีนี้หมายถึงว่าผู้นั้นเป็นทายาทที่จะมีสิทธิได้รับบ้านาญพิเศษหรือบำนาญจกททอดตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔๔

สำหรับข้อที่ว่าผู้ต้องคำพิพากษาดังที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้ผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตนถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมายนั้น หมายถึงว่าผู้นั้นมิได้เป็นทายาท หากแต่เป็นผู้อุปการหรือผู้อยู่ในอุปการ

สำหรับข้อ (๒) หมายความว่าต้องคำพิพากษาดังที่สุดว่าได้ฆ่าหรือพยายามฆ่าทายาทซึ่งมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญทดแทนด้วยกันถึงตาย เพื่อให้ตนได้ส่วนแบ่งมากขึ้น หรือเพื่อตนจะได้ส่วนแบ่งคนเดียว

สำหรับข้อ (๓) หมายความว่าได้ฟ้องเจ้าบำนาญหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตน ว่าจะทำความผิดโทษประหารชีวิต หมายถึงว่าความผิดนั้นโทษถึงประหารชีวิต แม้จะมีโทษหลายสถานซึ่งศาลเลือกลงโทษสถานใดก็ได้ ก็คงเข้าข้อนี้ แต่ตนเองกลับต้องคำพิพากษาดังที่สุดว่ามีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ คือเป็นโจทก์ฟ้องเอง ถ้าอัยการเป็นโจทก์หรือผู้อื่นเป็นโจทก์ไม่เข้าข้อนี้

(ยังมีต่อ)

ผู้เก็บตก

อำนาจอธิปไตยแหวกแนว

คำถาม อำนาจอธิปไตยคืออะไร

คำตอบ คือการเป็นอยู่ของแต่ละบุคคลโดยอิสระเสรี ไม่ต้องอยู่ใต้บังคับบัญชาของผู้ใด ยกเว้นผู้ที่รับราชการบางประเภทซึ่งเป็นลูกจ้างก็ต้องมีนายควบคุมดูแล

“สิงหราช”

ปัญหา: เบียบัตรราชการพลเรือน

โดย...บรรณาธิการ

ปัญหาพิเศษ

๔๕๓. ถาม ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกเทคนิคอุตสาหกรรม ซึ่งมีหลักสูตรต่อจากประโยคมัธยมวิสามัญศึกษาตอนปลาย ๕ ปี และประกาศนียบัตรครุมัธยมอุตสาหกรรมศิลป์ ซึ่งต้องศึกษาต่อจากประกาศนียบัตรฉบับแรกอีก ๑ ปี จากวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ จะเป็นประกาศนียบัตรที่เทียบชั้นปริญญาตรี เพื่อสิทธิในการสมัครสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท ตามมาตรา ๕๗ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ได้หรือไม่ เพียงใด

ตอบ ประกาศนียบัตรทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว ไม่อาจเทียบปริญญาตรีได้ (มติ ก.พ. ตอบข้อหารือของกรมราชทัณฑ์ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๗/๒๓๔๕๐ ล.ว. ๓๓ พ.ค. ๒๕๐๗)

ปัญหาสมาชิก

ตอบสมาชิกสำนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม

ถาม นายเพ็ง ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา เป็นผู้สอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรีอันดับ ๑ ได้ จะเป็นกรมที่ตนสังกัดหรือต่างกรมก็ตาม ในระหว่างที่บัญชีประกาศผลการสอบยังไม่สิ้นอายุ แต่การบรรจุชั้นตรีที่สอบได้ยังไม่ถึงลำดับของนายเพ็ง ต่อมา นายเพ็งขอลาออกจากราชการในตำแหน่งเดิม (ชั้นจัตวา) โดยไม่มีความผิด ขอลาว่า เมื่อกรมที่ประกาศผลการสอบชั้นตรินั้นบรรจุผู้สอบได้เรื่อยมาตามลำดับ ครั้นมาถึงลำดับของนายเพ็ง ผู้ซึ่งลาออกจากราชการไปแล้ว กรมนี้จะเรียกบรรจุตัวนายเพ็งเข้ารับราชการในตำแหน่งชั้นตรีที่เขาสอบได้ไว้นั้น ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด โปรดกรุณาชี้แจงเหตุผลให้เข้าใจด้วย

ตอบ กรณีที่ถามนี้ กำลังดำเนินการเพื่อเสนอ ก.พ. พิจารณา โปรดรอฟังมติ ก.พ. ต่อไป

ตอบสมาชิกผู้สนใจ

ถาม นาย ก. เคยรับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโทอยู่ในกรม ข. และได้ลาออกจากราชการไป ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๗ ได้รับบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือน

สามัญชั้นโท อันดับ ๓ ชั้น ๒,๒๐๐ บาท ดังนี้ จะนับเวลาราชการของนาย ก. เมื่อครั้งรับราชการในกรม ข. รวมกับเวลาราชการที่เป็นข้าราชการในกรมใหม่ เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้นตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ได้หรือไม่

ตอบ เรื่องนี้ ก.พ. ได้พิจารณาจนมติไว้ว่าผู้ซึ่งเคยเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท หรือเป็นข้าราชการที่ ก.พ. เทียบได้ไม่ต่ำกว่าชั้นโทมาแล้ว ภายหลังกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโทอีก อาจคำนวณเวลาราชการรวมกันเพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้นตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ได้ ฉะนั้นสำหรับนาย ก. จึงอาจคำนวณเวลาราชการระหว่างที่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโทในกรม ข. รวมกับเวลาราชการตั้งแต่วันที่ได้รับบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโทภายหลังเพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้นตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ได้

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๕๐๕/๒๕๐๘

ถาม เนื่องจากหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๓๐๐๖/ว. ๕ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๐๘ เวียนกระทรวงทบวงกรม ขอความร่วมมือสำรวจข้าราชการที่มีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งได้แก่ผู้เกิดวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๔๔๘ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๔๔๘ ผมเองมีวันเดือนปีเกิดที่จะถูกสำรวจปลดเกษียณตามนัยหนังสือดังกล่าวด้วย ข้อข้องใจของผมก็คือว่า ผมได้เคยอ่านวารสารข้าราชการตอบปัญหาคุณสงวน ว่องวิทย์การ ในวารสารข้าราชการปีที่ ๘ ฉบับที่ ๒ ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๖ คำตอบที่ลงไว้ในหน้า ๔๔ ข้อความว่า “ข. สำหรับบุคคลที่เกิดระหว่างวันที่ ๒ มกราคม ถึงวันที่ ๓ เมษายน ก่อน พ.ศ. ๒๔๘๔ มีวิธีคำนวณแตกต่างออกไปจากข้อ ก. เพราะในปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ทางราชการได้เปลี่ยนแปลงวันขึ้นศักราชใหม่ จากวันที่ ๓ เมษายน มาเป็นวันที่ ๓ มกราคม ปี พ.ศ. ๒๔๘๓ จึงมีระยะเวลาเพียง ๘ เดือน คือเดือนเมษายน ถึงเดือนธันวาคม ส่วนเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ และ มีนาคม ไม่มีในปีนั้น..... ฯลฯ.....

การคำนวณอายุข้าราชการที่เกิดระหว่างระยะเวลาดังกล่าวมีวิธีคำนวณง่าย ๆ ดังนี้ เอา ๖๐ บวก ปี พ.ศ. เกิด ได้ผลลัพธ์เท่าใด เอา ๓ บวกเพิ่มเข้าไปจะเป็น ปี พ.ศ. ที่อายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ เช่น

นายดำเกิด

วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐.

$$+ \quad ๖๐$$

$$\hline ๒๕๔๐$$

$$+ \quad ๓$$

$$\hline ๒๕๔๓$$

อายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์

วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

ผมจึงใคร่ขอความกรุณาทราบว่า

๓. ผมเกิดวันที่ ๓๘ มีนาคม ๒๕๔๘ คือเกิดก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔ ถ้าถือเกณฑ์คำนวณ
ตามคำตอบที่อ้างปกรบเกษียณ ดังนี้

เกิดวันที่ ๓๘ มีนาคม ๒๕๔๘.

$$+ \quad ๖๐$$

$$\hline ๒๕๐๘$$

$$+ \quad ๓$$

$$\hline ๒๕๑๑$$

อายุผมครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์วันที่ ๓๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

๒. ผมจะถูกปลดเกษียณในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๐ ใช่หรือไม่

๓. ถ้าไม่ถูก ปัจจุบันการคำนวณคนเกิดระหว่างวันที่ ๒ มกราคม ถึงวันที่ ๓ เมษายน
ก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้ถือว่าอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์มีวิธีคำนวณอย่างไร

๔. การคำนวณอายุ ๖๐ ปีบริบูรณ์ของผมตามที่ถามในข้อ ๓ ถ้าผิดกรุณาคำนวณ
และบอกด้วยว่าปลดเกษียณวันเดือนปีใด

ตอบ ๓. เกิดวันที่ ๓๘ มีนาคม ๒๕๔๘ จะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์วันที่ ๓๘ มีนาคม
๒๕๑๑ ตามที่คำนวณนั้นถูกต้องแล้ว

๒. จะต้องพ้นจากราชการเนื่องจากครบเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญ
บำนาญข้าราชการ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๐ (วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๐)

๓. และ ๔. ไม่ต้องตอบ เพราะความเห็นของคุณถูกต้องแล้ว

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๔๗๒/๒๕๐๘

ถาม ก่อนอื่นที่ผมต้องขอขอบคุณอย่างยิ่งที่ได้อ่านคำตอบข้อถามข้อใจสมาชิก ซึ่ง
ทันอกทันใจดีจริงๆ ดังปรากฏตอบข้อความของผมในวารสาร ฉบับที่ ๔ ที่แล้วมานี้ คำตอบที่ได้
ตอบมานั้น ผมยังมีความรู้สึกที่ไม่หายข้อข้องใจนัก คือยังมีสิ่งที่ยังติดขัดขวาง เช่น คุณวุฒิ
วทบ. จากจุฬาฯ เข้ามาดำรงตำแหน่งนายช่าง เพราะที่ก่อนหน้านี้จะดำรงตำแหน่งนายช่างได้ก็ต้อง

เป็น วศบ. หรือ สกบ. ในระยะ ๒ ปีที่ผ่านมาติดๆ กัน กรมทรัพยากรธรณีได้บรรจุ วทบ. เป็น นายช่างเดี่ยว ๗-๘ นาย และปีต่อมาคือ ๒๕๐๗ นี้ บรรจุ วทบ. วุฒิเช่นเดียวกันอีก แต่ ก.พ. ให้เรียกเป็นตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ ทั้งๆที่ได้เคยรับอนุมัติให้เป็นตำแหน่งนายช่างมาแล้ว ดู จะเป็นการลักลั่นกันไปมาก

เหตุการณ์ทำนองนี้ได้เกิดขึ้นอีกเมื่อปี ๒๕๐๖ นาย ก. ตำแหน่งนายช่างโท (วศบ. เหมือน แร่ จากจุฬาฯ) ซึ่งต่อมาได้เดินทางไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา และได้สำเร็จการศึกษาได้ปริญญาโททางวิชาเศรษฐธรณีวิทยา (Economics geology) ก.พ. ได้อนุมัติให้บรรจุได้ในตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์โท

และปี ๒๕๐๘ นี้เอง น.ส. ข. ตำแหน่งนายช่างโท (วทบ. จากจุฬาฯ) ซึ่งได้ไปศึกษา ต่อที่ประเทศฝรั่งเศส และได้สำเร็จการศึกษาได้ประกาศนียบัตรชั้นสูงทางวิทยาศาสตร์ สาขา ธรณีวิทยา ได้อนุมัติให้บรรจุได้ในตำแหน่ง นายช่างโท

ผมเข้าใจว่า การกำหนดคุณวุฒิสำหรับตำแหน่งนั้นอาจจะขึ้นอยู่กับคณะกรรมการ แต่ละคณะ เพราะถือเอาหลักเกณฑ์ต่างกัน จึงทำให้เกิดการสับสนดังเช่นตัวอย่างของนาย ก. เดิมทีนาย ก. ดำรงตำแหน่งนายช่างโท ต่อมาได้รับปริญญาสูงขึ้นกลับถูกบรรจุในตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์ ทั้งๆที่วิชาที่เรียนคือ (Economics geology) เป็นวิชาที่เป็นได้ทั้ง apply และ pure science ส่วน น.ส. ข. ได้ประกาศนียบัตรชั้นสูงทางวิทยาศาสตร์ ในสาขา Palaeontology ซึ่งเป็น pure science แต่ ก.พ. อนุมัติให้บรรจุในตำแหน่ง นายช่าง

บุคคลในตำแหน่งต่างๆเหล่านี้ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ได้ปฏิบัติหน้าที่การงานเสมือนนัก ตำรวจค้นคว้าวิจัย ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นนักธรณีวิทยาเช่นเดียวกันทั้งหมด หากจะมีการสับเปลี่ยน อัตราระหว่างนายช่างกับนักวิทยาศาสตร์ในโอกาสต่อไปจะทำได้หรือไม่ ผมเข้าใจว่า ก.พ. คงไม่ อนุมัติแน่ แต่ข้อเท็จจริงควรจะได้ เพราะว่าคุณเหล่านี้ทำงานในหน้าที่เช่นเดียวกัน เมื่อ เป็นเช่นนั้น ก.พ. ควรจะพิจารณาแก้ไขการเรียกตำแหน่งทั้งสองเสียใหม่ คือให้อยู่ในฐานะเดียว กัน ความคิดของผมควรจะเรียกว่า นักธรณีวิทยา ก.พ. จะดำเนินการแก้ไขได้เพียงใด อย่างไร

ตอบ การบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่ง “นักวิทยาศาสตร์” และ “นายช่าง” ยังสับสน กันอยู่ เพราะเคยได้รับอนุมัติไว้เดิม แต่อย่างไรก็ดี ทราบว่าในการจัดอัตรากำลังของกรมนี้ ซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้คงแก้ไขสิ่งเหล่านี้ได้ สำหรับตำแหน่ง “นักธรณีวิทยา” ที่คุณ กล่าวถึงนั้นจะต้องพิจารณาดังงานในหน้าที่โดยรอบคอบด้วย

ปัญหาคลัง

วิเชียร ไม่เรียง หัวหน้ากองช่างการ

สนิท เกษะศิริ เลขานุการกรม

โดย..... เกลินชัย วสันนท์ นิตกรเอก

วินัย บุญโสภณ หัวหน้าแผนก ๗ กองเงินเดือน

กรมบัญชีกลาง

— xx xx —

กอบปัญหาสมาชิก

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๖๕๔

ถาม ปัจจุบันผมอายุ ๔๕ ปี รับราชการตั้งแต่ ๓ พฤษภาคม ๒๔๘๔ ตั้งใจจะขอลาออกในวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๐๘ รวมเวลาราชการ ๒๔ ปีเต็ม ผมเป็นข้าราชการสามัญ เงินเดือน ๓๖๐ บาท ใครขอทราบว่าจะได้เวลาที่คุ้มกันเท่าใด จะได้บำเหน็จและบำนาญอย่างละเท่าใด

ตอบ คุณมีเวลาราชการปกติ ๒๔ ปี ๓ เดือน สำหรับเวลาที่คุ้มกันในระหว่างประกาศใช้กฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๐๐ นั้น ไม่ทราบว่าคุณประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ ณ จังหวัดใด ถ้าคุณประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขต ๒๖ จังหวัดที่ประกาศยกเลิกกฎอัยการศึกเมื่อวันที่ ๓๐ ม.ค. ๐๓ คุณก็จะมีเวลาราชการ ๓ เดือน ๒๓ วัน แต่ถ้าคุณอยู่จังหวัดอื่น ซึ่งประกาศยกเลิกกฎอัยการศึกเมื่อวันที่ ๓ ต.ค. ๒๕๐๐ คุณก็จะได้นับเวลาที่คุ้มกัน พ.ศ. ๒๕๐๐ รวม ๓๗ วัน

สำหรับขั้นที่คุ้มกัน พ.ศ. ๒๕๐๓ คุณมีสิทธิได้นับวันทั่วคุณโดยที่ยังมิได้หักวันป่วย ลาขาด ออกรวม ๖ ปี ๗ เดือน ๓๓ วัน ดังนั้นเมื่อรวมวันที่คุ้มกัน พ.ศ. ๒๕๐๐ อีก ๓๗ วัน คุณจะมีเวลาราชการทั้งปกติและทั่วคุณรวม ๓๐ ปี ๗ เดือน ๒๗ วัน ปัดขึ้นเป็น ๓๑ ปี

คิดเป็นเงินบำเหน็จได้ $= ๒,๘๐๐ \times ๓๑ = ๘๖,๘๐๐$ บาท

คิดเป็นเงินบำนาญได้เดือนละ $= \frac{๒,๘๐๐ \times ๓๑}{๑๒} = ๗,๔๓๓$ บาท

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๐๔

๑. ถาม ผมเกิดวันที่ ๓๘ ธันวาคม ๒๔๐๕ จะครบกำหนดเกษียณอายุเมื่อใด?

ตอบ ครบเกษียณอายุ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๓

๒. ถาม ผมเริ่มเข้ารับราชการวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๔๖๗ ออกจากราชการเป็นนายทหารกองหนุนมณฑลวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘ เข้ารับราชการพลเรือนเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๔๘๒ ตลอดมาจนบัดนี้ และ

ก. ตั้งแต่เริ่มเข้ารับราชการจนถึงวันเป็นนายทหารกองหนุนมณฑลกระทรวงกลาโหมได้รับรองไว้ว่ามีเวลาราชการเท่าใด

ในกรณีพิพาทกับอินโดจีนฝรั่งเศส ตั้งแต่วันที่ ๓๕ มกราคม ๒๔๘๔ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๔๘๔

ในกรณีสงครามมหาเอเชียบูรพา ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๔๘๔ ถึงวันที่ ๓๘ ตุลาคม ๒๔๘๗

ข. ในระหว่างที่รับราชการพลเรือนต่อจากเป็นนายทหารกองหนุนมณฑล ได้ประจำรับราชการตามจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

ตั้งแต่วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๔๘๗-๓๓ ธันวาคม ๒๔๘๗ จังหวัดนครพนม

ตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๔๘๘-๓๓ ธันวาคม ๒๕๐๒ จังหวัดนครราชสีมา

ตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๓ ขณะนี้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา-จังหวัด

อ่างทอง ตามลำดับ (มีวันลาพัก ลาป่วย รวม ๕ วัน)

ขอทราบว่ามีวันราชการ และวันพักผ่อนเท่าใด?

<u>ตอบ</u> คิดเวลาราชการดังนี้	ปี	เดือน	วัน
เวลาตอนเป็นทหาร	๒๓	๒	—
เวลาตอนรับมณฑลได้ ๕ =	—	๓๓	๓๕
เวลาพลเรือน	๓๖	—	—
รวมเวลาปกติ	๓๘	๓	๓๕

คิดเวลาทวงคุณตั้ง			
กรณีอื่นได้อื่น	--	๓	๓๗
กรณีถูกเงิน	๒	๒	๒๕
กฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๐๐	---	—	๓๗
กฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๐๓			
(หักวันลาแล้ว)	๗	๓	๖
รวมวันทวงคุณ	๘	๘	๕
รวมเวลาทั้งหมด	๔๗	๘	๒๐
บัดนี้เป็น	๔๗ ปี		

๓. ถาม สมมติว่ารับเงินเดือน ๓,๖๐๐ บาท จะขอลาออกจากราชการในสิ้นเดือน พฤศจิกายน ๒๕๐๘ จะได้รับบำนาญเดือนละเท่าใด?

ตอบ ได้รับบำนาญเดือนละ $= \frac{๓,๖๐๐ \times ๔๗}{๕๐} = ๓,๕๓๖$ บาท

ตอบสมาชิกเลขที่ ๗๖๖

๑. ถาม ผมได้เข้ารับราชการกรมราชทัณฑ์ (สามัญ) และได้ลาออกจากราชการไปรับราชการกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย เป็นระยะเวลาติดต่อกัน จะนับเป็นเวลาราชการติดต่อกันได้หรือไม่ ถ้าได้จะให้ผมจัดทำอย่างไร

ตอบ ผู้ซึ่งลาออกจากราชการไปแล้วจะกลับเข้ารับราชการใหม่อันติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม จะต้องตัดเวลาตอนก่อนลาออกทั้งสิ้น จะนับเวลาราชการติดต่อกันไม่ได้ตามมาตรา ๓๐ (๖) แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ ๒๔๙๔ เว้นแต่ผู้ซึ่งลาออกแล้วได้รับบำนาญมีสิทธิขอลาเลิกบำนาญขอต่อเวลาราชการติดต่อกันได้ตามมาตรา ๓๐ (๖)

๒. ถาม ผมเริ่มรับราชการกรมราชทัณฑ์ (สามัญ) เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๐๓ และได้ขอลาออกไปรับราชการยังกรมที่ดิน (สามัญ) จะขอรับบำเหน็จได้หรือไม่ (ผมลาออกเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๐๘)

ตอบ คุณมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึง ๓๐ ปีบริบูรณ์ จึงไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จ คุณมีเวลาปกติและทวงคุณรวมกันได้เพียง ๘ ปี ๖ เดือน ๒๘ วันเท่านั้นไม่ถึง ๓๐ ปีบริบูรณ์ จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุใด ๆ ทั้งสิ้น

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๑๕

๑. ถาม ตามระเบียบที่ให้ข้าราชการหยุดพักผ่อนได้ ๓ เดือน เพื่อเตรียมตัวก่อนวันออก เพราะครบเกษียณอายุนั้น ระเบียบดังกล่าวยังคงใช้อยู่หรือไม่ ผมได้ค้นหาแล้วไม่พบแต่จำได้ว่า เคยมีระเบียบนี้ออกใช้ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๙๗-๒๔๙๘ จำไม่ได้ถนัดนัก หากว่ายังใช้อยู่ขอได้ ลงพิมพ์ในวารสารข้าราชการให้ด้วย เข้าใจว่าข้าราชการที่ใกล้เกษียณอายุส่วนมากคงสนใจ

ตอบ ระเบียบนั้นได้ยกเลิกแล้ว

๒. ถาม ตามระเบียบการขอรับบำเหน็จบำนาญ ฯลฯ พ.ศ. ๒๕๐๕ ข้อ ๓ ง. ว่าต้อง ส่งเอกสารดังต่อไปนี้ไปพร้อมกับแบบขอรับบำเหน็จบำนาญด้วย คือ

(๑) สมุดประวัติ

(๒) รายการรับรองเวลาทำงาน

สำหรับรายการรับรองเวลาทำงาน มีปรากฏอยู่ในสมุดประวัติแล้วจะต้องทำขึ้นอีกต่างหากหรือไม่ประการใด และใครจะเป็นผู้ลงนามรับรอง ขอได้โปรดตอบในวารสารข้าราชการ ด้วย เพื่อเป็นการยืนยันขอรับบำเหน็จบำนาญจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้องไม่เสียเวลา

ตอบ การรับรองรายการทำงานนั้นหัวหน้าส่วนราชการต้องลงนามรับรองวันป่วย ลาขาดและมีใต้อยู่รับราชการด้วย หากในสมุดประวัติได้รับรองไว้ละเอียดตามที่กล่าวมาแล้วก็ใช้ได้

๓. ถาม ผมเข้ารับราชการโดยได้รับเงินเดือนในงบประมาณตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๔๗๓ และจะครบเกษียณอายุในวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๘ ได้เวลาทำงานคราวประกาศใช้กฎอัยการศึก เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๐ รวม ๓๗ วัน และครั้งหลังเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๓ จนบัดนี้ สำหรับครั้งหลังนี้ได้ป่วย, ลา เสียรวม ๙๖ วัน ถ้าสมมุติว่าต่อไปจนกระทั่งครบเกษียณจะไม่มีวันลาอีก อายุราชการของผมตามเกณฑ์ปกติคำนวณได้ ๓๕ ปี และทำงาน ๖ ปี ๘ เดือน ๔ วัน รวมทั้งสิ้น ๔๑ ปี ๘ เดือน ๔ วัน ถูกหรือไม่

ตอบ เวลาราชการของคุณประมาณ ๔๓ ปี ๘ เดือน ๒ วัน

เฉลยข้อสอบชั้นตรี

เจ้าหน้าที่วารสารข้าราชการ

ข้อสอบแข่งขันชั้นตรี กรมการพัฒนาชุมชน

วิชา พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน กฎ ก.พ. และระเบียบ ฯ

๑. ก. ถาม โรคตามกฎหมาย ก.พ. ที่ทำให้ข้าราชการพลเรือนขาดคุณสมบัติมีโรคอะไรบ้าง

แนวตอบ โรคตามกฎหมาย ก.พ. ที่ทำให้ข้าราชการพลเรือนขาดคุณสมบัติ คือ

- (๑) โรคเรื้อน
- (๒) วัณโรคในระยะอันตราย
- (๓) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม
- (๔) โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง
- (๕) โรคพิษสุราเรื้อรัง

ข. ถาม ใครเป็นผู้จัดการสอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจิตอาและชั้นตรี

แนวตอบ (ดูเฉลยข้อสอบชั้นตรีในวารสารข้าราชการ ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๕ เดือนพฤษภาคม ๒๕๐๘)

๒. ถาม การที่จะลงโทษ ไล่อ ปลด หรือให้ข้าราชการพลเรือนออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนและเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ อ.ก.พ. จังหวัด พิจารณาทุกกรณีหรือไม่

แนวตอบ (ดูเฉลยข้อสอบชั้นตรีในวารสารข้าราชการ ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๕ เดือนพฤษภาคม ๒๕๐๘)

๓. ก. ถาม ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจิตอาทางเลื่อนชั้นเป็นชั้นตรีได้อย่างไรบ้าง

แนวตอบ ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจิตอาทางเลื่อนชั้นเป็นชั้นตรีได้ คือ

- (๑) โดยสอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นตรี
- (๒) ข้าราชการพลเรือนชั้นจิตอา ที่ได้รับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าปี และได้รับเงินเดือน ๘๐๐ บาท มาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี และดำรงตำแหน่งประจำแผนกหรือตำแหน่งที่เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าหัวหน้าแผนก

หัวหน้ากอง และอธิบดี หรือปลัดกระทรวง ผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี รับรองว่าเป็นผู้ที่มีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถ สัมควรที่จะเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีได้อธิบดีหรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา จะคัดเลือกให้เลื่อนชั้นเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีโดยอนุมัติ อ.ก.พ. กรมก็ได้

ข. ถาม ตำแหน่งต่อไปนี้ ใครเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง

(๑) ผู้อำนวยการกองและตำแหน่งที่สูงกว่าขึ้นไป (๒) หัวหน้ากอง

(๓) หัวหน้าแผนก (๔) ประจำแผนก (๕) เสมียนพนักงาน

แนวตอบ (๑) ผู้อำนวยการกองและตำแหน่งที่สูงกว่าขึ้นไป ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) หัวหน้ากอง รัฐมนตรีเจ้าสังกัดแต่งตั้ง

(๓) หัวหน้าแผนก (๔) ประจำแผนก (๕) เสมียนพนักงาน รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับบัญชามีอำนาจแต่งตั้ง

๔. ถาม กรรมการที่ตั้งขึ้นสอบสวนข้าราชการพลเรือนที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง อาจถูกผู้ถูกกล่าวหาคัดค้านในเหตุใดบ้าง ถ้ากรรมการสอบสวนผู้ใดรู้ตัวว่ามีเหตุอันอาจถูกคัดค้านจะต้องปฏิบัติประการใด และการคัดค้านกรรมการสอบสวนมีวิธีปฏิบัติอย่างไร

แนวตอบ กรรมการอาจถูกคัดค้านในเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ คือ

(๑) เป็นพยานที่รู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่สอบสวนนั้น

(๒) เป็นผู้ผลประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวนนั้น

(๓) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้นที่ถูกกล่าวหา

ถ้าคณะกรรมการผู้ใดมีเหตุอันอาจถูกคัดค้าน จะต้องรายงานต่อผู้แต่งตั้งเพื่อพิจารณาว่าควรจะเปลี่ยนตัวกรรมการหรือไม่

การคัดค้านกรรมการมีวิธีปฏิบัติ คือ ผู้ถูกกล่าวหาต้องทำเป็นหนังสือแสดงเหตุที่คัดค้านนั้นยื่นต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้นภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๕. ถาม การที่ผู้กล่าวว่า “การเข้ารับราชการต้องสอบ และการออกจากราชการก็ต้องสอบ” ท่านเข้าใจว่าอย่างไร และมีความจริงเพียงใด

แนวตอบ ที่ว่า “การเข้ารับราชการต้องสอบ” นั้น หมายความว่า บุคคลใดก็ตามที่จะได้รับบรรจุเข้ารับราชการนั้น จะต้องผ่านการสอบความรู้ก่อน ซึ่งอาจเป็นการสอบแข่งขันทั่วไป หรือสอบคัดเลือกสำหรับผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ๆ ทั้งนี้ เป็นหลักการอันหนึ่งใน พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน ในอันที่จะแสวงหาคนดีมีความรู้ ความสามารถเข้ารับราชการ และในโอกาสเดียวกัน เป็นการให้สิทธิเสมอภาคแก่ผู้มีความรู้ ความสามารถที่จะเข้าสอบเพื่อเข้ารับราชการได้ ไม่ปล่อยให้ผู้บังคับบัญชาเลือกบรรจุเอาเองตามใจชอบ แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า การเข้ารับราชการจะต้องสอบทุกกรณีไป มีบางกรณีที่ไม่ต้องมีการสอบ เช่น การบรรจุโดยวิธีคัดเลือก ซึ่งใช้สำหรับบรรจุผู้ได้ปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพจากต่างประเทศ ทั้งนี้ ไม่ทำให้เสียหลักการดังกล่าวข้างต้น เพราะปริญญาหรือประกาศนียบัตรนั้นเป็นเครื่องแสดงความรู้อยู่แล้ว และปริญญาหรือประกาศนียบัตรจากต่างประเทศยังมีผู้ได้น้อยอยู่ นอกจากนี้ยังมีการบรรจุโดยไม่ต้องสอบออกบางกรณี เช่นการบรรจุผู้ออกจากราชการแล้วกลับเข้ารับราชการอีกตามมาตรา ๒๗, ๒๘, ๓๒, การบรรจุผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕๖ เป็นต้น

ที่ว่า “การออกจากราชการก็ต้องสอบ” นั้น หมายความว่า ข้าราชการที่จะถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ จะต้องได้ผ่านการสอบสวนพิจารณาโดยอ่องแท้แล้วว่ามีกรณีจะต้องออกจากราชการฐานนั้น ๆ จริง ทั้งนี้ เป็นหลักการอีกอันหนึ่งใน พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน ในอันที่จะให้หลักประกันความมั่นคงแก่ข้าราชการมิให้ถูกกลั่นแกล้งจากผู้บังคับบัญชา แต่การออกจากราชการที่จะต้องสอบสวนเช่นว่านี้ เฉพาะกรณีออกเพราะมีกรณีเกี่ยวพันกับการกระทำความผิดวินัยหรือหย่อนความสามารถ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม หรือบกพร่องในหน้าที่เท่านั้น ส่วนการให้ออกรับบำเหน็จบำนาญในฐานอื่น ๆ นอกจากนั้น เช่น เพราะตาย เพราะลาออก เพราะขาดคุณสมบัติ เพราะเจ็บป่วย เพราะทุพพลภาพ เพราะสูงอายุ เพราะรับราชการนานนั้น เหล่านี้หาจำเป็นต้องสอบสวนไม่ เพราะไม่มีกรณีที่จะต้องสอบสวน และไม่ทำให้ความเป็นธรรมเสียไปแต่ประการใด

ความเห็นสมาชิก

เรียน ท่านบรรณาธิการวารสารข้าราชการ

ผมได้อ่านวารสารข้าราชการประจำเดือนเมษายน และพฤษภาคม ๒๕๐๘ แล้ว รวม ๒ ฉบับ แต่ผมขอเสนอปัญหาอัตราเงินเดือนข้าราชการดังนี้ คือ

บัญชีหมายเลข ๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ข้าราชการครู และข้าราชการประจำต่างประเทศ

ชั้นจัตวา	อันดับ ๓	๕๕๐-๕๗๕-๖๐๐-๖๒๕
	อันดับ ๒	๖๕๐-๖๗๕-๗๐๐-๗๒๕
	อันดับ ๓	๗๕๐-๗๗๕-๘๐๐-๘๒๕
ชั้นตรี	พิเศษ	๓,๐๐๐-๓,๓๐๐
	อันดับ ๓	๘๐๐-๑,๐๐๐-๑,๓๐๐-๑,๖๐๐
	อันดับ ๒	๑,๓๐๐-๑,๕๐๐-๑,๘๐๐-๒,๑๐๐
ชั้นโท	อันดับ ๓	๑,๖๐๐-๑,๘๐๐-๒,๑๐๐-๒,๓๐๐
	อันดับ ๒	๒,๓๐๐-๒,๕๐๐-๒,๘๐๐-๓,๑๐๐
	อันดับ ๓	๓,๑๐๐-๓,๓๐๐-๓,๖๐๐-๓,๙๐๐
ชั้นเอก	อันดับ ๓	๓,๙๐๐-๔,๑๐๐-๔,๖๐๐-๔,๙๐๐
	อันดับ ๒	๔,๙๐๐-๕,๑๐๐-๕,๖๐๐-๕,๙๐๐
	อันดับ ๓	๕,๙๐๐-๖,๑๐๐-๖,๖๐๐-๖,๙๐๐
ชั้นพิเศษ	อันดับ ๓	๖,๙๐๐-๗,๑๐๐-๗,๖๐๐-๗,๙๐๐
	อันดับ ๒	๗,๙๐๐-๘,๑๐๐-๘,๖๐๐-๘,๙๐๐
	พิเศษ	๘,๖๐๐
หมายเหตุ		๑. ชั้นจัตวา เดิม ๓๐ บาท ใหม่เป็น ๕๕๐ บาท เพิ่ม ๓๕ %
		๒. ชั้นตรี เดิม ๘๐ บาท ใหม่เป็น ๘๐๐ บาท เพิ่ม ๙๐ %
		๓. ชั้นโท เดิม ๑๖๐ บาท ใหม่เป็น ๑,๖๐๐ บาท เพิ่ม ๙๐ %
		๔. ชั้นเอก เดิม ๓๕๐ บาท ใหม่เป็น ๓,๙๐๐ บาท เพิ่ม ๙๘๖ %
		๕. ชั้นพิเศษ เดิม ๖๕๐ บาท ใหม่เป็น ๕,๙๐๐ บาท เพิ่ม ๘๐๐ %

หลักการคำนวณใช้เงินเพิ่มข้าราชการตามบัญชี

๑. ฆณะนัฒข้าราชการชั้นจัตวาที่ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าอัตรา ๕๕๐ บาท ก้ออัตราจะต้องใช้เงินเพิ่มตามนั้นเท่าใด ส่วนผู้ที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ ๕๕๐ บาทขึ้นไปก็ได้รับการพิจารณาความดีความชอบประจำปีอยู่แล้ว
๒. ฆณะนัฒข้าราชการชั้นตรีที่ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าอัตรา ๘๐๐ บาท ก้ออัตราจะต้องใช้เงินเพิ่มตามนั้นเท่าใด ส่วนผู้ที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ ๘๐๐ บาทขึ้นไปก็ได้รับการพิจารณาความดีความชอบประจำปีอยู่แล้ว
๓. ฆณะนัฒข้าราชการชั้นโทที่ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าอัตรา ๑,๖๐๐ บาท ก้ออัตราจะต้องใช้เงินเพิ่มตามนั้นเท่าใด ส่วนผู้ที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ ๑,๖๐๐ บาทขึ้นไปก็ได้รับการพิจารณาความดีความชอบประจำปีอยู่แล้ว
๔. ฆณะนัฒข้าราชการชั้นเอกที่ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าอัตรา ๓,๔๐๐ บาท ก้ออัตราจะต้องใช้เงินเพิ่มตามนั้นเท่าใด ส่วนผู้ที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ ๓,๔๐๐ บาทขึ้นไปก็ได้รับการพิจารณาความดีความชอบประจำปีอยู่แล้ว
๕. ฆณะนัฒข้าราชการชั้นพิเศษที่ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าอัตรา ๕,๐๐๐ บาท ก้ออัตราจะต้องใช้เงินเพิ่มตามนั้นเท่าใด ส่วนผู้ที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไปก็ได้รับการพิจารณาความดีความชอบประจำปีอยู่แล้ว
๖. หากได้สำรวจตามข้อ ๑ ถึงข้อ ๕ แล้ว จะต้องใช้เงินงบประมาณมาก ก็ควรบัญญัติไว้ในบทเฉพาะกาลว่า ผู้ที่ยังไม่ได้รับอัตราเงินเดือนในชั้นต่ำของชั้นนั้น ๆ แล้ว ให้เลื่อนขั้นปีละ ๒ ขั้นตามบัญชีเงินเดือนเก่าแทนการขึ้นเงินเดือนประจำปี ก็จะเบาบางเงินงบประมาณลงได้กระมัง อย่างที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ เชนาบัญญัติไว้ในบทเฉพาะกาล ที่ใช้อยู่ทุกวันนี้

บัญชีหมายเลข ๒ ข้าราชการการเมือง

๑. นายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๖,๐๐๐ บาท
๒. รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	เดือนละ ๑๓,๐๐๐ บาท
๓. รัฐมนตรีว่าการทบวง หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง	เดือนละ ๑๒,๐๐๐ บาท

๔. รัฐมนตรีที่มีชื่อเป็นผู้ว่าการกระทรวง หรือทบวง
หรือมีชื่อเป็นผู้ช่วยว่าการกระทรวง เดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท
๕. เลขานุการนายกรัฐมนตรี หรือเลขานุการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เดือนละ ๕,๘๐๐ บาท
๖. ผู้ช่วยเลขานุการนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงหรือเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง เดือนละ ๔,๐๐๐ บาท

ตามบัญชีที่ได้เสนอมานี้ไม่ได้เป็นการเพิ่มเงินเดือนข้าราชการ แต่เป็นการยกเลิกบัญชี
อัตราเงินเดือนเก่า ซึ่งได้ใช้กันมาแต่สมัยแล้ว ปัจจุบันนี้บ้านเมืองก็ได้เจริญวิวัฒนาการไปมาก
ค่าของเงินก็ได้เปลี่ยนแปลงไปมาก อันดับเงินเดือนข้าราชการคงเดิม ยกเว้นข้าราชการชั้นพิเศษ
ขยายอีกอันดับหนึ่งเป็น ๘,๖๐๐ บาท หวังว่าคงจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการปรับปรุง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนไม่มากนัก

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

สมาชิกเลขที่ ๑๗๔๘

เรียน ท่านบรรณาธิการ ที่นับถือ

ผมเป็นสมาชิกวารสารข้าราชการ อ่านพบคอลัมน์ความเห็นสมาชิกเสนอเกี่ยวกับเรื่อง
อัตราเงินเดือนแล้ว รู้สึกรำคาญใจ เพราะพวกข้าราชการคิดไปเสนอไป เข้าทำนองคิดสมบัติบ้า
ลึกลับจะเอาเท่านั้น ตรี โท จะเอาเท่านั้น กรรมการท่านก็คิดไปเสนอไปอยู่แล้ว เข้าใจว่ามันน่า
จะขัดอยู่ที่เงินไม่พอตัวเดียว ผมว่าจะแก้ไขก็ควรแก้ไขเสียโดยด่วน เพิ่มพวกผู้น้อยให้พอกิน
พวกผู้ใหญ่ควรเพิ่มให้น้อยที่สุด

เรื่องเงินนี้ ควรจะหาหนทางนำมาเพิ่ม เพราะเงินเดือนผู้น้อยเดี๋ยวนี้มันไม่พอจริง ๆ
เพราะของมันแพง ที่เรียกว่าค่าครองชีพสูงขึ้นแล้วมันสูงไม่ลด เพราะการค่าเงินเป็นคนกำหนด
เงินมันกดเรื่อยไป ชาวนายข้าราชการผู้น้อยแย่เข้าไปอีก งานการมันจะเดินรุดหน้าไปอย่างไร

กรรมการที่เป็นผู้ดำเนินงานปรับปรุง พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือนนี้ เป็นข้าราชการ
ชั้นสูง เงินเดือนมาก ไม่เดือดร้อนอะไร ส่วนผู้น้อยเดือดร้อน คิดสมบัติบ้าไปต่าง ๆ นานา ทำ
ให้เปลืองน้ำหมึก เปลืองกระดาษ ปากกา ให้ความคิดเห็นมาอีก

ท่านบรรณาธิการครับ ผมเห็นว่าเรื่องความคิดเห็นนี้คงได้ เอาหน้ากระดานเปิดรับ
คำร้องเรียนว่าใครเสนอว่าควรแก้ไขปรับปรุงเรื่องอัตราเงินเดือนโดยด่วน ให้รับส่ง จ.ม. มา ใคร
ที่เห็นว่าไม่ควรปรับปรุงให้บอกมา หรือให้ท่านกรรมการแจ้งข่าวคราวว่าพิจารณาไปถึงขั้นไหน
แล้ว ยังขัดข้องอายุนั้นอายุน้อยอย่างไร เพื่อให้ผู้อยู่ข้างนอกพลอยเบาใจไปบ้าง หรือว่าปล่อย
ให้ท่านทำไปอย่างกวนใจท่าน ก็สุดแต่บรรณาธิการจะเห็นสมควร

สุดท้ายนี้ ขอชมเชยว่า หนังสือวารสารข้าราชการออกรวดเร็ว ถึงมือสมาชิกทันใจ
ไม่โอ้อึ้งซักซำ สารประโยชน์มีมากมายคุ้มค่า

ขอแสดงความนับถือ สมาชิกหัวเมือง

เราได้พยายามเสนอความคิดเห็นของท่านสมาชิกในเรื่องนี้ทุกด้าน ทุกแง่ทุกมุม
เท่าที่สามารถจะกระทำได้ทั้งฝ่ายเสนอและฝ่ายค้าน สำหรับผมเองขอยืนยันตามความเห็น
เดิมว่า ข้อคิดเห็นเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ
ไม่มากนักน้อย วารสารข้าราชการเป็นของท่านสมาชิกทุกท่าน ท่านจึงอาจใช้สิทธิของท่าน
สุดแต่จะพิจารณาเห็นสมควร บริการใดที่เป็นประโยชน์และเราสามารถสนองให้ได้ เรา
ยินดีทำเสมอ สำหรับข่าวการพิจารณาของคณะกรรมการที่ท่านสมาชิกจำนวนมากประสงค์
ที่จะทราบว่าได้คืบหน้าไปบ้างประการใดแล้วนั้น เราจะพยายามติดตามนำข่าวอันสำคัญ
มาเสนอต่อท่านสมาชิกในวาระแรกที่สามารถจะกระทำได้

บ.ก.

เรื่องสอบเขาวงกตและความรู้รอบตัว

ซึ่งรางวัลประจำฉบับก่อน

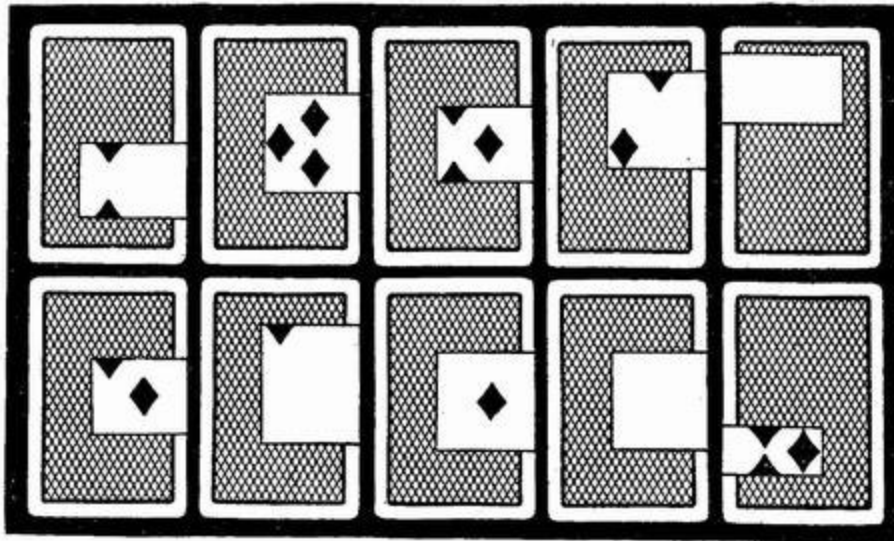
Δ

๑. ภาพนาคคือพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ ประทับอยู่แถวหน้าจากซ้ายลำดับที่ ๒ ของภาพ
๒. อัฟกันตร เป็นชื่อมาตราวัดระยะในบาส์ราว ๗ วา เป็นอัฟกันตรหนึ่ง หรือหมายความว่าถึงท่ามกลาง ภายใน ส่วนใน
๓. (ก) บุญมา วาสนาช่วย ที่บ่วยก็หาย ที่หน่ายก็รัก
(ข) เกล็ดคดัว กินไข่ เกล็ดปลาไหล กินน้ำแกง
๔. ก. กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ข. — แพทยศาสตร์ ค. — ธรรมศาสตร์
ง. — จุฬาฯ จ. — เกษตรศาสตร์ และ ฉ. — ศิลปากร
๕. ในวันที่ ๘ มีนาคม ๑๙๕๕ ลูกบาศก์นิ้ว (๑ แกลลอนเท่ากับ ๒๓๑ ลูกบาศก์นิ้ว)

ผลการตัดสิน มีผู้ตอบถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ ๘ ราย คือ คุณสมพิมพ์ ขาวีลาภ ดำเนินกั้งเมือง
กระทรวงมหาดไทย คุณมาเพ็ญ บัอมเงิน กองคลัง กระทรวงเศรษฐกิจ
คุณเสริม หงษ์มณี ที่ทำการคลังจังหวัดเพชรบูรณ์ คุณวิมล จันทร์เดช
คลังจังหวัดนนทบุรี คุณสามัคคี พงศ์สุวรรณ กองพัสดุ กรมชลประทาน
คุณวิจิต ภูช่างทอง ที่ทำการอนามัย จังหวัดพัทลุง คุณประทีป ศิริคุปต์
ที่ทำการสรรพสามิตจังหวัดสิงห์บุรี และคุณจำนงค์ นกแย้ม ห้องสมุดกลาง
การไฟฟ้าอันนี้ สามเสน พระนคร เราจึงเพิ่มรางวัลโดยเฉลี่ยให้คนละ ๑๐ บาท
และมีผู้ตอบถูกต้องในเกณฑ์ข้อ ๕ ราย คือ คุณพร้อม พันธชาติดา คุณทองอยู่
ต้นศุภผล คุณสงวน ศาโยชนกร คุณเฉลิม บุญธรรมเจริญ และคุณพัลลภ
เปาริก ส้มควรได้รับหนังสือ “สอบเขาวงกตและความรู้รอบตัว” เป็นรางวัล
ชมเชย ซึ่งจะได้จัดส่งให้ต่อไป

หมายเหตุ ในฉบับเฉลยก่อนผู้ตอบทุกรายที่ ๑๓ มิได้เขียนชื่อส่งไปด้วยนั้น
ปรากฏตามหลักฐานว่าเป็นของคุณเสริม หงษ์มณี ที่ทำการคลังจังหวัดเพชร-
บูรณ์ ซึ่งเราได้จัดส่งรางวัลไปให้แล้ว

สอบ/ข่าว // ความรู้รอบตัว

๑. ข้างบนนี้เป็นภาพที่แสดงให้เห็นเพียงส่วนหนึ่งของไพ่โป๊กเกอร์ขาวหลามตัดตั้งแต่ ๑ ถึง ๑๐ หากท่านพิจารณาทั้งแถวบนและล่างจากซ้ายไปขวาตามลำดับแล้ว ทราบไหมว่าไพ่ใบใดเป็นไพ่เลขใดบ้าง
๒. พระสยามเทวาริราชประดิษฐฐานอยู่ที่ไหน มีกำเนิดเป็นมาอย่างไร
๓. พระเจ้าแผ่นดินไทยพระองค์ใดที่มีนามพิเศษก่อนเสวยราชย์ว่า “เจ้าสัว”
๔. “องค์กรกัญญาจนดิษฐ์อาจสามารถลองแสวงหาขุนหาญเดชอุดม” ประโยคนี้มีข้ออำเภอหลายอำเภอรวมกันอยู่ ให้ท่านแยกข้ออำเภอเหล่านั้นออกมา และบอกด้วยว่าอำเภอใดอยู่ในจังหวัดใด
๕. นักทัศนาศรคนหนึ่งกำลังเดินทางไปยังเมือง ก. เมื่อเดินมาถึงสี่แยกแห่งหนึ่งก็รู้สึกว่าจะหลงทางแน่ จึงเข้าไปถามชาวบ้านคนหนึ่งที่ยืนอยู่ใกล้ๆ คนในหมู่บ้านนี้มีอยู่สองพวก พวกหนึ่งพูดความจริงเสมอ แต่อีกพวกหนึ่งโกหกตลอดเวลา นักทัศนาศรจะต้องถามชาวบ้านคนนั้นว่าอย่างไรจึงจะทราบว่า ชาวบ้านคนนี้เป็นพวกไหน และถนนสายไหนไปเมือง ก. โดยใช้คำถามสั้นๆ เพียงคำถามเดียว (เพื่อตัดความยุ่งยาก ถนนที่ไปเมือง ก. นั้นมีอยู่เพียงสายเดียว)

กติกา ให้ส่งคำตอบไปถึงบรรณาธิการวารสารข้าราชการ ภายในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๐๘ สมาชิกวารสารข้าราชการผู้ตอบถูกหมดและตอบดีที่สุด จะได้รับรางวัลเงิน ๕๐ บาท (ผู้ส่งคำตอบโปรดเขียนชื่อและสถานที่อยู่ชัดๆ และควรแจ้งเลขที่สมาชิกปี ๒๕๐๘ ด้วย)